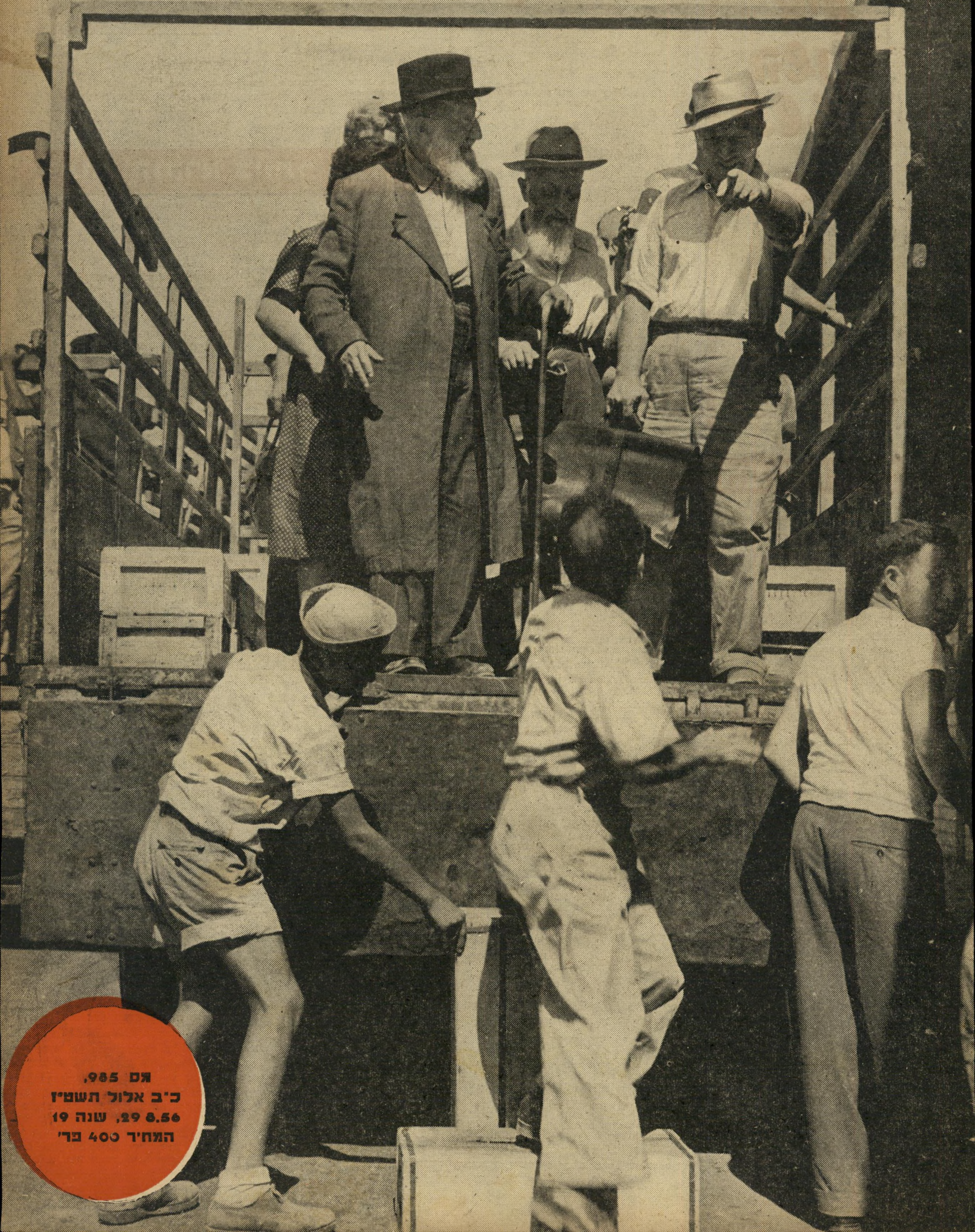


העולם הזה



אם 985,
כ"ב אלול תשנ"ז
29 8.56, שנה 19
המחיר 400 כ"ד

העולם הזה



רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט" המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. טל. 62239. המשרכת איננה אחראית עבור תוכן חי סדרות, כולל סדרות הספרותיות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לנוסע" וכו' הסוכנות ונערכות על-ידי המערכת.

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: רוב איתן, אורי סלע
עורך כתוב: עורך קשת
הכתב הראשי: שרגא הריניץ
חברי המערכת: ישראל ביבר, ניצה גבי, שיע גלור, גלילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוני זוהר, אברהם חרסון, אסקר מאובר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינן, שלמה קרו, אלי תבור.

הצייר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברתור, אריה אריאל, נתן רוז

העתון הנקרא ביותר במדינה

2/6 י"ב

אחד מסוגי-הספורט הנפוצים לאחרונה בחוגים מסוימים הוא להפיץ שמעות כאילו מקבל העולם הזה את האינפורמציה שלו מחוג זה או אחר.

בשאלון שהציג לשורת המתנדבים, הכנים עמוס בגוריון קרוב לחמשים שאלות ש' באו להוכיח, כביכול, כי העולם הזה קיבל את החומר נגדו מן השורה. לפני שבועיים גשלו למנהל משרד ראש-הממשלה מכת' בים אוניברסיטת שטענו כי האינפורמציה על אהוד אבריאלי נמסרה מידי מנהל מחלקת צפון-אמריקה במשרד-החוץ, יעקוב הרצוג, ח"כ לשעבר אליעזר ליבנה והפרופסור ישעיהו לייבוויץ. עתה משתדל מישו להפיץ את השמועה כאילו היה קשר בין פרסום כתבת העולם הזה על יצחק רפאל לבין פרסומי שורת המתנדבים והפרופסור לייבוויץ על אותו איש.

כונת שמעות אלה היא להנמיך את דמותו של העולם הזה, ליצור את הרשם כאילו הוא משרת חוגים קטנים, או שהוא זקוק לשירותם לשם קבלת אינפורמציה. קשה לתאר טענה מגוחכת יותר.

גם מי שאינו יכול לקרוא, כמו ראשי המשטרה, את הדו"חים המפורטים של ה' מוסדות העוסקים בפעולות-הבילוש הנרחבות נגד העולם הזה, יכול להוכח בעזרת הגיון הפשוט עד כמה שמעות אלה כוזבות. שורת המתנדבים מפרסמת מדי פעם חוב' רות. לו היתה בידה האינפורמציה הנרחבת, בעלת מאות הפרטים, על חייו של עמוס בן גוריון, שהתפרסמו אחר-כך בסידרת הגילויים של העולם הזה, האם היה זה מתקבל על הדעת שהיא עצמה תסתפק בפרסום אינ' פורמציית מצומצמת?

הוא הדין לגבי אליעזר ליבנה, העורך ומפיץ כתב-עת מעניין משלו, בטרם. הוא הדין גם לגבי הפרופסור ישעיהו לייבוויץ, שהיה בלי ספק מפרסם בעצמו את מאות הפרטים על חייו של יצחק רפאל, שפורסמו בהעולם הזה, אילו היו עובדות אלה בידיו. האמת היא שהעולם הזה הודיע בפרושו, בעת פירסום הסידרה "דת או ביונס", שהוא מתכוון לפרסם כתבת על יצחק רפאל מחוץ למסגרת הסידרה. זה היה זמן מה לפני שלייבוויץ התעורר לפעולתו המעניינת, ופירסם את מכתביו לראש-הממשלה.

חקירת העולם הזה צגד ראשי המשטרה נפתחה לפני שנה ורבע, בימי המאבק על חושיטסאן, כאשר נתברר מעל לכל ספק כי המשטרה אינה חוקרת ברצינות את פרשת הפצצת שהופעל נגד העולם הזה, ושהיא מוסרת עדויות סודיות לידי דוברי מפא"י. עלה אז על דעתו שאולי יש לכך לא רק סיבה מפלגתית, אלא סיבות אישיות יותר.

מי שמכיר את דרכי העבודה של העולם הזה, יכול רק לחייך למשמע איתן השמועות. מגננוני-החקר של עתון זה הוא מיוחד במינו ממנה בחינות. המעגל החיצוני מור' כב ממאות אנשים הפונים אליו, ומסורים ידיעה כל שהיא, מתוך אמונה כי העולם הזה הוא העתון היחיד בארץ המסוגל לפרסם כל דבר אמת, בלי מורא ובלי משוא-פנים, יהיה הנפגע מי שיהיה.

מכתבים

איש השנה

אם תנמיכו לרגע את הכוונת שלכם ובמי קום להצליף על עניינים שברומו של עולם ותביטו מעט על הנעשה מסביב, הרי שתודו כי איש השנה הינו בלי ספק משה כרמל, האיש הראשון שהצליח להציג את ניצוח המרי האזרחי במדינת ישראל. ניצוח זה הור' כוח כי אכן לא אברה תקוונו, להיות עם חופשי בארצנו...

אליהו רם, תל-אביב
אתם חושבים כי מנהיגות המדינה נכשלה ואילו אני אוסר כי עצם קיומנו היום — חוקים פי כמה מאשר היינו ב-1947 — מור' כוח על הצלחה מזהירה... האדריכל הוא דויד בן-גוריון.

היים פלר, רמת-גן
... אך ורק בינ' הוא עומד משכמו ומע' לה על כל מנהיג אחר.

רות גורל, חדרה
ראש ממשלת ישראל, דויד בן-גוריון, אשר לפסות היותו אקטיביסט מושבע ידע להבליג ולהציל את המדינה מאסון הפלחפה.

שלום נב, עכו
... התכנסים הגדול, האחד בדורו, איש הי' חזון, יוצר המולדת, נביא התחיה, איש שהדיבור, מצביא האומה, מי יכול להתחרות בנבר, בעל הרעפה המשיחית, לתאור איש השנה?

חנה לבקידה, רחובות
... הויקנה קצפה עליו. הוא (בן-גוריון) הפך למטושטש לחלוטין במעשיו, הנהגותיו והתכנסויות מוכיחות בעלי שאיבר את יציר' בותו ושינוי-משקלו. לעומת זאת עמדתו על אישיותו של מנחם בגין כמנהיג בעל הבנה פוליטית ומדינית נכונה, שנחון בראיית הי' נולד בעורמועד.

קורא, תל-אביב
בין השאר, הוצע גם עבר אל-נאצר. אני לנו אם תבחרו בו... אלמלך שך, בני-ברק

עבר אל-נאצר? סתם אנטי-ישראלי מוכח מחלת גדלות. אל תוסיפו לשנועו זה... דויד אלחדר, יפו

אני מציע את עמוס-בן-גוריון הסמל העיר לאי של ישראל חשש'.

ארי ברונה, חיפה
אם עוד לא בחרתם במישו, אני קונלנדר, אבל רק כשביל הפרינציפ אינ' מציע את החבר שלי, עווי לכיא. עווי הוא סוראי, כמנוי, בכיתה אלטונית של חיל הנדלים.

הוא קצת ארטיסט וכשמיים אותו בשפירה הוא חסיד משתדל להשתמש. אבל אני בטוח שאלמלא עווי זה, והמוז עוויים אחרים (מב' לי קשכות את עבדכם הנאמן), לא הייתם אתם יכולים להתפנות לבחירת איש השנה וספק אם בכלל היו מועמדים לתואר הרם הזה...

דויד כהן, צה"ל
... למה לא איש-הספר האלמוני, היושב במשקו ממש על הגבול, עובר ביום ושובר נגד מסתננים בלי-חז'?

חיה דורון, קרית ביאליק

תולדות האצ"ל

מכתבו של אברהם תחומי (העולם הזה 984) נכתב אומנם בנימה של פולמוס מפלג' תי, אבל הוא נותן תמונה מאלפת ביותר של ראשית ההנהגות הכוח הצבאי העברי. רק כשי' ביל זה, כדאי היה לפרסמו...

דויד שולברג, חיפה
מעולם לא העליתי על דעתי שהארנו הי צבאי האלוני לא היה מאז ומתמיד יציר' המפלגה הרביוניניסטית...

ששואל רון, בת-ים
אכן, הארנו הצבאי האלוני נולד, למעשה, ב-1944 עם העפלתו של מנחם בגין למולדת. לפני שנפל בגין את-הסידור על האצ"ל, הארנו היה בבחינת הנוגס פשראן. רק ב' 1944 הצדיקו את קיומו צמר המלים, "צבאי לאומי"... אילו היה מצליח פר' תחומי להחולל, בשש שנות היותו מפקד האצ"ל, מה שמבטח בגין חולל בארבע שנים, אז בעוד שנה אפשר היה לחגוג את יום השנה העש' רים של עצמאותנו.

יצחק י. הללי, ירושלים

השם המפורש

אני עוד זוכר היסב את דבריו העורך שקבעו כי שמו הנכון של נשיא מצרים הוא נמאל אל-נאצר, ולפי מיסב ידיעותי עתונכם הוא היתירי השומר על כבוד שמו של נשיא הרפובליקה המצרית.

... האונת, הנוגס השידור של קהיר ול' הפתעתי הרבה השתמש הקריין בקיצור שם נשיאו "נאצר"... אביגונית, אבן יהודה
שמו של נשיא מצרים הוא בכל זאת נמאל עבד אל-נאצר. "נאצר" בלבד פירושו "הח' נצח", תואר שקריין קהיר יכול להשתמש בו כרצונו, מבלי שזה יחייב את העולם הזה.

דחילה, איפה החומר?

במרום של ילילי (העולם הזה 983), תחת הכותרת "מה "ספתוח"ח" פרסמתם סיפור קצר על מעשה "מברק" והשתמשתם ב' שמות קר מן זמננו, תושבי רמת-גן. נכון שמר נד מן הוא תושב רמת גן וחבר להקת איילון, אולם הסיפור שפורסם כי עתונכם הנו בדיו ומעולם לא קרתה הקרית כמסופר בפירסום הנ"ל, עקב פירסום זה, הי' חסר שחר, הוצאתם שם רע על שולחי הנ"ל ועל אשתו נברת מן... עשיתם מעשה שהביא בעקבותיו לכך, כי שהיא עובר בכביש, כולם מהייכים לעצמם

מי יהיה איש השנה תש"ס?



כתבת-ענק על אישיותו של האדם שהשפיע יותר מכל על מאורעות השנה, תפורי' סם בגליון הבא, גליון ראשי השנה של

העולם הזה

שיזפיץ ביום ב' הבא כי בוקר, ויכיל כמו כן את בחירי "העולם הזה" לתז' ארים, "איש העולם", "איש המדיניות", "איש הכנסת", "איש המשפט", "איש הי' אמנות", "איש הספרות", "איש התיאטרון", "איש הי' ספורט", "איש המדע", "איש העיתונות", "הצעיר", "הא-שה" של השנה. כן יכיל הי' גליון

הגי'פ האבוד

סיפור מקורי מרתק על שני בחורים ובחורה שהסתבכו בהרפתקה בשממות סיני, וכן פיליטון גדול חדש של

יו'לי גליו'ר

וכן המדורים הקבועים כי גדיון מוגדל של

24 עמודים

חידו רבי-הבנה" וישפתם את שולחי הנ"ל 95- ענ ולקלם בעיני הבריות. נוסף לנ"ל, התי' ערער שלום הבית בין בני הזוג... העתק נשלח ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.
עו"ד ח. ספרי, תל-אביב
חבל שהבחינות לעורכי-ידין אינן כוללות בחינה של חוש ההומור. הסיפור, שפורסם בעמוד ההומוריסטי של ילילי גלילי, הינו סיפור מתיחה מוצלחת, לפי מיסב כללי הי' הומור הצברי, ותו לא. שום אדם, המחזון בשכל הישר ובחוש הומור, לא יכול היה להבינו אחרת. לאנשים חסרים חוש זה, חז' דות המערכת ומדגישה כי לא היו לה לא ענין ולא סיבה להטיל ספק בנאמנותו ההד' דית של הזוג מן. מר מן, כבדרן מקצועי, מן הסתם יבין הומור זה טוב מפרקליטיו.

מרד נגד הכביש

(ראה שער)

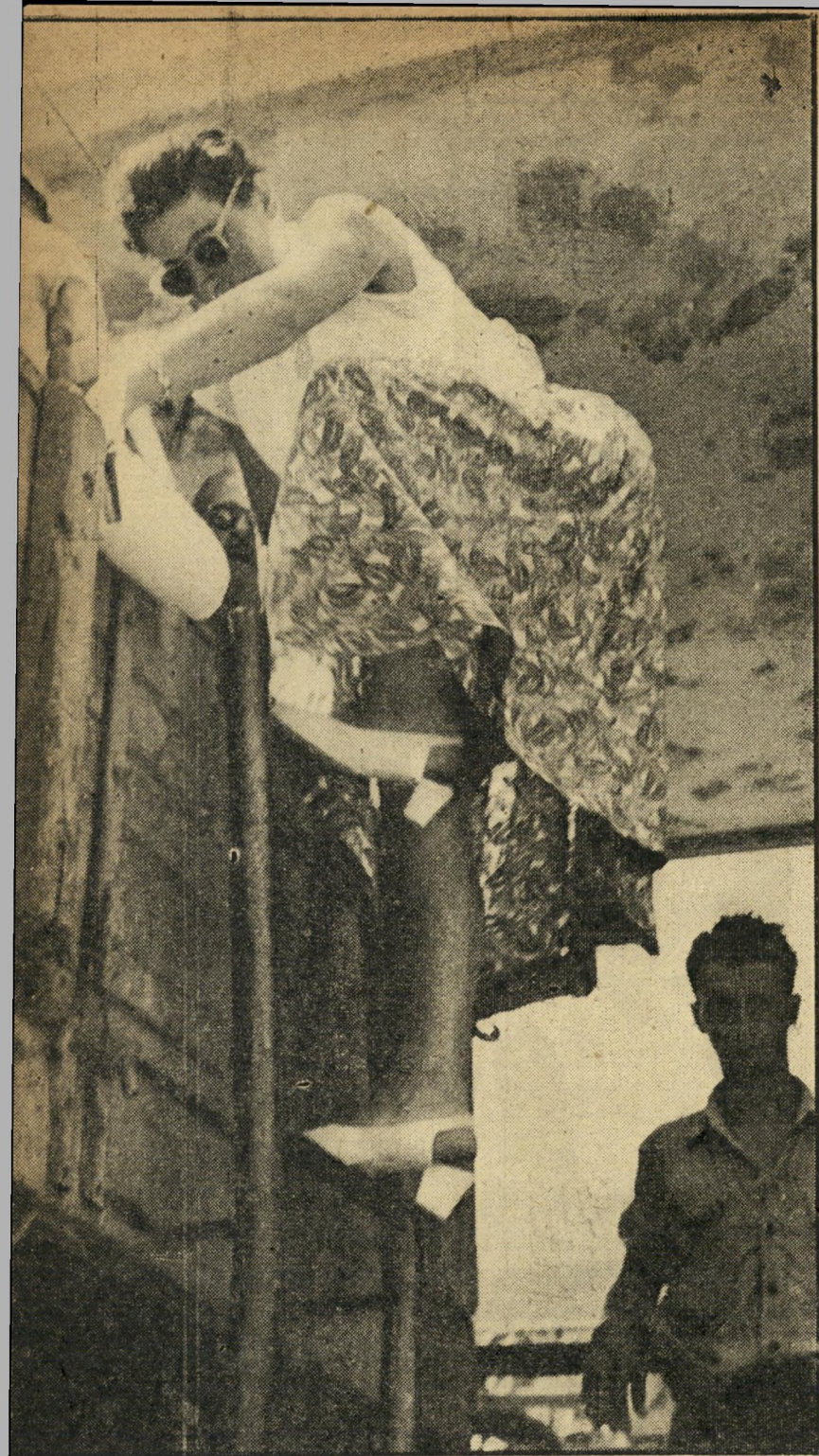
השיגרה השנואה, אך עדיין אינו מרגיש ב־
סבל וביסורים של המאבק.
אלם שמחה ראשונית זו של ילדים־בבחי
פש לא חיתה הגורם היחיד שהחזיר בלב ה־
המונים את רוח הלחימה ואת הנכונות להק־
רבה. זו הפעם הראשונה, מאז מלחמת
חש־ה, חיתה אוכלוסית המדינה מאוחדת
לחלוטין בשנאתה לאויב משותף. אויב זה
היה נהג האוטובוס.

★ ★ ★

עד השבוע לא יכול איש לדעת עד
כמה עמוקה שנאתו העיוורת של הקהל
לקואופרטיבים. לא חיתה זאת שנאה ספוג־

ביום הראשון, היה זה חג ממש. ליד
תחנות האוטובוסים עמדו המוני הנוס־
עים, עליונים יותר משהיו אי־פעם. הם הצטו־
ר בפו בשמחה לתוך המוניות, חשעה איש ו־
אשה למונית. הם סיפסו בצהלה על סו־
למי המשאיות. לפחות ברכויו הישוב הי
וחזיק לא היה להם כל קושי להגיע למחוז
הפעם בשעה היעודה.

במידת־מה, נבעה השמחה בלי ספק מעצם
ההרגשה שקורה משהו בלתי־רגיל, משהו
המפר את האפרוריות המשעממת של היום־
יוכי. חיתה זאת ההתרגשות הרוגנת של ראי־
שית־מלחמה, כשכל אדם מרגיש ביציאתו מן



טאנית. היא נבנתה לאטה במשך שנים רבות.
גרמו לה הצפיפות באוטובוסים בשנים עברו,
המקרים הבלתי־ספורים של רוגז מוצדק או
בלתי־מוצדק על התנהגות הנהג ליד ההגה.
בעיקר גרמו לה הידיעות המרגיזות על הי־
משכורות השמנות ועל חילול־הפאר של נהגי
האוטובוסים, שנבנו בשעה שהקהל נדרש ל־
העלות את מחירי הנסיעה.

אבקי־שריפה זה שכן, במשך כל הזמן, אי־
שם בנבכי חבית ההכרה הציבורית. הוא היה
זקוק רק לניצוץ כדי לפעול את פעולתו.
שריית־החבורה השקטים והמיושבים של הי־
שנים הקודמות לא סיפקו ניצוץ זה, עד שי־
הופיע על הבמה האלוף הפלמ"חאי שהוליק
את הגפרור. השבוע התפוצץ המסען כולו
בקול תרועה.

הקהל נהגה ממש למראה נהגי־האוטובוסים
שהתחננו לטרמפים בפינות הרחובות. למראה
האוטובוסים השובתים והפנים הזועמות של
נהגיהם המבוטלים. למען תענוג זה, והבטחון
המוחלט בצדקתו, היה הקהל מוכן בהחלט
לסבול.

מרד האוטובוסים נגד הממשלה הפך מ־
עצמו למרד הקהל נגד נהגי האוטובוסים.

★ ★ ★

כמו בכד מלחמה, לא היה איש מוכן
אף להעלות על הדעת כי יכול להיות
משהו מן הצדק גם בעמדת האויב. האויב
היה כולו שחור, וכל מעשיו הטובים בעבר
נמחקו מלוח הזכרון.

נשכחו השנים הארוכות, בהן סימלו נהגי
האוטובוסים את כוח העמידה והנסיעה של
הישוב במאורעות ובמלחמה.

נשכחה העובדה שרבים מבין הנהגים הש־
נואים אין להם כלל חלק בשיגאות העבר,
אלא הינם חיליית־ש"ח מש־חררים, ששוקמו
בדרך זו.

נשכחה העובדה שבעוד הישוב הוחזק רי־



דעת האיש על הכביש



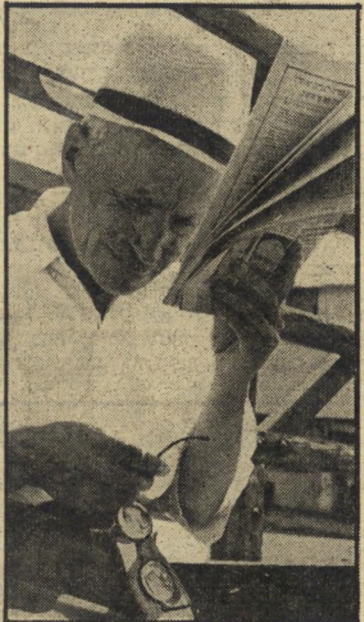
"יותר טוב באוטובוס!" טוענת אילה דרורית, 21, חברת חובץ מסילות בעמק בית-שאן. "אני נוסעת לעתים קרובות ל' עיר והשביתה גרמה לי קשיים ועיכובים. אני רוצה להתווכח מי צודק, אבל עובדה צריך הרבה מזל כדי להגיע לאיזה מקום. אני, למשל, הגעתי העירה בטרמפ, ועכשו מחכה שעות עד שהאוס יתמלא ונוכל לזוז".



"ברוך השם!" שלום לוי, 75, תושב שכונת מוגרבי בתל-אביב, משתמש במכונית רק כשהוא נוסע העירה לשוק לקנות ירקות, פעמיים בשבוע. דעתו: "ברוך השם. אלוהים נתן ואלוהים לקח. מה חשוב כמה זמן נוסעים? העיקר שנוסעים". כשנשאל שלום אם, לדעתו, צודקים נהגי הקארפריטיים בשביתתם, השיב: "וואי, בחיי שלא".



"אין שביתה!" לגבי רחל סולמונובה (20), פועלת דן, נמשלת העבודה כרגיל. רחל, שעלתה לפני שנתיים מבולגריה עומ' קת בצביעת מכוניות. "להיפך, אומרת היא, 'עכשיו יש לנו יותר עבודה. מפני ש' מתקנים וצובעים מכוניות שבימים רגילים אי אפשר להוריד אותן מהקוים. אם ה' שביתה צודקת או לא, אני לא רוצה להגיד. במזכירות יגידו לכם הכל אני לא יודעת".



"הקהל אינו הפקר!" מאוברמן לייב (72) תושב רמת-גן. המקצוע: עולה חדש. "עד עכשיו אני די מרוצה שיש שביתה. צריך ללמד את הנהגים שאפשר להסתדר גם בלעדיו, ושלא יעלו כל פעם את ה' מחירים. אני יושב אמנם הרבה בשמש, אבל בשעת זחק אין מקפידים על פרטים קטנים. ברור שמצב זה לא יכול להמשך זמן רב. לבסוף ימאס גם לך וגם לאגר".



"אין נוסעים!" אומר איזמן דוד (60), נהג משאית בחברת נתיב בפתחתקוה. "אני נוטק בדרך כלל בהעברת מטילים, כך שזה לא בעיה בשבילי להוביל נוסעים. שמו אותי על קו 51, פתחתקוה — תל אביב. אבל אני כמעט לא עובד — יש יותר מי מוניות שירות. במשך היום, אני עושה רק שני טורים הוצן וחזור. המחיר שאנחנו לוקחים הוא כמו באוטובוס".



הכמונה על התחבורה הציבורית ב' משרד התחבורה, משה שוילובסקי, הקים מסד חירום בתחנה המרכזית בתל-אביב. אומר הוא: 'אנחנו עושים הכל כדי לספק את דרישות הקהל. בתחנה המרכזית עוב' דות 400 מכוניות על כל הקוים. התקנו רמקולים ואנחנו מודיעים לקהל איך ל' התנהג ולזן לפנות. סיפקנו בוליליה טול' מות לכל המשאיות, ברזנים ושליטים.

סדרן ומפקח על התנועה, בקו חיפה — תל-אביב בימי ההשבתה, הוא אברהם קושניר, 41, סדרן בחברת מוניות. סבור הוא: "השביתה יכולה להמשך. אסור ל' היכנע לך, מפני שהם סחטנים. האוסר בונים רק מפריעים לתחבורה. והראה — עכשיו נוסעים הרבה יותר מהר יותר נוח המכוניות ממש מחכות לנוסעים, מצוין".



"טוב שיש שביתה," אומרת אביבה גולדשטיין פקידה תל-אביבת בת 19. "ה' אנשים קבלו פתאום מצב רוח. למרות שנוסעים עשרה במונית אחת, יש נושאים משותפים לדבר עליהם, כולם מוכנים ל' עזור וצוחקים מכל תקלה. מציד, זה יכול להימשך הרבה זמן. אני חושבת שמגיע לחברות האוטובוסים שיעלו להם את מחירי הנסיעה. עובדה שהמחירים במונית, נוחים".

אולם שכן זה אינו גבוה משכר עובדי חברת החשוק, למי של — ואיש אינו מונע מחברת החשוק להעלות את מחיריה לצרכן ב' 20% דחקא בימים אלה. ישנם בארץ תריסר סוגי עובדים המקבלים שכר גבוה. דומה. עד כה לא היה נהוג בארץ, אף לא במקרה אחד, להוריד את שכר העובדים או לצמצם את הזכויות הסוציאליות אשר זה, עליה להכריז על כך בפומבי — ולהטיל כלל זה על כל ענפי המשק. אין כל הצדקה לכך שסוג אחד של עובדים יידרש להביא קרבן ולהגמיר את רמת-המחיה הקיימת שלו — בה בשעה שבכל שאר הענפים, המשכורת תעלה. בעיה אחרת לגמרי היא בעית הבעלות על משק ההצ' בורה. אין אף צל של ספק כי השיטה הקואופרטיבית היא הטובה והיעילה ביותר. אין כל ספק שעם כל חסרונותיה, היא בהחלט הרע במיעוטו. גם השיטה המונופוליסטית היא מחוייבת המציאות הכלכלית והבטחונית — כי אחרת לא תסכים שום חברת-אוטובוסים לשגר את מכוניותיה לכפרים נידחים גם כשיש רק נוסע אחד.

האמת הפשוטה היא כי עד הרגע הזה, לא ביצע איש חקירה אמיתית של הוצאות האוטובוסים. החקיר' רות-כביכול שבוצעו היו שטחיות ביותר. מה שדרוש הוא מינוי ועדת-מומחים אויביקטיבית בלתי ששני הצדדים יחשבו לה אימון, מורכבת אולי ממומחים מחוץ-לארץ. ועדה זו תקבע את המחיר על סמך התחשיב האמיתי. ברגע שתתמנה, תתנוף ההתרגשות כערפל. בשעת מלחמה, שותק קול ההגיון והשכל הישר. אולם מעולם לא נפתרה שום בעיה בכוח השנאה והשמחה-לאידי.

מהם יקבל תמורת כנייתו כמה אלפי ל"י. הוא ימשיך ל' עבוד. המשכורת לא תרד — כי שכרו של שום עובד אינו יורד לעולם במדינת ישראל. אם יפוסר, יקבל פיצויים שמנים. איש לא יפסיד — מלבד הנוסע ומשלם-המסים.

★ ★ ★

שמעון רמזים שאינם מרחפת כחנה אחרת. וזו כחנה בלתי-סימפטית מאד. ערב השביתה הציעה ההסתדרות לתת לקואופרטיבים הלי' ואות גדולות, כדי שיוכלו להמשיך ולשלם את השכר אשר הקמשהלה תובעת לקצצו. הקואופרטיבים דחו הצעה נדיבה זו. הם הבינו את הכוונה: להקנות למשק ההסתדרותי דריסת-רגל בקואופרטיבים. מכאן היה רק צעד קטן נוסף לדרושה שניה: לתת לחברת-העובדים 50% במפעליהם.

גם בעיני סוציאליסטים, עדיף קיומו של קואופרטיב עצמאי על צירוף לתמונן הענקי של המשק ההסתדרותי המנוסה. השילוח את ורועותיו לכל סינות החיים הלאומיים. קשה להניח כי הנוסעים, שטיפסו השבוע על סולמות המשאיות או נדחקו לתוך המוניות, היו עושים זאת באותה שמחה לו ידעו שהם משרתים בכך מלחמת-כוח ערומה ופשוטה בין גורמים נסתרים, לשם כיבוש משלט כלכלי חשוב.

★ ★ ★

אשר תתנף ההתרגשות הראשונה של המאבק, יתברר כי קיימות שתי בעיות שאינן קשורות זו בזו. בעיה אחת היא בעית השכר. בעיה שונה לגמרי היא בעית השלטון על משק התחבורה. שכר חברי הקואופרטיבים (וגם שכר עובדיהם החתי' קים) הוא גבוה מאד — אפילו בהתחשב בעובדה שעבודת נהג האוטובוס היא אחת העבודות המפרכות ביותר בעולם.

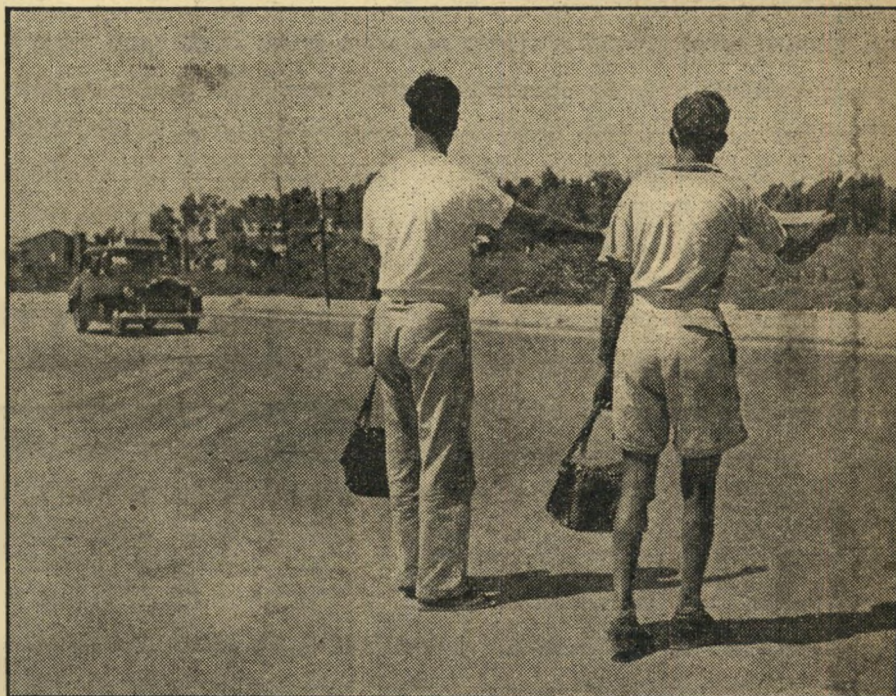
עדים, בהם מלאים האוטובוסים, הרי האוטובוס חייב להגיע לאיחלה, לסדום. למאות קהודתי-שוב רחוקות, כשהוא במקרים רבים כמעט ריק מנוסעים. החובה לקיים קוים בלתי כדאיים ומסוכנים, ששום מונית פרטית אינה מגיעה אליהם, היא הצד השני של מטבע המונופולין.

★ ★ ★

ק דעתים רחוקות מוכן גוף לוחם לברר לעצמו את מטרות המלחמה. גם קהל הנוסעים המפורמר לא הגדיר לעצמו מה, בעצם, היה רוצה להשיג. הסיסמה הפופולרית ביותר היתה: הלאמת הקואופרטיבים. אולם מחשבה שניה היתה מלמדת שזה הסתורן הגורף ביותר היכול בכלל לקום. יש הבל עצום בין נהג בקואופרטיב, המעזין באופו' חיוני לשמור על המכונית ועל המפעל, לבין נהג-שכיר, שהוא אדיש למכונית, להוראות המנהלה ולגורל התחבורה. המשכורות לא תרדנה במפעל המולאם. אולם יתוספו עליהן הוצאות כפולות ומכופלות של ביורוקרטיה. יהיה צורך במנגנון מסורבל כדי לגלות גניבות ומעילות, ואין ספק שכמה חברי-מפעל נאמנים יבלו כמה שנים באמריקה ובצרפת, כדי ללמוד את בעיית התחבורה/בפוני-ברגרי. כל שירות תחבורה מולאם בעולם מבוסס על הפסד. אפילו רכבת ישראל, הנוסעת רק בקוים נוחים ואינה מסי' ריחה את עצמה למעברא נידחות, עולה למשלם המסים 470 פרוטה לכל לירה של כרטיס. באוטובוס המולאם לא יעלה מחיר הכרטיס — אולם מסי המדינה יעלו כדי לממן את הסובסידיה הגדולה שתאפשר מצב זה. יתכן שחברי הקואופרטיבים עצמם ישימחו יותר מכל ציבור אחר לקראת הלאמה. להם אין מה להפסיד. כל אחד

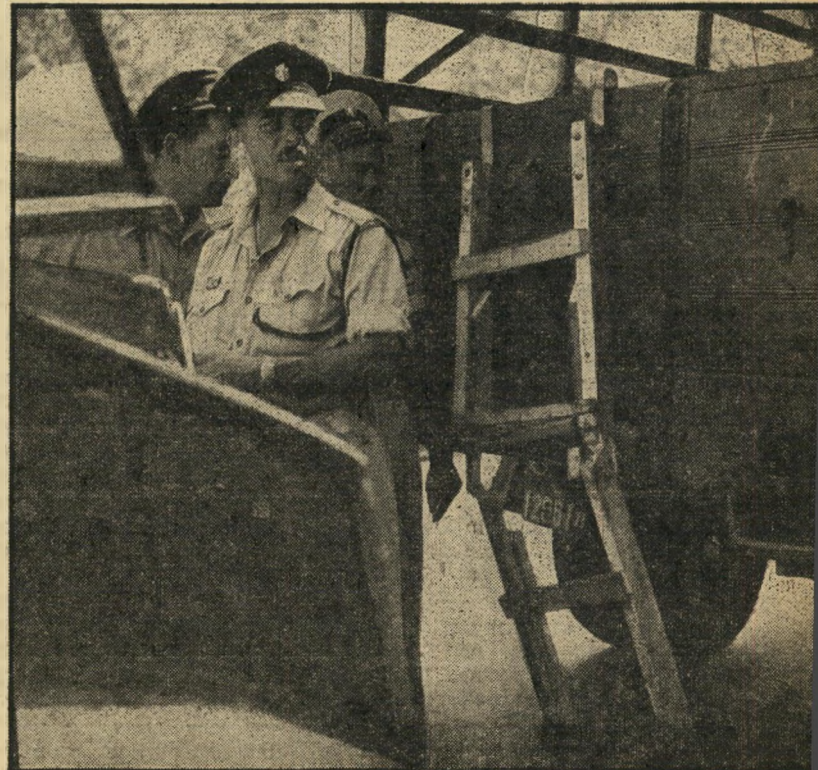
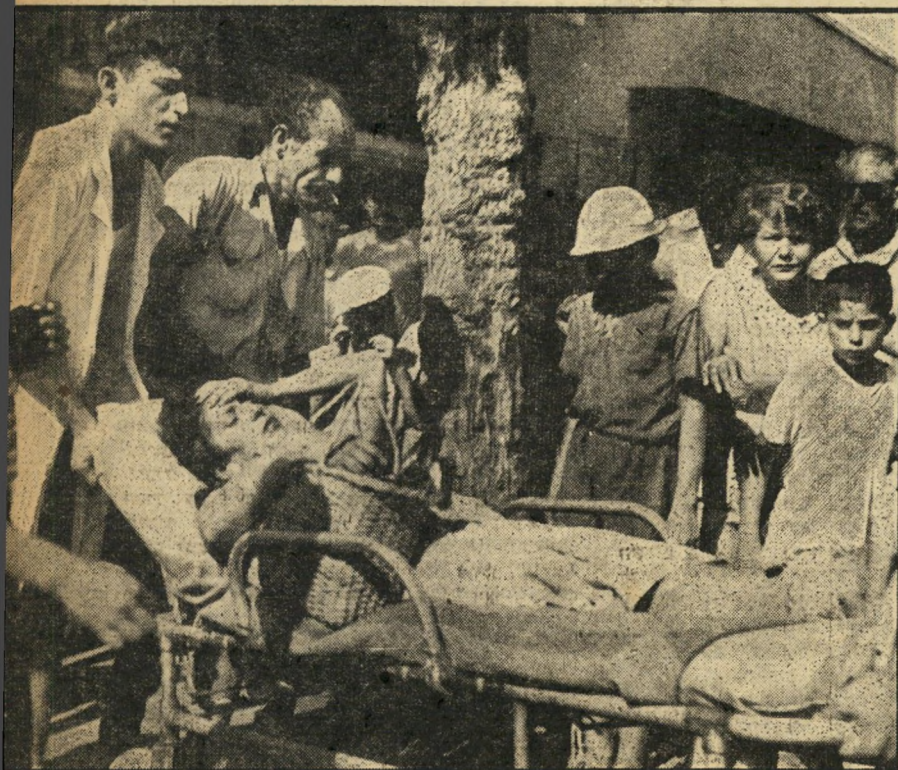


ההיסטוריה חוזרת בדמות עגלה רתומה לסוס, המשמשת כתחליף לאוטובוס. עקב שביתת האוטובוסים, חזרו לכבישים כלי רכב שונים ומשונים, שכמעט ולא נראו קודם לכן. משאיות וסנדריס, מכוניות מסחריות ומכוניות פאר — כולם עסקו בהעברת נוסעים.



שביתת שבת. הזדמנות לנהגי דן ואגד לבדוק את הנוחיות במכוניותיהם ניתנה להם בימי השביתה. הנהגים, חברים ופועלים שכירים, באו מדי יום למגרשי החניה, המתינו שם במשך כל שעות העבודה, למקרה שהתחבורה תחודש. הם התכנסו באוטובוסים,

חלום בהתגשמותו. זהו חלומו של הנוסע במשך כל ימות השנה: נהגי דן ממתינים לסרמפ. בימי שביתת התחבורה, נאלצו אפילו הנהגים להשתמש בסרמפים ושירותי חירום, כדי להגיע למשמרות החמתנה שלהם עליי מכוניותיהם, במגרשי החניה והמוסכים.



הקרבן הראשון. קרבן המאבק בין הקואופרטיבים למשרד התחבורה, הית האזרח. הראשונה בקרבנות המוחשיים היתה אותה נוסעת אלמונית, בקו 33 בתל-אביב, המהלך ליד אליהו: בתמונה היא נראית מוטלת על אלונקה, נישאת בידי אנשי מגידוד אדום.

הסולם השבור. הצד השני של התלהבות הנוסעים לסדרי התחבורה החדשים: חוסר בסחון. זהו סולם שנשבר, כתוצאה מהתנגשות של שתי מכוניות משא, שהעבירו נוסעים. נוסעת שעמדה על הסולם והתכוננה לרדת, נפגעה בתאונה ושררה רגל (תמונה משמאל).



משה כרמל (ימין) בתחנה המרכזית בין החומות, עפרון חבוי במזרון.

חילים בחוף אלכסנדריה באמתלה של די-כיו מהומות, נסגר. האיום הצבאי האחרון של העולם המערבי על המרחב הערבי התפוצץ כבועת בורית.

לגבי ישראל, היתה זאת תופעה הרת-סכנות. המדובר שוב לא היה רק בשיט חופשי בסואץ, או במפרץ אילת. בקופת המישחק היו מונחים עתה מסבעות הרבה יותר גדולות: איחוד העולם הערבי כולו בידי שלוש צעיר, חזק, עטור הילת-נצחון — ואנטי-ישראל.

הממשלה

כוכב זנון

שום דבר לא עורר פליאה רבה יותר, בשעת הרכבת הקואליציה הממשלתית, מאשר החלטת מפלגת אחדות-העבודה למסור תפקיד של שר למשה כרמל. רבים ראו בכך סימן של השתמטות מנהיגי מפלגה, שפינו את מקומם לאיש מן השרה השניה, כי בהשואה לכוכב מכריז כמו יגאל אלון, היה משה כרמל ידוע אך במעט מחוץ לחוג המצומצם של חבריו. השבוע נסתבר כי הרושנים לא הכירו את האיש. בעוד שישראל בריהודה הנוקשה הנחיל למפלגתו רק מורת-רוח ציבורית ורצון רע, דרך לפתע כוכבו של משה כרמל בזוהר מסתור. השר הצעיר ביותר בממשלה (45) היה לגיבור היום. מלחמתו בקואופרטיבים לתחבורה (ראה פורטוגיה) הנחילה לו אהדה כללית יותר מאשר ניתנה איפעם לשר בישראל העלתה אותו לשיחת היום של כל תושבי המדינה.

אורחי הארץ נדהמו כאשר קראו באחד מעיתוני הערב את הידיעה המבהילה: גיון פוסטר דאלס עומד לטוס לקאהיר כדי להשיג פשרה עם גמאל עבד אל-נאצר. בלב הוותיקים עלו זכרונות גוראים מימי מינכן, עת סס בעל-המיטריה המפורסם, נוויל צ'מברליין, אל היטלר, ומסר לו את השלטון באירופה על מגש של הבטחות מופרות.

כעבור יום נתברר שהידיעה היתה כוזבת. דאלס נשאר באמריקה. רק ראש ממשלת אוסטרליה ונציגי חצי תריסר ארצות אחרות הפצירו בשליט המצרי להיפגש עמם, כדי להודיע לו מה הוחלט בוועידת-הפספטיים הלונדוניות. הם הניחו, כנראה, כי אין מכשיר-רדיו בדירת משפחת עבד אל-נאצר בקאהיר.

כל זה יכול היה להיות משעשע, לולא התחבאה מאחורי הבדיחה עובדה היסטורית, שתשפיע באופן מכריע על גורלה של ישראל: גמאל עבד אל-נאצר ניצח. מישחק הפוקר האדיר ביותר של השנה הנחיל הישג מזהיר לאדם שהיה מוכן להעזי יותר מכל האחרים.

לשא ניפנו הבריטים בקלף ההתערבות הצבאית, העבירו חילים, השיטו את ניות-מלחמה. כל אדם ידע כי היה זה קלף חסר-ערך, שלא יונח לעולם על השולחן. פרק שלם של היסטוריה עולמית, שנפתח בשנת 1882 על הנחיתו הבריטים

נא להכיר:

אביהם של פלמח, סייר ומצדה



השילוט היה יעיל ומלא. מכביש-החוף והלאה בלט בכל הצלבות שלט-חזק קטן, תקוע באדמה, שהכיל את ארבע האותיות "פלמח". בקרבת חוף אשקלון, בין החולות, שוב לא היה צורך בשלטים: הראקטות האדומות והירוקות שפילחו את אוויר הלילה, ופצצות-האור הלבנות שהזיקו את אור המדורה, לא השאירו מקום לטעות. טרטור התופים הערביים, שהסתייעו ביריות קצובות מאקדחים, בישרו למעוניינים שאחד הטכסים המזוהים ביותר במדינת-ישראל נערך לפי כל כללי דקדוק. כך חגג השבוע גאנדי, וז הפעם התמישית, את יום הולדתו של בנו בכורו, פלמח-יפתח, אחיהם של סייר-בנימין ומצדה.

עץ וקרחת. רק מעטים מאד מכירים את שמו המלא של סגן-אלוף רחבעם זאבי. לפני עשרים שנה, בעודו ילד וחניך המוסד בגבעת-השלושה, ניצל תספורת מקריחה, לבש סדין, גרר אחרינו עז וחיקה את המנהיג החדש המנוח, שהיה אז פופולארי. מאז נדבק בו השם "גאנדי", הידוע לכל אדם הנמצא בתוך "הענינים". לא פחות ידוע פרצופו הממושקף של בעליו, הדומה לסטודנט נצחי לפילוסופיה. באופן רשמי חוסל השם "גאנדי" יחד עם הפלמח, כאשר הודיע קצין-מינהלה גבוה לבעליו במכתב רשמי כי "ימי ההגנה חלפו, כל הכינויים בוטלו ויש לחתום בשם הרשמי והמלא". אולם מחוץ לעולם הדו-חיים הרשמיים של צה"ל, נשאר השם גאנדי סיסמה לחתימים.

הטכס הקשור בשמו נולד כמעט במקרה. ביום הולדתו הראשון של בנו החליט גאנדי שהגיע זמנו לראות את צוק מצדה. הוא הזמין את ידידיו לקומנוץ גדול לרגלי ההר, שנמשך עד אור הבוקר. לפני זריחת השמש העמיס-גאנדי את בנו על גבו וטיפס לראש המצדה, מלווה על-ידי אשתו, יעל, וכל מי שזכר הפלמח יקר ללבו.

דת חדשה. מאז הפכה העליה השנתית למצדה (והקומנוץ הקודם לה) לפולחן קבוע. עד השנה, כשהחליט גאנדי לערוך את הקומנוץ באשקלון. השיקול: להקל על ידידיו, רובם קציני צה"ל, שאינם יכולים להשתמש ברכב צבאי למטרות פרטיות. העליה עצמה תהיה מאורע משפחתי מצומצם, היעדר בעוד חודש.

אולם שינוי המקום לא שינה את אופי הקומנוץ. בשעה שהכבש המופשט הסתובב על פסו והלהבה המהפנטת של המדורה הפיצה אור אדמדם מהבהב, נערך מה שדמה לפולחן המקושש של דת חדשה. הדמיון לא היה אפילו מוטעה. פולחן זה נולד, כמעט במקרה, לפני 15 שנה, כאשר התכנסו בחורשה של משמר-העמק התכנים השחומים של הפלוגה הערבית של הפלמח, ערכו ערב-החיי מורחי. בן לילה מצא הדור הישראלי הצעיר, שחישש ביטוי למחותו המקורית, סגנון חדש. זה בצד זה נולדו הציבאות והפינגאן, שירה מוחית חדשה, ריקוד ערבי וערב-ילמחצה וסגנון לבוש שעיקרו הקפיה, התלויה מסביב לצוואר או קשורה מסביב לראש.

"דופקים את חלביים!" אחרי המלחמה כמעט ירד סגנון זה למחתרת. הדור הצעיר של אחר-הקרבנות סגד

מצדה זאבי, עתה בת קרוב לשנתיים, שימשה, יחד עם אביה, גיבורת הסיפור "בנימין" בסיידה "זה קרה ב-1975", בו תואר המאבק במשטר פאשיסטי דמיוני בישראל (העולם הזה 1920).

או שולית-דפוס בתל-אביב, לשורות חנוער העובד, פתח לפניו מסך הפעילות הציבורית. בחוגים רחבים יותר, נודע השם זליצקי כעבור 15 שנה, כשהוא נמסר בלחש מפה לאוזן. באותם הימים הופיע ספר בשם מבין החומות, שעשה רושם עמוק על הנוער. חתם עליו "אסיר עברי".

הספר היה מורכב ממכתבים שנרשמו על פסי נייר דק, בעפרון שהיה חבוי במזרונ של אסיר עכו. אסיר זה היה סגן מפקד קורס מדריכי ההגנה, "הארבעים ושלושה" המפורסמים, שנתפסו בידי המשטרה הבריטית, עת חזרו מטיול-לילה בסביבות לבנאל, כשהם נושאים נשק. משה זליצקי הובא עם חבריו, כבול בשלשלאות, למבצר עכו, וזכה לעשר שנות מאסר, שהומתקו על ידי מפקד הצבא הבריטי לחמש שנים. מהן בילה זליצקי קצת למעלה משנה וחצי, בחברתו הטובה של האסיר משה דיין.

"הגרמנים בשערי" אחרי שיחורו, חזר זליצקי למקצועו היקר (טרקטוריסט), הספיק לסדר ענין פרטי — נשואיו עם חברת-ההכשרה מרים. אולם חיש מהר הוביל הל לתפקיד חדש: שכנו גלילי הסיל עליו להכין את מחנות ההגנה, לקראת פלישת הגייס האפריקאי של המרשל אריון רומל לארץ. כשהתמנה, גער בו שכנו: "מה אתה מדבר? הגרמנים בשערי!"

אנשים רבים והולכים החלו מבינים כי בגבר המוצק, עגול-הפנים, חבוי כוח-עבודה וכוח החלטה בלתי-רגילים. לא היה לו הברק החיצוני של יגאל אלון שופע הקסם הצברי וכוח-השינוע הטבעי של ישראל גלילי. הוא היה תמיד מסוגר בעצמו, מתרחק מן הברירות, שקט ומכונס. אולם כשהתלבש על תפקיד, לא הרפה ממנו עד שסוים.

כשמונה למפקד-גלילי וטען שהתפקיד הוא למעלה מכוחותיו, קרא ראש המטה ארצי, משה ("הדוקטור") קליינבאום (כיום סנה): "תן לנו להחליט על התפקידים שיש להטיל עליך!"

עם פרוץ המלחמה היה האלוף משה כרמל מוכן. כמפקד חזית הצפון היה אחראי על העבודה השקטה, היסודית, המתוכננת-יפה, של חיסול הכוח הערבי בחיפה ובגליל, שנחתך כמו נקניק, פרוסה אחרי פרוסה. לא פחות מהור היה נצחוני של כרמל בחזית שניה: נגד החבלה המתמדת מצד מזכיר מועצת פרעלי חיפה, אבא חושי. אם לא היה כרמל האיש היחיד שניצח ערבים, הרי היה האיש היחיד שהצליח איפעם להוריד את ראשו של הרודן היחיפי במשך תקופה ממושכת.

חומר הרמפס"דים. בגמר המלחמה לא היה ספק כי כרמל עשוי מן החומר ממנו קורצו רמטכ"לים. אלוף משה כרמל היה גם האיש שהיה מקובל ביותר על דוד בן-גוריון. אולם הוא התפטר ככל חבריו, הפך סטודנט שקנן לפילוסופיה, לאטינית וצרפתית. בירושלים המשיך את לימודיו כפאריס. משם הוזעק חזרה כדי לארגן את מטה הבחירות של אחדות-העבודה בבחירות לכנסת.

כאשר הציגו השבוע חברי אנד ודן, בוועידה השמינית של מסא"י, כרון מלא התקפות אישיות מוחצות על כרמל, האשימו בארגון השביתה כולה לשם צבירת הון מפלגתי, החלו גם אנשי-מפא"י שאפרס חוששים כי השר החדש הפך פופולארי מדי.

ברובו לאלילים החדשים של הג'אז, הוזהר האמריקאי ומועדון הלילה. סגנון הפלמח הוסיף להתקיים רק בכמה איי-התנגדות, ביניהם חבורת-האש, כמה משקיספר ויחידות צה"ל, חוגים קטנים בעיר.

לכל אלה הפך הטכס השנתי של גאנדי לנקודת-היערכות קבועה. כולם היו שם: בנות הציבאטורן, מאוהלה (אופיר) ועד נועמי (פולני); חבורת האש בתקן מלא, כולל מילואים; אילקה ואביבה; ירוחם כהן; יענקלה סלומון; בנות עינבל וכמה נוסאיי-שפם, חובשי-קפיה ולבושות מכנסים ארוכים. שלטו העור השחום והסיסמה: "דופקים את הלבנים!"

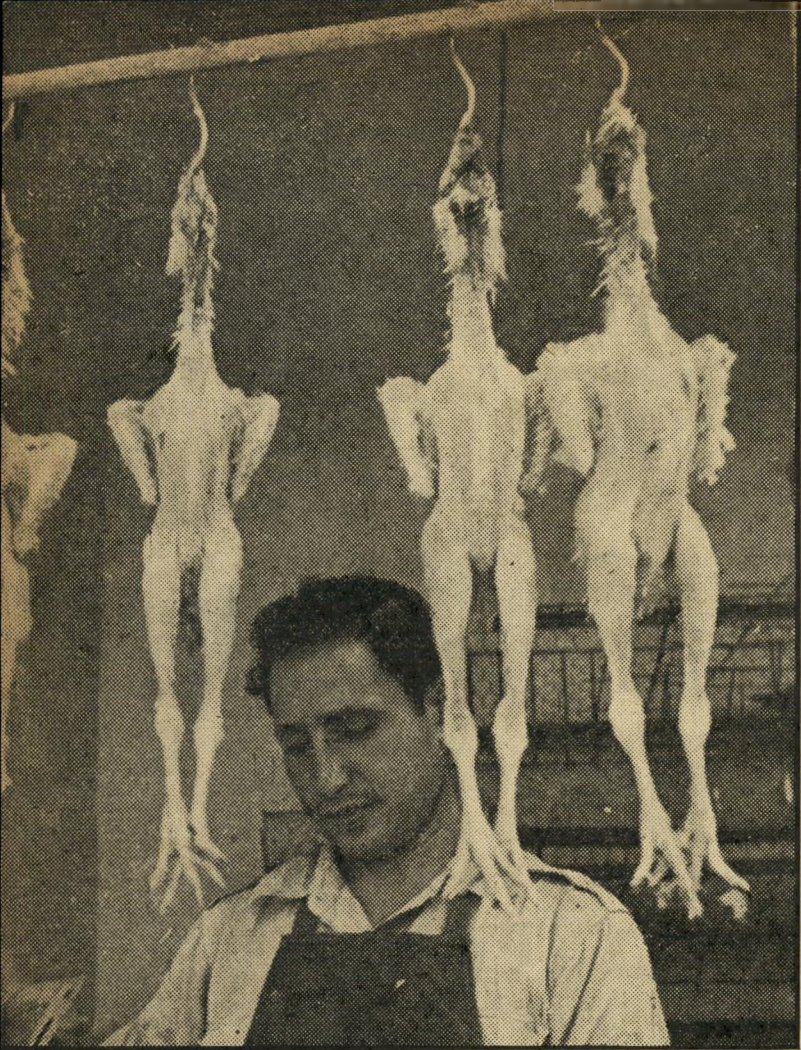
כמו תמיד, כאשר פורץ חושי-החיים של הדור הישראלי ללא כבלים, היה מספר הכשרונות מפתיע. שום מיצעד-אמנים בארץ לא יכול היה להתפאר במספר דומה של זמרים, רקדנים ובדחנים ממדרגה ראשונה. שום סרט ישראלי לא הצליח עדיין להעלות על הבד סצינות דומות של אקסטאזה סוערת.

מרד בני ה-30. אולם העובדה הבולטת ביותר היתה אחרת: גיל המשתתפים. לא חסרו נערות צעירות, שהובאו על-ידי חבריהן הוותיקים, וילדים קטנים, שהובאו על-ידי הוריהם לספינת החתיה החינוכית. אולם הדרגה הממוצעת של המשתתפים הצבאיים היתה מרב-סרן עד סגן-אלוף, הגיל הממוצע של המשתתפים היה 30.

כאשר התפזרו, שעה קלה לפני הנץ השחר, אחרי עשר שעות רצופות של טירטור-תופים משכר, מנו רבים מהם ליום עבודה בתפקידים אחראיים מאד. התקווה, שאפשר להנחיל סגנון זה לדור חדש, היתה קלושה למדי.

הבדיחה העצובה של ההורמונים

האגדה שהולידה את הבהלה-האם נולדה במזיד?



הפרשה כולה נשכחה באותה מהירות כבה היא צצה. העיתונים חזרו לספר ספורי זוועה על ילדים ומבוגרים, שלפתע צמחו להם שדיים, כתוצאה מאכילת עופות מהורמונים. עקרות בית חזרו לחקור באיטיות ליום לסוג העופות שהן קונות. לא היה עוד צורך בזה. צו ממשלתי שם קץ לסכנת ההורמונים, בזה שהורה על הפסקת שיווק עופות מהורמונים.

רק בבדיחות והלצות עוד נותר זכר ל-ההורמונים. מלבד זאת, הם נשכחו כליל. אולי היו במדינה מספר אנשים שלא רצו לשכוח את הפרשה המזוהה. לגביהם, לא היתה זאת כלל בדיחה או התחכמות, אלא שאלת חיים ופרנסה. האנשים שלא שכחו היו ריבבות מגדלי העופות בכל רחבי הארץ. הן סערה הקטנה, שהתחוללה משך חודש אחד בלבד, המיטה עליהם כמעט שואה כלכלית. מכירת העופות ירדה בחמישים אחוז, השווי אירא לולנים רבים במצב בו אין הם יכולים למכור את תוצרתם.

מלבד זאת, הפך ענף גידול העופות ל-עסק שאינו משתלם כמעט. בעוד שעד עכשיו יכלו למכור כמות גדולה של בשר עוף לשוק, במחיר זול ממחיר בשר הבקר, הרי בגלל האיסור לשווק עופות המגודלים בעזרת זריקות הורמונים, שוב לא יכלו לעשות זאת.

כי באותה ההשקעה הכספית מתקבלת כיום, בלי השימוש בהורמונים, כמות בשר קטנה יותר — דבר המעלה את מחיר הבשר, ומקשה את שיווקו בשוק.

הבעיה שהוסיפה להטריד את מגדלי העופות נראתה חסרת פתרון: מי היה מעוניין בניפוח בהלה חסרת-יסוד?

★ ★ ★

מי היה מעוניין?

קשה היה למצוא תשובה לשאלות אלה, מאחר שכל הצדדים המעורבים בו, נפגעו. נפגעו מגדלי העופות, שלא יכלו לשווק את עופותיהם, הפסידו המפעלים החיימיק ליים, המיצרים את ההורמונים בארץ. לא פחות מכולם, הפסידו הצרכנים עצמם, שהיו יכולים בעבר לקנות, ללא כל חשש, בשר עוף מפותם, במחיר זול.

במצב מעין זה, לא יכלה שלא להתעורר ההשערה, כי נעשתה כאן חבלה במידע מצד גוף מעוניין. מיהו הגוף המעוניין? זאת לא ידע אף אחד בבירור: היו שטענו כי אשמים יבואני הבשר הקפוא, שהיו מעונינים בנהיית רת הצרכנים לתוצרתם. אחרים האשימו את משווקי הדגים, את מגדלי החזירים, את ה-ממשלה. בין ההאשמות, היתה גם האשמה בלתי מתקבלת על הדעת: מפעלים תעשייתיים מסוימים, המיצרים תכשירי פיסום ל-עופות, היו מעונינים בבהלה, לשם הפסקת השימוש בגלולות ההורמונים, ושיווק תוצרתם.

★ ★ ★

עתון מהומן

האנשים שחששות בלתי מבוססות אלה התעוררו בליבם, הצביעו על כמה עובדות תמוהות בפרשת הבהלה ההורמונים.

משך שלוש שנים, נהנו עקרות הבית הישראליות משפע של עופות שמנים ומפרי טמים, ולא היה איכסן להן כלל שעופות אלה הושמנו הודות לזריקות הורמונים. משך כל זמן זה, לא טען איש שאיבד את כוח הגברת שלו, כתוצאה מאכילת עופות.

הבהלה קמה לפתע פתאום. בדרך מיסותית, הופצה שמועה בין קהל הצרכנים, כי אילו לאוכלי עופות מהורמונים קיימת סכנה לאיבוד זכרותם. למרות שלא הובא כל ביסוס מדעי לטענה זו, ולא היה כל מקרה ממש של תופעה כזו בין אוכלי עופות, משטה השמועה כבוק.

בד בבד עם התפשטות השמועה, החלו גם העיתונים לטפל בבעיה. עיתונים רציניים ומי-הוגנים, הנהנים מאמונו המוחלט של הקורא, החלו מפרסמים סיפורי זוועה.

הארץ, האחראי והמהוגן, פירסם בתחילת יולי ידיעה בה בישר לקוראיו כי, "לאחרונה אירעו ברחבי הארץ מקרים רבים של הפ-רעות מיניות קשות, מחמת טיפול לא זהיר בהורמונים מיניים, המשמשים לפיסום עופות. מרבית המקרים נתגלו בקיבוצים ומושבות, אצל לולנים. בין האנשים שנפגעו יש כמה מקרים של גברים, שאיבדו את כושרם ה-מיני. חוסר התשוקה המינית, וההפרעות לעיכול, ובכאבי ראש. אצל כמה גברים ה-חלה צמיחת שדיים."

היה זה סיפור זוועה, שנכתב בעתון ה-נחשב כמהימין, הוא עשה את שלו. לא היה כל ערך לעובדה שכל הסיפור היה פרי דמיון בלבד. העובדה הפשוטה היא, כי במשך שלוש שנים, עד היום, לא אירע שום מקרה של פגיעה מינית כל שהיא אצל לולנים, או בעלי משקים, שעסקו בהירמון עופות.

בשום קופת-חולים ובשום בית-חולים לא נרשם, עד היום, מקרה של גבר שאיבד את כוח הגברת שלו, או שצימח שדיים, כתוצאה מהזרקת הורמונים לעופות.

המקרה היחיד שאירע בארץ, היה זה של פועלת במפעל כימי בבת-ים. ללא תנאים סניטריים מתאימים וללא כל השגחה, עסק אותו מפעל בייצור גלולות הורמונים. אותה פועלת, שטיפלה בחומר הזרקות והזרקות הורמונים, נפגעה ושני ילדיה נפגעו גם הם.

היתה זאת תאונת עבודה נדירה. גם אנשים המטפלים בחומרים כמו רעל עכברים, או תרכובות ד-ד-ט, נפגעים לפעמים בתיאונות עבודה. אף על פי כן, לא חשב איש מעולם להפסיק את השימוש בחומרים אלה.

★ ★ ★

מקרה מבין 10 מיליון

הרשימה בהארץ לא היתה יחידה. מיד נגזרה אחריה העתונות כולה, שהירבתה להפריז, ללא חקירה והתעצות באנשי מדע, בסכנה שבהורמונים. התוצאה: תוך ימים מספר נפסק שיווק העופות כליל. איש לא היה מוכן להסתכן בגידול שדיים עבור התענוג שבאכילת מנת עוף.

אולם הסערה לא שככה. אחרי הכתבות הסנסציוניות, בא גם הביסוס המדעי לכל הפרשה. העתונות היתה גדושה בשיחות עם אנשי-מדע. המפעלים היה שנותן הראיונות — בכל העיתונים — היה אותו איש-מדע עצמו. היה זה ד"ר מלך פרק (50), מלומד וחוקר ישראלי, מנהל המחלקה לגידול עופות והייגיינה של בעלי-החיים, בפקולטה ל-חקלאות של האוניברסיטה ברחובות.

הכריז ד"ר פרק: "יש לאסור בארץ את השימוש בהורמונים בגידול תרנגולות!" כמובן, לא רק ד"ר פרק לתת ראיונות לעתונות. להיפך, כפי שמעיד ד"ר פרק עצמו: "העתונות רדפה אחרי"

הזהרתו של ד"ר פרק לצרכנים הישראליים, התבססה על מחקר שערך יחד עם פרופסור צונדק על השפעת ההורמונים. לפי תוצאות מחקר זה, התברר כי קיימת אמנם סכנה, במקרים מסוימים: שהגלולה, המודת רק לעוף מאחורי מוחו, והכוללת אחוז מ-סוים של הורמונים נקביים, המופקים ב-מעבדה בצורה סינטטית, לא תתמסס כולה. ההורמונים הנקביים הללו מיועדים לנחן את אברי המין של התרנגולים, ולאפשר להם ריכוז כל האנרגיה בשומנם. במקרה שחלק מהגלולה אינו מתמסס במוח, קיימת סכנה שאדם האוכל באופן רצוף ובתקופה ארוכה, מספר רב של ראשים, שבהם לא התמססה הגלולה, עלול לאבד את זכרותו.

זוהי, כמובן, הנחה תיאורית, נדירה במה העולם הזה היה העתון היחיד שלא נגע בפרשה, כל עוד נחקרה ביסודיות.

★ ★ ★

מקרה עיוור

הביסוס המדעי של ד"ר פרק הבהיר לכל, מה גדולה הסכנה שבהורמונים. לא עזרו מאמרים נגדיים של מדענים אחרים, אשר טענו כי כל העניין הוא עורבא פרח, שהבהלה היא טיפשות. איש לא רצה להס-תכן.

על מנת להציל את ענף העופות, היתה הממשלה נאלצת להוציא צו האוסר שיווק עופות מהורמונים: להרגיע בכך את הצרכנים, כי העופות המגיעים אליהם בלתי-מהורמונים. רק מעטים שמו לב לעובדה כי לד"ר מלך פרק יש גם פתרון מוכן לבעיה. באמתחתו היתה מצויה השטה כיצד לזרז לפסם עופות ב-הורמונים, ללא כל סכנה של פגיעה מינית.

כתב סופר דבר, יצחק יעקובי, בשם ד"ר פרק: "חקירות מדעיות הביאו לכך, שאפשר לתת לעופות חומר חימי דומה לסטילבסטר-רז (גלולות ההורמונים המזרקות), בלי ש-שימושו יהיה, סכנה לציבור. ואין זה עניין לעתיד לבוא."

העיר ד"ר פרק כבדרך אגב: "גם חומר זה נוצר בארץ, עלידי בית חרושת רפא בירושלים."

מסתבר, איפוא, כי ד"ר פרק, האיש שעזר את סערת ההורמונים בארץ, טען שיש חומר אחר בלתי-מסוכן להירמון עופות, ה-מיוצר על-ידי בית-חרושת רפא. במקרה מ-שמש ד"ר פרק יועצו הרפואי של אותו בית-חרושת רפא.

בית-חרושת רפא בירושלים, הוא מפעל כימי המורכב משני חלקים. חלקו האחד נמ-צא בשכונת רוממה, ומייצר תכשירים אנטי-ביוטיים, וכן תכשירים פרמצבטיים לשימוש בני אדם, לול ורפת. חלקו השני של המפעל נמצא במרכז העיר, ליד מלון אוהגיל, והוא כולל מעבדות בקטריו-לוגיות.

בין השאר, מייצר בית-חרושת זה את ה-ההורמון הקרוי סטילבסטרז. תוצרתו של בית-חרושת זה נקראה בשם משונו: משום מה, לא היו לה מהלכים בין מגדלי העופות.

★ ★ ★

ד"ר ברוך לוין, ממושקף ובעל מבטא יידי, הוא מנהלו ובעליו של בית-חרושת רפא. לדבריו, אין כל קשר בין פירסומי-

• בנו של שמריהו לוין.

אזה העופות המצויים כיום בשווקי הארץ. במקום התרנגולים השמנים, שפוטמו באופן מוזר על-יד זריקות הורמונים, תלויים באסליות עופות רזים, אשר לא כדאי ללבוש בדרגים המקובלות והיקרות. תקופת השפע בקופות הלולנים — חלפה.

של ד"ר פרק, לבין כוונתו של בית-חרושת להוציא בעוד זמן קצר לשוק תכשיר המ-שמש. כתחליף לחומר ההורמוני המקובל, ר-אשר יקרא, כנראה, בשם דיאנסטרול רפא. תכשיר זה יתן לעוף בתערובת, יחד עם מונון, או בצורה נוזלית, ואין כל חשש ש-העוף לא יעכלו.

השיב ד"ר לוין לשאלות חוליית העולם הזה: "נכון שד"ר פרק הוא היועץ הרפואי של המפעל, אולם פירסומיו נעשו על דעתו הפרטית. הטענה בדבר הנזק הנגרם לבני אדם היא מוגזמת וחסרת יסוד עובדתי. תו-צרת בית-חרושת רפא איננה שונה בטבעה מתוצרת חוץ, שהתקבלה יפה במדינה. ייצור ההורמונים במפעל מהווה רק 1/2 אחוז מה-ייצור הכללי."

הוסיף ד"ר לוין: "בעקבות הרעש בעתו-נות, ירד השימוש בהורמונים, ללא הצדקה אובייקטיבית. עד לאפס. אולם הנסיונות המסתיימים והולכים של בית-חרושת רפא להכין הורמונים בצורה שתבטיח מקסימום יעילות והפחתת הנזק לאוכלי בשר עד למי-נימום, יתנו פתרון רצוי לכל הבעיה. ה-היה מקום ויסוד לרעש שהוקם סביבה."

כשנשאל ד"ר פרק עצמו על הבעיה, ה-שיב: "שטויות! עוד רחוק היום בו יצליחו לייצר בארץ תכשיר כזה."

פרס מפליא ומזרז נוסף, הוא שד"ר מלך פרק, שאינו תמים דעים עם הנהלת המפעל בו הוא עובד, לא בשאלת סכנת ההורמונים ל-המוזרקים ולא בשאלת ייצור ההורמונים ל-תערובת. מוסיף למלא תפקיד של יועץ לאו-תו המפעל.

★ ★ ★

מי צוחק ממי

התכן וכך הסכנה שבהורמונים היא פרי חששותיו המדעיים של ד"ר פרק בלי-בד, או תוצאה של מחקריו הפרטיים. לפני שנתיים אירע מקרה דומה. ד"ר פרק גילה צמח מסוים אשר בו, כפי שטען, קיימת סכנה לצאן האוכל אותו. רק לאחר ויכוח נוקב עם אנשי מדע אחרים, התברר כי ה-חוקר המלומד טעה, והעדרים המשיכו ללחך בנחת את אותו העשב.

בפרשת ההורמונים, לא יעזור עוד כל ויכוח. לאחר כל מה שנכתב והתפרסם, קשה יהיה לשכנע את הצרכנים ליהנות שוב מני-צול המדע להנאתם, לחזור ולאכול עופות מהורמונים. כי פרשת ההורמונים הפכה לבי-דיחה מעששעת, אך עגומה מאוד, בה אין לדעת מי צוחק ממי.

האחרונות הוסיף, ברגע האחרון ממש, ל-
טופס המוכן של נאמו.

● גם העלאת התפוקה צריכה לשמש
בעיקר להגדלת הייצוא, ורק בחלקה להגדלת
השכר. בלי ייצוא גובר והולך, "או שניאלץ
להוריד את רמת חיינו עד שפל המדרגה,
או שנהיה תלויים בלי סוף בעזרה חיצונית."

● יש לפטר את עובדי המנגנון הבלתי-
יעילים והבלתי-נחוצים, ועל המדינה לדאוג
לסידורים בעבודה חדשה ומועילה. הצעה זו
הושמעה בשבוע שעבר בהעולם הזה.

● לא יהיה שלום. "לא עמדנו בקרב ה-
אחרון, והפרדוכס של מצבנו הוא שלא נע-
מוד בו אף פעם." שתי המלים האחרונות
נוספו ברגע האחרון, לא הופיעו בנוסח
הכתוב. יחד עם זה השמיע ביגיי שוב הצעה
כללית לשלום, בלי החזרת פליטים ובלי וי-
תורים אחרים, כדרך של משאומתן ישרי.

● "כל העצות הנמהרות לערוך מלחמת-
מנע, גם כשאין מקורן בדמגוגיה פאשיסטית,
הן עצות חוטאות ומחטיאות..." (הרא) לא
תפתור שום בעיה שלנו. דברים אלה היו
מכוונים לאגף הקיצוני של מפא"י עצמה.
הצעירים באולם, ביניהם הרמטכ"ל, שהו-

פיע במדיה וישב בין הקהל, הקשיבו בעניין.
● הודאה בצורך בקיום העתונות מגלה
השתייכות, אותה התקף קודם לכן בחריפות
צורבת: "מבלי שנעזי להכיר בלקויים ו-
בפגומות של עצמנו, לא ימצא בנו הכוח
לעקור ולתקן אותם."

● הדרישה לכנס ועידת-פועלים, גם בלי
הסכמת מפ"ם ואחדות-העבודה, שתחליט
על הקמת מפלגת-פועלים אחידה, ותחייב
את כל המשתתפים בה.
רק בנקודה אחת ויתר ביגיי על סגנון

מפלגות

אחר בדורו

היו זמנים בהם אפשר היה להכיר מפא"י
ניק בפניו. לרוב היה כסוף-שיער, בעל פנים
שושנים-אדומים, איש העליה השניה או
השלישית, יליד מזרח-אירופה, תדור צדקת
עצמו אך מוכן תמיד לשכנע אחרים בטון
חברי לבבי.

מי שנכנס ביום הראשון השבוע לאולם
הפתוח של קולנוע גורדינה, בתל-אביב, לא
פגש כמעט טיפוס זה. הוא נטמע כמעט
כליל בערב-רב של טיפוסים אחרים — צעיר
רים מגודלי-שפם בני עדות המזרח, תימנים
מוקנים ממושבי-עובדים, גברים בגיל ה-
עמידה שיכלו להיות פקיד-בנק רגילים. ה-
קהל לא היה שונה במאומה מקהל רגיל,
שכא לחזות בסרט רגיל.

זה היה כוחה של מפא"י, שהתכנסה ה-
שבוע לוועידתה השמינית. היא חוללה את
המבצע שהיה חיוני להמשך קיומה: קליטת
נציגי השכבות החדשות בשורותיה. מפלגת
העליה השניה הצליחה לעכל גם את בני
העליה האחרונה.

כמו ניקימה. כשקם דויד בן-גוריון
לשאת את דבריו, נתגלה הצד השני של ה-
מטבע. אם כוחה של מפא"י בבסיסה הרחב,
הרי חולשתה בפיסגתה הצרה. לא היה זה
נאום של "ראשון בין שווים", של השליח
העליון אל שותפי-השיחות. היה זה נאום
של מנהיג אל עמו, לא פחות מאשר נאומי
של ניקיטה כרושצ'וב בוועידת מפלגתו.

הנאום היה ארוך, מעייף למדי, נישא בסג-
נון הרגיל של ביגיי, הנוהג להדגיש מלים
בקצב קבוע וחזונוני, בלי כל קשר לתוכנו.

רולקס 400

החזק

מילוי ענק

מיכל הדיו העצום

השווה אותם



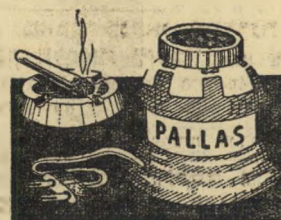
רק מילוי
"ענק"
מכיל
כה הרבה
דיו
•
כותב נוח.
קל עדין
וחסכוני ביותר
•
רק
רולקס "400"
נוח לך
כל זה

רדיו פאלאס

מציע גם בשנה זאת את
המתנה המסורתית ללקוחותיו
מ-26.856—16.956 כל קונה
רדיו פאלאס חוץ מהמקלט
פיקולו מקבל מדליק-סיגר-
יות חשמלי יפה ובעל ערך
רב עם חוט ותקע ח נ מ.



"פגניני", הרדיו היחיד במינו בפעו-
לתו ובהדרו, מצויד ב-8 מגורות
פיליפ-נובל ורמקול אליפטי. 10 מו-
דלים חדישים של רדיו פאלאס
לכל טעם ולכל כיס.



רדיו פאלאס
בפעולתו
וללא התחרות

דרוש ללא התחייבות מצדך את הצגת מקלטנו החדש
מינרפון-פיקולו" (מקלט עממי) במחיר 117.350 ל"י



גולדה, שרת ושפרינצק על הכמה
לא עמדנו בקרב האחרון...

הנביא בעמו, הראה את הקו העיקרי של
אופיו — הקו של טכסיון מפלגתי. בהעמי-
דו פנים כאילו הוא קורא קטעים מנאום
כרושצ'וב נגד סטאלין, הביא כמה ציטטות
ארוכות. רק בסופן גילה שהן לקוחות מ-
מאמרו של "פובליציסט" ישראלי בשם ס. ש.
יריב. לפני יותר משלוש שנים. ס. ש. יריב
("סבא של יריב") הוא בן-גוריון עצמו.
הקהל המופתע פרץ בפעם היחידה, בצחוק
שוכב.

הקטעים שהושמעו

אף שבן-גוריון קרא את נאומו מן הנוסח
שהכין מראש, ושחולק לכמה מבאי הוועידה.
הרי לא נצמד אליו. ברגע האחרון הכניס
בו שינויים סגנוניים ומהותיים, הוסיף חזאי
משפטים, השמיט קטעים שלמים, מתוך שי-
קולים מדיניים ואישיים.

הקטעים שנמחקו לא היו פחות מעניינים
מאלה שנשארו. כמה דוגמות:

● "שלושה מיליון יהודים בגוש ה-

בניגוד לנוהג הקלאסי של פולחן-האישיות.
לא שוסע כמעט עליידי מחיאות-כפיים.
אחד היוצאים מן הכלל: כשדיבר בן-
גוריון הקשיש (69) על הצורך להעלות כו-
חות צעירים במפלגה, בהסתדרות ובמדינה,
פרצו בני סיעתו של אברהם עופר ("הדור
הצעיר") במחיאות-כפיים. העיר בן-גוריון,
בחיוך קטלני: "אינני בטוח אם כל מוחאי
הכף מוכנים להיחלץ (לתפקידים קשים)!"
הרעיונות העיקריים של מנהיג-המפלגה
החשובה ביותר במדינה:

● "בלי שאנחנו (מפא"י) נדע לקיים מה
שאנו דורשים — לא נהיה ראויים לשלי-
חותנו!"

● הישוב החתיק מעלה את רמת-חיינו
על חשבון העזרה הזורמת מחוץ-לארץ.
שנועדה לפיתוח הארץ ולקליטת העליה. "אין
סכנה גדולה למעמדנו... משימוש פסול
זה בעזרת-חוץ!" עד כה דחתה מפא"י ב-
חרוץ-אף סענה זו, שהושמעה לא פעם מעל
עמודי עיתונים ביקורתיים, ביניהם העולם
הזה.

● "בלי הגדלת התפוקה, אין העלאת
שכר אלא קבלת צדקה!" את שלוש המלים

• יריב הוא הבן הבכור של בתו הב-
כורה, גאולה.

תצפית

(כל הזכויות שמורות)

● **ארצות-הברית עלולה לחדש את הצעתה למימון בניית סכר אסואן הגבוה.** צעד זה יהווה משקל נגדי לצעדי אנגליה וצרפת.

שימיכו בתמרון כוחותיהם הצבאיים בים התיכון. במקרה זה, יותנה מתן הספק האמריקאי למצרים בהבטחה מצד גמאל עבד אל נאצר כי יסכים לפתרון נוח של משבר הסואץ.

● **כדי להפגין את נכונותה לצעדים מרחיקי-לכת, תפתח בריטניה במשאיומתן חשוב עם ישראל.** מטרתה של שיחות אלה, אשר יוחל בהן בעתיד הקרוב: הנחת צינור נפט. בריטניה מאליה לאשקלון. הצעת זו הועלתה לראשונה על-ידי הצרפתים.

● **ישראל לא תסתפק בהסדר הקיים, לפיו מרשה מצרים לאניות זרות לעבור את תעלת סואץ כדרך נמלי ישראל.** בקשר לכך, מעינת הממשלה בכמה צעדים נסיוניים חשובים להפגנת הקפאון.

● **תועמלני מצרים יפתחו במערכה חדשה נגד צרפת.** הפעם תשמש ציר מרכזי ידיוותה של צרפת לישראל, שהתבטאה בהגשת עזרה ממשית נרחבת.

● **חילופי הנציגים הדיפלומטיים בין חבש לבין ישראל יתעכבו.** למרות ששתי המדינות כבר הסכימו ביניהן על פתיחת נציגויות, גרמה מצרים לתקלה לאחר שהתרתה בחבש כי אינה רואה בעין יפה חזירת ישראל לעורף המצרי באפריקה.

● **מדד יוקר המחיה לא יעלה בחודשים הקרובים.** הממשלה נושה עתה את כל המאמצים להוזיל מספר מוצרים לא-חיוניים ביותר, כדי למנוע עליה בעקומת המדד ותשלום תוספת-היוקר הקשורה בכל עליה כזו.

● **צפה למשבר חדש בין מפא"י למפ"ם בתוך הממשלה.** המשבר עלול לפרוץ כאשר ינסה שר האוצר לוי אשכול לצמצם את תקציב משרד הפיתוח של מרכזי בנסוב עד כדי מינימום, בדרשו לבטל עבודות מחקר מעבדתיות וחקירות גיאולוגיות שונות.

● **גם היחסים בין מפא"י לבין שותפיה הדתיים בממשלה יתחממו בקרוב.** תגרום לכך התפוצצות הקואליציה בעיריית ירושלים. השרים הדתיים ידרשו בכל תוקף מבין גוריון שישדר את הכנסתם מחדש להנהלת העיריה, מבלי להעמיד כל תנאי לביטול הרשיון שניתן לפרופסור גלסון גליק לבנות את בית-הכנסת הרפורמי שלו.

● **ממשלת בריטניהמוע" צות תתיר בקרוב ייבוא של סידורייתפילה מישראל.** לאחר שמשלחת הרבנים האמריקאים, שביקרה במוסקבה, ניהלה משא ומתן על כך עם סגן שר החינוך הסובייטי, צפויה עתה החלטה עקרונית חיובית, למילוי המחסור השורר ב"סידורים בקרב יהודי בריטניהמועצות

● **מאידך, יגיעו ארצה ספי רים עבריים עתיקים יקרי מציאות,** המצאים עתה ברשות ממשלת בריטניהמועצות ואשר מוסי דוחמט יהודיים בישראל ובעולם מספלים ברכישתם.

● **יהודי ארץ אחרת יזכו אף הם לגילויי ידידות רשי מיים מצד ממשלתם.** בפרוס החגים תעביר ממשלת מצרים את איחוליה לעדת היהודית היושבת בה ויתכן גם כי כמה מראשי השלטון ישתתפו בתפילת כל נדרי בבית הכנסת הגדול בקהיר.

● **עסקי המטבע ברחוב לילינבלום יגדלו במידה ניכרת.** הגדלת הסובסידיה הממשלית תית לייצואנים בכמה ענפים תאפשר למבצעים מסבט לצבור רווחים עד 300 פרוסה לזולאר. השיטה, הנהוגה כבר עתה בממדים נרחבים: קנית מטבע זר בשוק השחור לשם מימון ייצוא פיקטיבי, קבלת סובסידיה ממשלתית על המחירים הכוזבים שיכניס, כביכול, הייצוא.

● **למרות עמדתה התקיפה של הממשלה, כלפי קואופרטיבי התחבורה, צפה לנצחון הקואופרטיבים.** לפחות בחלק ניכר מתביי עותיהם, יזכו דן ואגד לזיתורים מצד הממשלה, שתכריע בניגוד לדעתו של שר התחבורה משה כרמל.

● **מאבק בנקאי ממדרגה ראשונה יפתח מסביב לשלטון בבנק הלואה וזכסכון.** בנק זה, שהוא הגדול ביותר בתלאביב מבחינת מספר בעלי הפקדונות, היה מוסד אזרחי, עד שהשתלטו עליו בשעתו חוגי המשק המפא"י. עתה, עם אירגונה מחדש של ההנהלה, ייעשה נסיון מחדש מצד אנשי היוזמה הפרטית לכבוש בחזרה משלט כלכלי זה.

● **מתפתחת התקפה מרוכזת של חוגי הימין נגד הנוהג הממשלתי למנות ועדות-חקירה ציבוריות.** אחרי ששר-הפיתוח מינה ועדה לחקירת ענייני האשגל ושר-התחבורה ועדה לענייני הקואופרטיבים, עוררו החוגים האזרחיים שערוייה כאשר מינה שר המסחר והתעשייה ועדה לבדיקת רווחי היבואנים. בראש ועדה זו הועמד דובר-הכלכלה של מפא"י, נתן בן-נתן. לשכת המסחר והתאחדות-בעלי-התעשייה סירבו לשאת עמה פעולה, אם לא ימונו נציגים משלהם כמשקל-נגדי להרכב השמאלי. טענת הימין: מי שמרכיב את הועדה יכול לקבוע מראש את הסקנות, על-ידי בחירת חבריה מבין בעלי הדעות הרצויות לו.

ניגשה הועדה לקבוע כיצד יורכב המרכז הבא. הרוב הביניסטי בועדה המתמדת הציע הצעה מחומכת: אמנם יורכב המרכז בעתיד בשני-שלישים מצגי הסניפים ורק שליש מן הגופים הארציים, הכפופים לצמרת, או למ הפעם ימונו הסניפים רק 120 חברים, הרשימה המרכזית 101. בהרכב זה היה הרוב של ביגיי ושותפיו מובסת.

המיעוט הציע הצעה מהפכנית: מרכז בן 123 חברים בלבד, ששני שלישיו ימונו על-ידי הסניפים, רק שליש על-ידי הרשימה ה"מרכזית". אחד הנימוקים: במרכז גדול, אי אפשר למנוע הסתננות סודות מפלגתיים לעתונות הביקורתית.

ההצבעה היתה דרמטית, התוצאות מדהימות. למרות שביגיי עצמו, שעמד על ה"במה", הרים את ידו באופן הפגנתי, נחלו תומכיו מפלה נוראה. שרת ושותפיו ניצחו ברוב של 231 קול.

מאוחר יותר, הציע ביגיי הצעת פשרה, וזכה להעבירה ברוב קולות.

ירושלים

בלי רחמים

פעם בשנה, היתה נערכת חגיגה ציבורית מיוחדת במינה ברחבי בוכארה. בפני קהל נכבדים היה מופיע הכלתאר, גובה המסים שמונה במיוחד על-ידי המלך, ומקבל סטי רתילחי מצלצלת. בדרך זו, הפגין המלך כי למרות מעמדו הרם של הכלתאר, נשאר הוא עבד לאדונו.

השבוע, הוכיח רחמים כלתאר, צאצא ה"כלתארים המכובדים, כי כלתאר יכול לא רק לקבל סטירילחי, כי אם גם לתתה.

לפחות חמשה אנשים היו יכולים השבוע

סובייטי, שחלק גדול מהם היה בלי ספק רוצה לעלות — אין להם רשות היציאה. למעלה מששה מיליונים יהודים החיים ב"ארצות חופשיות אין להם רצון לעליה, ונראה להם עכשיו שאין להם צורך בע"ל... "

● **"בברית-המועצות נשמע רק קול ה"שליטים, וקול זה, גם אחרי מותו של סטאלין, הוא לצערנו לא ידידותי. העתונות הסובייטית פירסמה באותיות גדולות (את) הריגת תשעת חיילים מצריים ברצועת עזה — אבל לא סיפרה אף מילה אחת על הרצח המתועב בערכו..."**

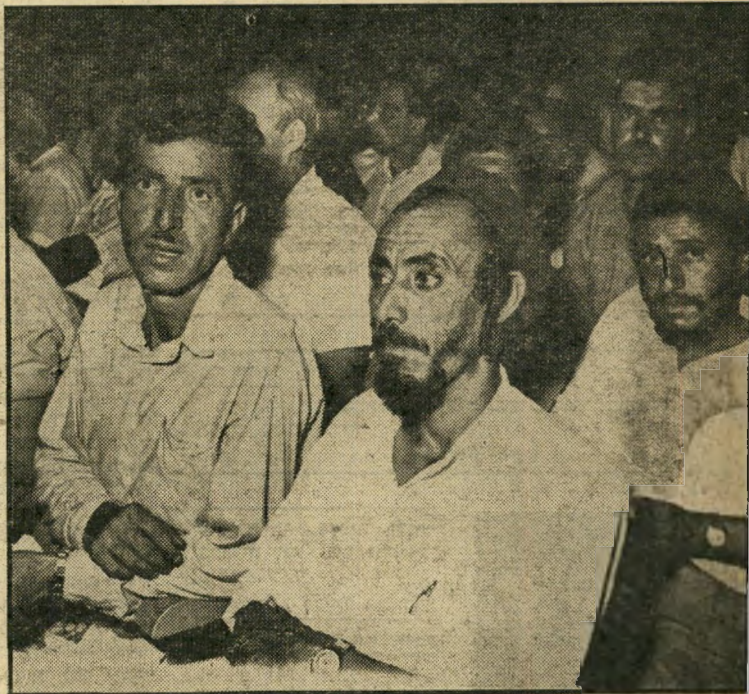
● **על הדת: "... מובן מאליו כי רציפות היסטורית אין פירושה התאבנות והקפאת העבר... בחינוך לאחדות העם, אין להתעלם מחילוקי דעות בעניני אמונה ודת, ויש להבטיח לכל אזרח חינוך בנוי לפי רוחו..."**

● **"מגילת או"ם אינה לפי שעה אלא הצהרות יפות... פרשת הכרית בין היט"ל וסטאלין ומדיניות צ'מברלין במינכן חוזרת גם בימינו..."**

● **"... שליטי ערב למדו כראוי (את) תורת היטלר, וגם היו שותפים לו... כל מלחמה נגדנו תהיה בעצם מלחמת ה"מדה..."**

● **"רק השליטים הערבים מתיימרים ש"הם יצליחו לנצח אותנו נצחון מכריע וסופי, שאין אחרי כלום. יומרה זו היא הבל הב"ל, אבל לפחות יש לה יסוד הגיוני פורמאלי, כי הם מתארים לעצמם שיכבשו (את) הארץ ויורקו (את) תושביה ליס. אין אנו יכולים ורוצים נצחון כזה... (נצחון ב"מלחמת-מנע) לא יוכל להיות נצחון סופי כי אחריו יתכן סיבוב חדש..."**

● **"אין כל בטחון שמלחמה, שתהא יומה על-ידינו, תיגמר בנצחון, מפני שיש**



בנגוריון נואם

ולא נעמוד בו אף פעם!

למנוע מעצמם הפתעה בלתי-נעימה בקשר לכך, אילו קראו נציגי הסיעות הדתיות ב"מועצת עיריית ירושלים את מדור תצפית של הגליון האחרון של העולם הזה (984) ביתר עיון, היו למדים כי קיימים סיכויים רציניים מאד שתכרם לסיעה, רחמים כלגי תאר, יבגוד בהם בשעת ההכרעה.

אך הנציגים הדתיים האמינו יותר לחתימת ידו של כלתאר עצמו, שקישטה את הצעת אי-האמון באגרון, יחד עם חתימתו, הצ"טופפו בגליון הנזיר עוד 10 חתימות של הדתיים וחורות, שהיו רוב מוחלט של חברי מועצת העיר ירושלים.

● **כיפה הפוכה.** כאשר צעה במפתיע שאלת מתן רשיון לבניית בית-הכנסת הרי" פורמי של גלסון גליק, לא האמינו חברי הקואליציה הדתיים בעיריית ירושלים כי הדבר קבל מימדים רציניים. אך אגרון עמד (המשך בעמוד 12)

● השיבו אנשי ביגיי, תוך פזילה להי"שני העולם הזה ומעריב בשנה האחרונה: דווקא הסודות הנדיונים בישיבות קטנות של שלושה-ארבעה סנהגים מסתננות ידיעות לעתונות אלה.

ציורי הועידה באולם

כוחות גדולים לעולם הערבי, העלולים ב"מקרה זה להתייצב נגדנו בכוחם הצבאי, גם במזרח וגם במערב, ואין צה"ל מיועד להתמודד עם כוחות עולמיים אלה."

במקום קטע מושמט זה של מנהיג מפא"י, אמר שרהבטחון: "כל מלחמה שלנו תיגמר בנצחוננו!"

אחד מלמטה

כבר למחרת נאמו של ביגיי, באה ההפ"תעה הגדולה. מרד ספונטאני מלמטה, כי ראשותו של משה שרת, הנחיל לדודי בן גוריון מפלה מוחצת.

במשך חצי שנה הוכנו ההצעות לוועידה בידי "הועדה המכונה" בועידה עצמה הפ"כל ועדה זו ה"ועדה מתמדת" כתוצאה מ"הצבעה דרמטית בה ניצחה הצמרת. אולם אחריהצהריים נהפכה הקערה על פיה, התגבשה קואליציה מזוהה, שלא היה לה שום דבר משותף, מלבד הרצון הגלוי לכ"בול את בנגוריון. השותפים העיקריים: משה שרת; קבוצת-הצעירים של אברהם עופר; הצמאה להשפעה ולמשרות; המנגנון החשוד של אבא חושי ויוסף אלמוגי.

● **מפלגה נוראה.** ההכרעה נפלה כאשר

חיי הנילה ענל ענל

● בתוקף מה זכית בתפקיד הנוכחי במשטרה?

בתוקף השכלתי, הכשרתי המקצועית, סגולתי האישיות.
● האם נכון הדבר שקבלת אינפורמציות שונות לצורך ניהול

המשפט הנוכחי משרות הבטחון (ש.ב.)?

לא.

● כמה מכשירי האזנה חשאיים פועלים לצורך קבלת אינ-

פורמציות על-ידך, או עבורך, בניהול המשפט?

אף אחד על-ידי, ולמיטב ידיעתי אף אחד עבורי.

● על כמה קוים טלפוניים נקבעה האזנה חשאית לצורך

ניהול המשפט על-ידך?

אף אחד על-ידי, ולמיטב ידיעתי אף אחד עבורי.

● האם נכון הדבר, שגם ראש שרות הבטחון שתף בהתיי-

צויות בקשר למשפטן הפרטי הנוכחי?

לפי מיטב ידיעתי — לא.

★ ★ ★

● האם מוכרים לך הבאים:

"אלדורדו", "חפה", "הירש השחור", "כפר שמריהו", "דולפינ",

"תלאביב", "חינה", "תלאביב", "קוקסיל", "תלאביב", "אסוס", "תל-

אביב", "רנדו", "רמת גן", "אריאנה", "יפו", "חרות", "יפו", "אוהו",

יפו, "עדן בר", "רמת גן" פרט אילו מהבאים הנזכרים ידועים

לך.

כולם פרט (ב) (ר"י).

● כמה פעמים ביצית בכל אחד מן הבאים הללו תוך ארבע

השנים האחרונות? בחברת מי ביצית בכל אחד מן הבאים הללו,

בכל אחת מן הפעמים הללו?

למיטב זכרוני, ביקרתי בבתי-הקפה כמפורש להלן, בחברת

הבאים: גבי מרי בן-גוריון, רעיתי; שלום זוסמן, או חבר כנסת;

אלוף משנה בן-גל; ישעיהו ירקוני ורעיתו; רמיית גיא ורעיתו;

סגן מפקח כללי של משטרת ישראל לשעבר מר י. נחמיאס

ורעיתו; עו"ד צור; גבי רננה בן-גוריון; גבי חנה מרון; מר

דוד לשם; אלוף משה לשם; מרדכי צרפתי; טדי קולק, מנהל

כללי של משרד ראש הממשלה; אליעזר משלון ורעיתו; עו"ד

חוסר ישי; סמ"מ שפי; עמינצה רובינשטיין; אפרים עברון, או

ראש לשכת שר הבטחון; המהנדס שלוש; גבי נעמי בלוק, או

מוזכרת שר המשטרה; אורי שי, לשעבר הנספח הצבאי הישראלי

בתורכיה; רמיית עופר; אלוף-משנה איתן; סגן-אלוף אביצור;

אלוף משנה פריהר; השחקן לביוש ורעיתו; רביסרן אורן; רמיית

קנר.

בקרתי ב-1955 בבתי הקפה אריאנה, חרות, ניצנים, דנדוו

וקוקסיל בחברת ה' קולק, גיא, עברון, קנר צרפתי; בדולפינ

— בחברת ה' ירקוני ועופר. ב-1954: בתדמור, בחברת אשתי

וה' גיא, נחמיאס ורעיתו, עזריאל ורעיתו; בקוקסיל — בחברת

אשתי ומר גיא ורעיתו; בדולפינ — בחברת רעיתי ומר ירקוני.

ב-1953: באריאנה, בן חמר — בחברת ה' צור, חוסר ישי,

עשת, איתן, פריהר, אביצור, בנגל, ישי, אורן וקנר. בקוקסיל

ובאריאנה — בחברת ה' לביוש ורעיתו, רננה בן-גוריון ודוד

לשם, גיא ורעיתו. בקוקסיל — בחברת ה' נחמיאס ורעיתו,

צרפתי, גיא ורעיתו, שלוש, פליק, משלון ורעיתו; בקוקסיל

ואריאנה — בחברת ה' ירקוני, דוד לשם, חנה מרון, גיא

צרפתי וקנר. בעדן בר וקוקסיל — חנה מרון, ירקוני, גיא;

בקוקסיל — בחברת ה' משלון, גיא וירקוני. בחינה בר —

בחברת ה' קנר. ב-1952 וב-1954 בדולפינ — בחברת ה' זוסמן

וקציני צה"ל יוצאי הגדוד השני של הבריגדה. ב-1952:

בכפר שמריהו — בחברת

ה' שפי ורובינשטיין. ראה

תשובות 66-99. באלדורדו —

בחברת ה' עופר, גיא ו-

צור.

● האם נכון הדבר, ש-

בפעמים לא מעטות מן ה-

בילויים הללו, הוציאו ה-

פטרונים שבחברתם בילית,

טכומים בשיעור של למעלה

ממאה ל"י לערב?

לא ביליתי מחברת "פטר-

רונים" וממילא התשובה ל-

שאלה שלילית; על כל פנים,

לרוב השתתפתי אני בתש-

לום חלקי אני.

השבוע הגיע לסיומו השלב הראשון של המתנדבים. בהפרש של ימים אחדים, הגיש אביב את תשובותיהם למאות השאלות שנט בשאלות ששאל עמוס בן-גוריון, התעניין המתנדבים, ביקש לדעת במיוחד מה הם תיאר בפרוטרוט את הצד העיקרי בכל הכללי של משטרת ישראל, מחוץ לשעות שהופנו לעמוס בן-גוריון ותשובותיו על

● האם נכון הדבר, שבפעמים לא מעטות מן הבילויים הללו

הוצאת אתה-סכומים העולים על מאה ל"י לערב אחד?

לא נכון.

● מנין לך הסכומים שהוצאת בבאים הללו בפעמים הרבות

שבילית בהם?

לא, בסעמים הרבות שביליתי, אלא במספר המקרים שביקרתי

— מהכנסותי.

● בפעמים שלא שילמת עבור הבילויים הללו, מי שילם

עבורך? פרט.

אני זוכר בדיוק מי שילם באותן הפעמים, כשם שאיני זוכר

בדיוק את המקרים בהם שילמתי אני עבור האחרים. אולם יש

להניח ששילמו האנשים שאתם ביקרתי באותו ערב.

● מהו הסכום חגובה ביותר ששילמו עבורך אנשים זרים

בבילויים בבאים, או במסעדות לילה? האם נכון הדבר שסכומים

אלה הגיעו אף לעשרות לירות מרובות לערב?

אנשים "זרים" לא שילמו אף פעם עבורי, ואיני יודע מה

הסכום הגבוה ביותר ששילמו עבורי חברי וידידי במקרים אלה.

● האם נכון הדבר שעבור קבלת מתנה בסך של 20 ל"י,

ללא רשות קצין, הועמדו שוטרים וסמלים לדין משמעתי

במשטרה?

נכון — אם המתנה נתקבלה כשוחד, או כתגמול למילוי

תפקיד על-ידי שוטר.

● האם נכון הדבר שבפעמים רבות שבילית בבאים הללו

השתכרת בפומבי?

לא ביליתי "פעמים רבות"

בבאים ולא "השתכרתי ב-

פומבי".

● כמה פעמים השתכרת

בפומבי בבילויך תוך ארבע

השנים האחרונות?

אף פעם.

● כמה פעמים היית ב-

גילופין בפומבי, תוך ארבע

השנים האחרונות?

אף פעם.

● האם מסכים אתה

ששכרות תדירה בפומבי של סגן חמפקח הכללי ממיסה

קלון על מדי משטרת ישראל?

נכון, אילו היה זה כך.

★ ★ ★

● האם נכון הדבר, שפעמים רבות בילית בבאים בחברת

אנשים חשודים כעבריינים?

לא ביליתי פעמים רבות בבאים, ובאותם המקרים שביקרתי

בהם לא ביליתי בחברת אדם שהיה ידוע לי אותה שעה כחשוד

כעברייני.

● כמה פעמים, תוך ארבע השנים האחרונות, בילית בבאים

בחברת אנשים החשודים כעבריינים?

ראה תשובתי הקודמת.

● האם נכון הדבר שפעמים רבות בילית בבאים בחברת

אנשי "העולם התחתון"?

לא נכון.



שייקה ירקוני



שלום זוסמן



וס בן גוריון

מן "השוק השחור" בסכומים של מאות ל"י בערב אחד, חיתה חמסורה אוסרת ומעמידה לדין אזרחים שנתפסו עם עוף או מספר ביצים?

כאמור, מר ירקוני לא נוכח באותה הזדמנות. כן לא נכון, כאמור, כי סעדנו בצחתא מן השוק השחור בסכום של מאות ל"י בערב אחד, או בכל סכום אחר. בשנת 1952 בוצעו מאסרים עלידי המשטרה באשמת עבירה על חוקי הפיקוח, והעבריינים הועמדו לדין בפני בתי-המשפט.

חאם נכון הדבר שאותה סעודה בכפר שמריהו, המתוארו בשאלות הקודמות, נערכה כדי לחונ את סיומה הטועלת של עיסקה בלתי חוקית?

לא נכון. השאלה נובעת מדמיון חולני בלבד של השואל.

★ ★ ★

חאם נכון הדבר, שבחסותך החלו גם קציני משטרה אחרים לבקר באופן תדיר במועדוני הלילה של תל-אביב, רמת-גן ויפו?



לא נכון.

חאם נכון הדבר, ש' בחסותך החזו קצינים אחרים לבקר באופן תדיר במועדוני לילה שונים של תל-אביב יפו, בחברת אנשים מה' העולם התחתון'?

לא נכון.

חאם נכון הדבר, ש' בסימוך בילו בחברתך ובי' חסותך במועדוני לילה ב' תל-אביב וביפו הקצינים ק' נר, סגן-ספקד סחוז תל' אביב, וחקצין ינאי, קצין תת-הגונות של חמסורה?

לא נכון.

חאם נכון הדבר, שבקשר למשפט המתנהל בינך ובינ' ארבעה חברי שורת המתנדבים, הראית למר שבתי סבת, סופר "הארץ", תיקים ו/או יומנים משטריים?

כן.

חאם נכון הדבר, שהיה ידוע לך כי סידרת הסאטרים של מר שבתי סבת תדון בעניינים שבית-המשפט חתבקש עליך להכריע בהם?

לא נכון. היה ידוע לי כי מר שבתי סבת עומד למחוב מא' מרים בקשר להשמצות של "העולם הזה".

חאם נכון הדבר, שהפעולות המתוארות בשתי השאלות הקודמות מחוזות בדיון בית חמשפט?

למיטב ידיעתי — לא.

★ ★ ★

באילו מסיבות הזדמן לך לחכיר את מר ליגוס?

בהזדמנות של משאימתן לקבלת דירתו.

חאם נעשה הדבר לפי בקשתך?

לפי הצעת הממונים עלי ובהסכמתי.

חאם זה היה תמורת תשלום שכר דירה?

לא. מר ליגוס סרב לקבל כל תשלום, כדי לא ליצור בינינו יחסי בעל-בית ודייר, שעלולים להתעורר בהתאם לחוק הגנת הדיין.

אם לא היה תשלום שכר, חאם שילמת שכר-דירה למש' סרת ישראל, או לממשלה?

לא.

אם לא שולם שכר דירה על ידך, חאם נגבה סכום כל' שהוא ממסכורתך עבור השימוש בחווילה?

לא.

חאם שילמת מסים לרשות המקומית, שהגיעו בתקופה שהתגוררת בחווילה? אם כן נא לפרט סכומים ומועדים.

לא.

חאם טיב הבניה חורג מגדרי בניה רגילה, כגון בשיכון החיילים המשוחררים ביד יליחוי?

כן.

חאם בילית אי'פעם בחברת מר ליגוס?

כן.

חאם התבסאו בילויים אלו גם בשתייה משותפת של מש' קאות חריפים?

לעתים, כן.

חאם נכון הדבר, שאתה וחקצין שפי ביליתם בבאר המ' כונה "הירש השחור" בכפר שמריהו, בשנת 1952? אם בילויך עם הקצין שפי בבאר חירש בכפר שמריהו לא היה בשנת 1952, מתי הוא חל? חאם נכון הדבר, שאתה עם חקצין שפי ביליתם בבאר "הירש השחור" בכפר שמריהו, בתקופה שמר שפי היה מפקח חופים וגבולות במשטרת ישראל?

איני מכיר "בארים" בכפר שמריהו, לא בשם "הירש השחור" ולא בשם אחר. אולם זכור לי שהקצין שפי, שהיה אותה שעה מפקד חטיבת חופים וגבולות, עמי רובינשטיין ואנכי, נפגשנו בקפה בכפר שמריהו בשנת 1952.

חאם נכון הדבר, שאתה וחקצין שפי ביליתם בבאר "הירש השחור" בכפר שמריהו בחברת אנשים מסויימים, ביניהם אנשים הידועים למשטרה כמברייחים?

לא נכון שבמקום הנ"ל היו נוכחים אנשים שהיו ידועים לי כמברייחים. בבית-הקפה הנ"ל היו נוכחים גם אנשים אחרים שלא הכרתיים או. לאחר קבלת השאלונים, ביררתי שמותיהם של חלק מהם: אליהו שפקטור, לקוחו של מר תמיר, שמואל קפלן, לקוחו של מר תמיר.

חאם נכון הדבר, ששעה שביליתם בבאר "הירש השחור" בכפר שמריהו, שתית לשכרה בפומבי?

לא נכון.

חאם נכון הדבר, ששעה שבילית אתה, חקצין שפי, וח' אנשים האחרים הידועים כמברייחים, בכפר שמריהו, אכלתם באותו מעמד מאכלים שהיו נתונים בפיקוח, לרבות כמויות בשר, חבלי שתתנו את התלושים המתאימים עבורם?

אני הגעתי לקפה הנ"ל בשעה מאוחרת, זמן ניכר לאחר מועד ארוחת ערב. לא אכלתי כל מאכל שהיה נתון לפיקוח ובנוכחותי אף אחד לא אכל כל מאכל שהיה נתון לפיקוח.

חאם נכון הדבר, שכמויות בשר אלה הוצנעו קודם לכן בסירים מיוחדים בקרקע?

ראה תשובתי הקודמת.

★ ★ ★

חאם נכון הדבר, שעבור הארוחה והמשקה, בסעודה הנז' כרת בסעיף הקודם, שילם אחד הנוכחים שהיה ידוע במשטרה כמברייח רב היקף?



למיטב זכרוני — שילמתי אני עבור חלקי בהוצאות.

על כל פנים בין הנוכחים בבית-הקפה הנ"ל לא היה איש אשר אותה שעה היה ידוע לי כמברייח רב היקף או מברייח בכלל; אם כוונת השואל למר שמואל קפלן, אשר עליו הגן בשנת 1955 עו"ד תמיר בבית-המשפט ב' חיפה, ועד למענו, הרי שלא ידעתי שר לאחור הגשתי שאלונים אלה כי בין הנו' כחים היה אותו ש. קפלן, לא הכרתיו ואיני מכירו היום.

חאם נכון הדבר, שהאיש אשר שילם עבור הארוחה והמשקאות של אותו ערב בלבד, הנזכר בסעיף דלעיל, שילם בסך של 300 ל"י?

לא ידוע לי. אני את חלקי שלמתי, למיטב זכרוני.

חאם נכון הדבר ששותפך, מר ישעיהו ירקוני, השתתף באותה סעודה בכפר שמריהו?

מר ישעיהו ירקוני לא השתתף באותה הזדמנות.

אם אותו איש, הנקוב ומתואר בשאלה לעיל שילם סכום אחר — כמה שילם?

ראה תשובה לאותה שאלה.

אם לא האיש אשר נקוב בשאלה הקודמת שילם עבור הארוחה, מי שילם עבורה?

ראה תשובה לשאלה הקודמת.

חאם נכון הדבר, שבאותה תקופה עצמה, שאתה, מר שפי, מר ירקוני והאנשים הידועים למשטרה כמברייחים, סעדתם בצותא

מאבק המשפטי עמוס בן-גוריון — שורת שני הצדדים לבית המשפט המחוזי בתל-לו על-ידי הצד השני, לקראת בירור המשפט ופיה הציבורי ובדרכה הפוליטית של שורת שריה עם "העולם הזה" בתשובותיו הוא רשה: בילוי ועסקיו של סגן המפקח ועבודה המשרדית. להלן, כמה מן השאלות ו' כפי שהוגשו ע"י פרקליטיו של עמוס.



כטה פעמים, תוך אר' בע השנים האחרונות, בילית בבארים בחברת אנשים מן "העולם התחתון"?

אף פעם.

חאם מסכים אתה ש' בילוי תדיר במועדוני לילה עם אנשים החשודים כעבריי' ניס, או עם אנשים חידועים כאנשי "העולם התחתון", מכתים את מדי משטרת יש' ראל?

אני מסכים.

חאם ידוע לך שהתרו' ענות שלא לצורך עם אנשים הידועים כעבריינים מההה עבירה על תקנות המשמעת של משטרת ישראל?

כן.

חאם ידוע לך ששוטרים וסמלים במשטרת ישראל הועמדו לדין על עבירה זו?

כן.

חאם, לפי המושגים שלך, קיים מוסר אחר לקצינים רגלי' לים, סמלים ושוטרים, ומוסר אחר עבורך?

לא.

אם זו היא דעתך, באיזו זכות?

★ ★ ★

חאם מוכר לך אדם בשם "שיקהלי"?

לא מוכר לי אדם בשם "שיקהלי", אולם ידוע לי אדם המכונה כן.

חאם נכון שהאיש המכונה "שיקהלי" הוא בעל מועדוני קלפים?

שמעתי על כך.

חאם נכון שהאיש המכונה "שיקהלי" סטר לך על לחיך בפומבי ב"דולפין בר", תל-אביב? אם לא, באיזה באר עשה זאת?

לא איתו אדם המכונה "שיקהלי" ולא כל אדם אחר סטר על לחי מאז היותי נער, לא בדולפין באר ולא בכל מקום אחר.

סביב מה נסב הסכסוך בינך לבין שיקהלי, שנסתים בסטירת-לחי מצדו? חאם נכון שכתוצאה מסטירת לחי, שסטר לך שיקהלי ארעו בבאר חלופי מכות ושבירת רהיטים?

לא היה כל סכסוך. לא היתה כל סטירת-לחי וממילא כתו' צאה מזה, לא היו חילופי מכות ושבירת רהיטים.

באילו בארים היית מעורב בשערוריות שנסתיימו בשבירת כלים? באילו בארים היית מעורב בשערוריות בשבירת רהיטים? באילו בארים היית מעורב בשערוריות שנסתיימו בחלופי מכות?

באף לא אחד.

חאם נכון הדבר, שאחת מן השערוריות שנסתיימו בש' בירת כלים, ושבחה היית מעורב, היתה ב"אסוס בר", תל-אביב?

לא נכון.



חבר-מועצה כלנתאר
סטירת לחי חגיגת

קרב של אלגור. הוא תלה שלט חדש בפתח משרדו: ארגון משלמי מסים בישראל. "זו תהיה מלחמה קשה יותר, אך חשובה יותר", הכריז, בהצביעו על השלט.

הדוגמה החיה שעמדה נגד עיניו של ה'גבר' הרמתיני, בעל הקומה הנמוכה והמבטא הגרמני: מארגן מרד משלמהמסים

* יושב בסוכה, בתלבושת בוכארית, עט שלושות בניו.

תזכיר

חיים כהן משתולל — תחת כותרת זו פרסם העולם הזה (963) לפני חצי שנה אזרהה חמורה לציבור ולעתונות על כוונתו של היועץ המשפטי של ממשלת ישראל לחתור תחת חופש העתונות ולצמצם את איתנותו של המשפט הישראלי. או הרה דומה היתה כלולה בכתבתו ה'גדולה של העולם הזה עוד לפני שלוש שנים, כאשר בחר בחיים כהן כאיש השנה.

השבוע הצטרף הארץ בפה מלא לעמדה זו, כאשר קבע "מר חיים כהן הוא טכנה לחיים החופשיים, כפי שאנו מכירים אותם... לו היה אדם פרטי, היה מתים את עצמו במוקדם או במאוחר בכתם של רעיונות סטאליניים, והכתם היה מוציא אותו במהרה ממעגלי החיים הפוליטיים המכובדים."

כעבור יומיים יצא השר פנחס רוזן עצמו בהגנה נמרצת על היועץ המשפטי שלו, קיבל על עצמו למעשה את האחריות למדיניותו ה'סאליטריות של חיים כהן ולתכנית חיסול העתונות.

★ ★ ★

טיול למוסקבה. לפני שלושה חודשים גילה העולם הזה (973) כי בריית-המועצות תזמין באופן הפגנתי משלחת של אגודת-ישראל האנטי-ציונית לבקר במוסקבה, בראשות המנהיג האנטי-ציוני הארי גודמן, לפני שתבקר שם כל משלחת ציונית או משלחת מטעם הקונגרס היהודי העולמי.

השבוע הוזמן גודמן רשמית ל'מוסקבה, הודיע שיצא לשם בימים הקרובים. שום משלחת מטעם הקונגרס היהודי העולמי לא הוזמנה עדיין.

במדינה

(המשך מעמוד 9)

על דעתו חישובי פרסטיגיה אלצו את ה'דתיים' להודיע על פירוק הקואליציה. הם קיוו כי במשאומתן הממושך, המקור בל אחרי כל משבר קואליציוני, יצליחו לחזור להנהלת העיר. אך מפא"י חשבה אחרת. היא חיפשה את החוליה החלשה ב'חזית הדתית, מצאה אותה ללא קושי: רחמים כלנתאר.

כלנתאר, יליד ירושלים ואב לשלושה ילדים, נמנה על נכבדי העדה הבוכארית ב'ארץ. כלנתאר, מדפיס שהפך סוחר-שטיחים ויורד מעט מנכסיו, היה ידוע כאוהד מפא"י מושבע.

כאשר ביקש הפועל-המזרחי למשוך את קולות הבוכארים בבחירות האחרונות, פנה ישר לכתובת הנכונה: תמורת תשלום במ' זומן של למעלה מ-5000 ל"י, בתוספת אי-אלו הבטחות, הפך רחמים כלנתאר את כי-פתו הבוכארית הצבעונית הרקומה לכיפת מועמד של הפועל-המזרחי.

ידיים מתחת לשולחן. השבוע שוב הפך כלנתאר את כיפתו. כאשר ניגש גרשון אגרון למניית הידיים שהורמו נגדו, בהצבעת אי-האמון, נשארו ידיו של כלנתאר עמוק מתחת לשולחן. בהצבעה שנייה, ש'נערכה מיד לאחר מכן, נחברר גם מדוע: רחמים כלנתאר, שקולו הכריע בין מיעוט לרוב, נכלל בהנהלה החדשה של העירייה, תחת חסות ידידיו החתיקים ממפא"י. ההת'פה התריפה של חברי-השעבר וקריאות "בוגד!" לא עשו עליו כל רושם.

בדברי ימיה רחמי התככים והקנוניות של עירית ירושלים, תירשם סטירת-הלחי שהנ' חית רחמים כלנתאר על לחייהם של ה'ב'רים המפלגתיים שלו, באותיות אדומות.

ארגונים

פוז'אד ארמתי-גן

ברמתי-גן, חגג השבוע גבר צעיר נצחון גדול: רפאל אלגור, יושב ליד שולחן כתיבה קטן, מצויד בסלפון חדש. ממולו תקתקה מזכירתו הצעירה את נוסח הכרזתו האחרונה של ארגון צרכני גאז לבישול בישראל, שאלגור הוא מזכירו הכללי.

בהכרזה, הודיע אלגור: הגיזרה הראשונה במערך הקרב של אויבי הארגון נפרצה. חברת של-בוטאגאז, בעלת כל אוצר הגאז של המדינה והגדולה בין חברות הגאז, הודיעה על הורדה ניכרת במחירי שירותיה. היא הורידה את מחיר המיתקן, בעל שתי הלחבות ומיכל הגאז האחד, מ'200 ל"י ב'קירוב, ל'164 ל"י.

לידתו של הארגון. רפאל אלגור, יועץ מסחרי לפי כרטיס הביקור שלו, ובעל השכלה גבוהה בכלכלה, שימש כמרכזו ה'מנהלי של ארגון סוחרים רמתי-גן, עד אשר החלה בעית גאז הבישול להטרידה, מטעמים אישיים ביותר. בקנותו מיתקן-גאז פשוט לביתו, נדמה היה לאלגור כי המחיר הנחבצ ממנו היה מופרז ביותר, הוא נפנה ל'בדיקת המחירים, החליט כי ההפרש בין חישוביו לחישובי חברות הגאז הגיע ליותר מ'50 לירות ישראליות טובות.

אלגור ידע כי במלחמה בחברות הענק יהיו סיכוייו אפסיים כמעט. בכל זאת, כינס ועדה יוזמת של אנשי ציבור, עורכי דין ואנשי כלכלה, יסד את ארגון צרכני הגאז בישראל.

בעזרת כרוזים, שהופיעו בכל רחבי ה'ארץ, הודיע הארגון החדש על נכונותו להגן על ענייני ציבור צרכני הגאז. המגיע ל'60 אלף איש. ההענות היתה מפתיעה. מבין השואפים לרכישת מיתקן-גאז משלהם, נרש'ו מ'יותר מ'6000 אזרחים ואילו מספר בעלי המיתקנים, שביקשו להגן על זכויותיהם, עלה על רבבה אחת.

החברות הגאז לא הביטו על היצור החדש בעין יפה, הם גייסו את הפקידים המתאימים במשרד המסחר והתעשייה: פורסמה הכרזה, חתומה בידי יועץ הממשלה לענייני דלק, שהודיעה כי הארגון החדש לא יזכה לע'ר'ם לקבל גאז משלו. טען אלגור באחד מתוכריו: "בישראל קיימים עודפי גאז מ'בתי הזיקוק בחיפה בשיעור העולה על עש'רת אלפים טונות. כמות זו דיה לספק צרכני ה'ן של מאה אלף משפחות."

השלט הנוסף. הורדת המחירים של חברת של-בוטאגאז לא סיפקה את תאוות ה'

2x1=3

חוכן המלא של
3 שמופרות במחיר של 2
זהו חיסכון!



משחת שיניים
תיא
בשופרת ע'נק

המקציפה וטעימה - שכל סבון אין בה !

קה ישראלית

מתקבלים תלמידים מתחילים ומתקדמים ללימוד בכלי נגינה עממיים

חלילית	פסנתר
מפוחית פה	גיטארה
אקורדיון	מנדולינה
קונצרטונה	תוף
לימודי חובה:	יסודות המוסיקה
	סולפג' (קריאת תוים)
	שירת תימן ומחולותיה

סטודיו לפיתוח הקול

ה'לימודים בהנהלת מורים מוסמכים

— זה עתה נתקבלה במכון מערכת כלי נגינה חדישים ביותר — פרטים והרשמה: צילום "ארדה", פינסקר 2; רח' הגדוד העברי 31. בין השעות 4—7 אחה"צ, עד יום 31 לאוגוסט בלבד.



תחל שנה טובה
עם יינות ומשקאות
מייקבי

ש. פרידמן ובניו

יין ישרן נושן קוניאק סוברין
שרי כרנני פלאוס קורדיראר
נשיא הארץ
הידועים כמיכס המשוכה

גיבורה על הגג



רומאלדה לנגר

לחצתי על החדק...

שנה בעלות על הגג ראה מבדל לאשנב צעירה ישנה, חשב שזו הבחורה שחברו סיפר עליה בשעתו, נכנס אליה מתוך כוונת סהירות (או בלתי-סהירות), שלא היו קשורות בשום פשע. אשכנזי הציג אקדח-צעצועים תוסף, טען שזה הנשק בו הלם על ראש הבחורה הצועקת, "כדי להרגיעה". לא ברור היה מדוע החזיק אקדח זה בכיסו בשעת ביקור ידידותי. עוד פחות ברור היה מדוע נכנס אל הצעירה בדרך בלתי-מקובלת, תחת להקיש על דלתה באדיבות ולבקש כניסה, כנהוג במקרים כאלה, כניסתו המעשית, כפי שהדגים אותה למשרה המשתוממת, היתה מסובכת מאד. הוא נכנס מבדל לאשנב הזעיר של חדר האמבטיה, מצא את עצמו סגור, הוציא את המפתח מן הדלת בעזרת ברזל כפוף, נטל את המפתח מן הרצפה מתחת לדלת, יצא מחדר האמבטיה, פתח באותו ברזל את בריח דלת המסכה, נכנס ודכה למטבח ומשם לחדרה של היפהפיה הנדרמת. כל זה לא דמה ביותר לכניסה שטטרית קיום יחסים חברתיים עם יצאנית, כפי שציין התובע, דמה למעשה יותר לפריצה למטבח שוד, אולי מתוך אמונה שהמקום הוא באמת בית בושט ושםם תהיה המלאכה יותר נוחה ופחות מסוכנת.

"אני פחדנית איומה!" הגבר שישב בבית-המשפט, מול השופט מיינה שמיר, (שהעבירה את דינו לבית-המשפט המחוזי) לא זמה לגיבור. הוא בכה ללא הרף, ורוער רועה, הוא לא יכול היה לפסוע מבלי שהשופטים יתמכו בו. קשה היה לתאר שזה אותו איש ממש שפרץ לדירה בצורה ששופרים מנוסים לא היו מסוגלים לחזור עליה, שנאבק בכוח רב עם צעירה חסונה, ושנמלט תוך שימוש בטכסיס מחוכם.

לעומת זאת דמתה רומאלדה שופעת-הבריאות בהחלט לגיבורת הפרשה. אולם היא עצמה היתה צנועה מאד. "אינני גיבורה", טענה, "להיפך, אני פחדנית איומה. אני פוחדת מכל דבר — מהחדר שלי על הגג, ממשק, מרעש, מכל דבר..."

רק ימים מעטים אחרי ששכרה את דירת-החדר על הגג ברחוב המלך גיורא 101 בתל-אביב, נודע לרומאלדה ("רומה") לנקר שהמקום שימש קודם לכן בית-בושת. כצעירה פקחת, הגיבה בצורה נבונה: היא השאירה את הדירה ריקה במשך חמשה חודשים, כשהדלת פתוחה, כדי שלקוחות המוסד המחוסל יוכלו בעצמם ששוב אין להם מה לחפש על הגג.

פתרון זה הועיל. כשנכנסה סוף סוף רומאלדה היהפניה, בת ה-31, לדור בדירה, לפני שנה וחצי, כמעט ולא הוטרה עוד. רק מפעם לפעם נשמעה בלילה נקישת עדינה על הדלת, וגבר נבון היה שואל שאלה טפסית. תשובה קצרה ותקיפה של הצעירה הבלונדית, בעלת הגוף המוצק החסוב והפנים הסלאביים המובהקים, הספיקה כדי לגרשו בחפז.

"יחיה מוות!" באחד הלילות לפני חודשים חזרה, רומה לדה מעבודתה, כמגיהה בעתון הפולני נוביני, בשעה 2 אחרי חצות. היא התפשטה והתכוונה לשכב לישון, כשהרגישה לפתע הרגשה סתומה שמישהו מתבונן בה. היא הסתובבה אל האשנב הפונה לגג, ראתה את פניו של גבר שחרחרו וצנום ונעלמים. רומאלדה סיפרה על כך למחרת היום לידידה, אך מאחר שלא קרה דבר, לא פנתה למשרה.

שבוע אחרי מקרה זה, שוב חזרה הצעירה תכולת-העין מעבוד דתה לפנות בוקר. היא התפשטה, לבשה כותונת-לילה ושכבה לישון בגלל החום, לא התכסתה.

לפתע התעוררה. "אולי הרגשתי שמסתכלים בי, ואולי גם היה רעש קל", נזכרה אחר-כך. מולה עמד גבר שחרחר, שכיוון אליה אקדח תוסף שחור, "שקט, או שהיה מחזמר אחר. מודה היא: למרות כהלתה, לא איבדה רומאלדה את עשתנותיה. "מה אתה רוצה?" שאלה, מבלי להרים את קולה. אותו רגע ניגש הגבר למיטתה, סתם בידו האחת את פיה, לחץ את האקדח בידו השנייה אל רקתה.

"פחדתי שיגע בגופי!" אשה אחרת היתה מתעלפת, מן הסתם, בו במקום. אולם רומאלדה, ילידת פולין שעברה את כל גילגולי המלחמה ומחנות-הריכוז ועבדה אחרי המלחמה כעובדת סוציאלית במולדתה, קורצה מחזמר אחר. מודה היא: "לו ידעתי שבא רק לנגוב הייתי מוסרת לו את המפתחות ומתעלפת. אין אצלי מה לנגוב. אבל פחדתי שיגע בגופי וזה לא נתן לי להתעלף".

מיואשת, שלחה רומאלדה את ידה אל האקדח שהיה מכון אל ראשה, לחצה על ההדק כדי להרוג את עצמה. אולם האקדח לא פעל. רומאלדה החליטה לעמוד על נפשה.

במשך כמה דקות נערך מאבק איתנים. הגבר חנק את צווארה, הלם באקדח על ראשה, פתח פצע עמוק ושותת-דם. רומאלדה לחמה המומה ומטושטשת-הכרה, הוציאה את האקדח מידו, פרצה אל הגג הפתוח, צעקה בכל כוחה.

הפורץ נבהל. חולצתו היתה מגואלת בדם. הוא פשט איתה במהירות, זרק גם את ארנקו של רומאלדה (שהכיל רק לירה וחצי, שארית משכורתה האחרונה, וציץ על משכורתה החדשה), קפץ במדרגה למטה. בדרך פגש שכנה אחת, דחף אותה הצידה. לשכנים בקומה התחתונה קרא: "ש גב! אני קורא למשרה!" ונעלם.

כניסה בלתי-מקובלת. בזה היתה הפרשה מסתיימת, לולא היתה רומאלדה, נוסף על שאר מעלותיה הבלוטות, מחוננת גם בנורון מצויין. אובדנה שבויות אחרי המקרה דגרה על אלבום הפרשנים של המשטרה. מבטא ננעץ בפניו של שבתי אשכנזי, עולה מבולגריה בן 30, שמצא באלבום בגלל פריצות קודמות. כעבור ימים מעטים זיהתה את אשכנזי גם במסדר-זיהוי משטרה.

סיפורו של אשכנזי התאים לכל הפרטים, אך היה שונה בפרט שים. לדבריו עזב את אשתו ובנו במשך חצור, הגיע העירה רק בחשכת לילה. הוא הסתובב ברחובות באפס מעשה, נזכר לפתע בכתובת של בית-בושת שניתנה לו על-ידי חבר לפני

גם יחד היו כ-25 ראש בקר, מנתה רפתו של הרמן עצמה כעשרים ראש.

הוא שיוחק את חביו ותוצרתו דרך תנו בה, תמורת מחיר קבוע שלא העזו לדרוש יותר ממנו. גם כאשר התפרק הכפר לפני כשנה, בגלל קשיים חברתיים וכלכליים, היה הרמן קלוקדה בין היחידים שמאנו לעזוב את משקיהם, המשיכו לעבדם בכוחות עצמם.

אולם או כבר לא היה כדאי לתנובה ל- שחק תוצרת כה מועטת, וקלוקדה נאלץ ל- שחק את תוצרתו בעצמו. להפתעתו הוא קיבל מחירים גבוהים יותר מששולמו לו עד כה. יכול היה לקנות את ההספקה לפרט תיו יותר בזול וביתוד לא היה נאלץ לרוץ אחרי הכסף שהגיע אליו עתה בזמן, הוא המשיך להרחיב ולפתח את משקו.

"אפילו אם יקחו את נשמתני." לפני כמה חודשים הובאו עולים חדשים ל- יישוב את כפר סרומן מחדש. שוב היה זה כדאי לתנובה לשחק את התוצרת של הכפר. המתיישבים החדשים שיוחק דרכה, אך הרמן קלוקדה סירב. הוא לא הבין מדוע יכריחוהו למכור תוצרתו במחיר זול, ובכסף שאינו משתלם בזמן. הוא סרב לכל פניות המני- השבוע, קיבל קלוקדה מכתב ממשרד עיר- כיהדיון כספי את צדוק, בשם הסוכנות הי- יהודית: "הנך נדרש לפנות תוך שבוע ימים את כל המבנים וסוגי המקרקעין על כל

בצרפת, סירר פוז'אד, שהפך תוך שנתיים לאישיות מפורסמת בעולם כולו.

דת

תקווה למקווה

יהודי שומר מצוות, אסורה עליו אשתו אם אינה טובלת במקוה לסחות פעם אחת בחודש. על כן, בכל ישוב יהודי, חיוני בנין המקוה לא פחות מהמראה האווירית של קופת-חולים.

בזני העיר דימונה בנגב לא ידעו זאת, כנראה. העיר, שהוקמה לפני שנה בערך ואשר בה יושבות כיום מאות משפחות מ- עולי צפון אפריקה. מדי חודש היו הנשים האדוקות אורזות את חפציהן, נוסעות לקרר בים ביישוב אחר, שם לא שכחו המתכננים להקים את המוסד ההגייני, העומד במרכז חיי המשפחה היהודית.

לא חפר תקציב. השבוע הגיעה סב- לנותם של תושבי דימונה לקיצה. כמה ממ- לומדיהם ערכו מכתב מלא התמרמרות. הכ- פילו אותו בסטנסי, שלחו אותו אל כל המוסדות הנוגעים בדבר, בתקווה לראות מק- וזה בעינם.

"אין נוכח לעבוד את אדמת הקודש ולש- מור גבולותיה, כאשר מערערים את יסודות חינוכי? שאלו בני דימונה. "למה השביתו את שמחת חינו מיישובינו?"

אך, למעשה, לא היה כל צורך לשכנע את קובעי התקציבים במדינה בצורך לבנות מק- וות ביישובי העולים. לצורך זה אישרה הי- כנסת רבבות רבות של ל"י, אלא שעסקי- משרד הדתות העדיפו להקים מקוה במקו- מות שהן עלולות לא רק לטהר את גופות המאמינים, אלא לחדא שקילותיהם ייתנו על סהרת המפלגה הנכונה. כך, למשל, בעוד דימונה זועקת למקוה, הולכת ומוקמת מק- וות בשכונת פלורנטיין, תל-אביב, עיר המכר- רכת כבר בכמה מקוה.

אילת

חזרה לים

סדרי העבודה בקואופרטיב דייגי אילת הם שגרתיים ביותר. תחילה יוצאים הדייגים לים, פורשים את הרשתות ומחכים לשלל. אחר כך, כשממלאות הרשתות בדגים חיים רחוקים, הם מועלות לספינות הדיג, מובאות לנמל.

רק סופו של תהליך הדיג שונה באילת מן המקובל בין שאר דייגי העולם. בעוד שדייגים אחרים אוספים את שללם, מביאים אותו לשוק הקרוב למכרו במחיר הגבוה ביותר שהם יכולים לקבל בעוד, נוהגים דייגי אילת אחרת. הם משליכים את השלל לים.

הסיבה להתנהגות בלתי-עקבית זו היא ש- באילת אין בית קירור המסוגל לאכסן את שלל הדגה, להחזיקו במצב תקין עד הובלתו צפונה.

מוקש בשדה-בוקר. מזה שלושה ש- נועות, מושבת בית הקירור היחיד של אילת, השייך לסולל בונה. הקומפוסטור של בית הקירור שנשלח לצפון לחיקון, ניווק עוד יותר בדרך. ליד שדה בוקר, עלתה מ- כונית המשא, עליה הוטען, על מוקש מצרי.

השבוע אפשר היה לראות את סקירי משרד הפיתוח שוקלים מדי יום את שלל הדייגים — קרוב לחצי טון — ומאשרים את החזרתו לים הרגוע. הדייגים עצמם קיבלו את מלוא ההמורה בעד עבודתם, במסגרת המענקים הניתנים להם על-ידי משרד המסחר והתעשייה.

התופעה הפחות מובנת בפרשה: באף אחת משתי המסעדות של אילת אי-אפשר היה השבוע להשיג אפילו דג אחד למאכל.

החשבות

אן הכפר אל העיר

ביום בו ירד הרמן קלוקדה (30) בנמל חי- פה מהגריה שהביאה אותו מרומניה, יחד עם זוג הורים וקנים וצמד אחיות, העמיסו אותו על מכונית משא הביאוהו לכפר ב- מרכז הארץ, נתנו לו בית וציוד ואמרו לו: "זה ביתך, כאן עבוד וחיה".

זה ארץ לפני כחמש שנים. הרמן קל- קודה עשה כל מה שאמר לו המדריכים בכפר סרומן, מושב עולים ליד לוד. הוא עיבד את שדותיו, פיתח בחריצות משק-עור מסותה, הגיע בכשרונו ויגיע כפיו לגדול שבמשקי הכפר. בעוד שלכל שאר המשפחות

כמפורט בכתובה וכמועך על-ידי הדייגים. **אין אשה לרוק.** מוכי תהמה הפני הדייגים את מבטיהם אל הבעל, בטוחים ש- יכחיש את הסענה המזוהה. אולם הבעל השמיץ טענה מזוהה עוד יותר: אמנם הסכים לסידור הנוח בין ארבעת הזוגות, אולם הפעם בגדה אשתו עם גבר שאינו שייך כלל לחברה זו. הגבר החדש היה רחוק, ומשום כך לא יכול היה לקיים יחסי- גומלין.

כדייגים הגונים לא יכלו שלושת הי- רבנים להשמיץ את דעתם האישית על סידורי חברה אלה. בשעת מהלך המשפט, אולם גם להם היה ברור כי לפי החוק הי- יהודי היה הצדק, במקרה זה, עם האשה.

בדוגמה לתמידות מפורסמת, נתבע אדם לשלם 400 זוז פיצויים לאשת של שהריס את צעיפה בפומבי. ידיד חונתבם עקבו אחרי התובעת ברחוב, שברו בדרכה כד שמן שערכו שני זוז. האשה הרימה את צעיפה כדי למרוח את השמן השפוף על שמותיה. טען התובע: אם האשה מרי- מה מרצונה את צעיפה תמורת שני זוז, אין היא יכולה לתבוע 400 זוז על הרמת צעיפה בידי אדם אחר. במקרה זה: אם הבעל הסכים שתבגוד בו במקרים מסויימים אין הוא יכול לבוא בטענות כאשר עושה היא זאת על דעת עצמה.

השטח שהשיבו במשך הזמן. הסיבה, כפי שמורסה במכתב: "תלונות שניתנו אל מר- שתנו אינן מאפשרות לך להחזיק במשק".

דרכי חיים

ארבע על ארבע

התובע היה עורך-דין תל-אביב. תביעתו היתה שיגרתיית: הוא דרש להתגרש מאשתו, ללא תשלום סכום-פיצויים הנקוב בכתובה אחרי שבגדה בו. רק כאשר פנו שלושת הדייגים הממונים של בית-הדין הרבני התל- אביבי, אל התובעת, נתגלה פרט ששפך אור חדש על כל הפרשה.

טענה האשה: היא ובעלה שייכים לחברת ידידים המורכבת מארבעה זוגות. בחברה זו היה נהוג מומן להחליף נשים ובעלים באופן חופשי. כעלה היה מקיים יחסים מיניים עם נשות שלושת הזוגות האחרים ואילו היא היתה מקיימת יחסים עם בעליהן של אותן נשים.

הסענה המשפטית: מאחר שבעלה הסכים, במשך כל הזמן, לכך שתקיים יחסים עם גברים זרים, לא לפי היה עתה להאשימה גם במקרה זה. לפי החוק היהודי, אמנם אי-אפשר לנמנע בעד הבעל לתת גט לאשתו, כשהוא רוצה בכך. אולם אם אין לו הצדקה לכך, עליו לשלם לה פיצוי כספי גדול,

מי לובש את המכנסים?

בתל-אביב, יצאו כמה חברי תנועת נוער להתרחץ ערומים בים בלילה, על אף התנגדות הבנות שבחבורה, גילו בשוכם מן הרחצה כי הבנות נעלמו עם מכנסים המתרחצים.

★ ★ ★

המין החלש

באליזאבת, ארצות-הברית, לאחר שי סטרה על לחיו של הטבח וקיבלה ממנו מכה בחזרה, זכתה המלצרית פיי מארטינ ב-5200 דולר פיצויים, כאשר קבע השופט: "כל אחד יודע שסטירת ידה של אשה על לחיו של גבר איננה מצדיקה כל תגובה".

★ ★ ★

מות השכן

בתרשיחה, ניצלו אלמונים את שכרותו המתמדת של אחד התושבים, התפרצו לצריפו, גילו את בעל הבית מת, הסתלקו בלקחם אתם כשלל דברי הלבשה, נעלים, סדינים וכלי מטבח בשווי של 100 ל"י.

★ ★ ★

שינאה לוחטת

בבליטמור, ארצות-הברית, לאחר שבעלה יצא את הבית בגלל מריבה, הציתה מרי לאב את הבית, הסבירה: "עשיתי זאת כדי שלא יחזור הביתה לעולם".

★ ★ ★

עלי להבה!

בחדרה, ירד אליהו ששון מן המכונית שהסיעתו בסרמפ, לאחר שהנהג העיר לו כי אסור להשליך סיגריה בוערת מבעד לחלון ודרש ממנו לרדת ולכבותה, אסף שבעה בדלים בוערים בקטע כביש של 20 מטר.

★ ★ ★

חרע במיעוטו

בהאנטסכיל, ארצות-הברית, שוחרר קליטון נאש ארבעה חודשים לפני תום תקופת מאסרו, חזר כעבור יומיים לכלא, ביקש שיכלאוהו בחזרה, מאחר שהוא כבר התרגל לעולם שכולו שקט גברי ואין בו אשה טרדנית.

★ ★ ★

היצע וביקוש

בחיפה, דחו שני טרמפיסטים הצעת הסעה של בעל מכונת, הסבירו כי מאז ריבוי המסיעים שבא עקב שביתת האוטו-בוסים, אין הם נוסעים אלא במכוניות שיש בהן רדיו.

★ ★ ★

שולחן עגול

בתל-אביב, נאלצו השכנים להפריד בין רחמים עמאר ואשתו אסתר, אחרי ריב שפרץ בגלל היכוח על שביית התחבורה, בו צידד הבעל בקאופרטיבים ואשתו כינתה אותו "משתף פעולה עם הנאצים על גלגלים", זכתה במכה משולחן קטן.

★ ★ ★

עצה משפטית

בבוסטון, ארצות-הברית, הופתע שופט לראות עבריו צעיר מובא למשפט לפניו בפעם העשירית, יעץ לו לגסות להבא לי-השאר מחוץ לבית-הסוהר, וזה לתשובה: "בפעם האחרונה ניסיתי בכל כוחי וקיבלתי מאסר נוסף, כעתן התנגדות לשוטרים בי-מילוי תפקידם, מפני שהם דחקו התעקשו להכניס אותי לכלא".

★ ★ ★

תאונת דברים

בירושלים, התנגשו שני רוכבי אופנוע, יצאו בשלום מההתנגשות, נפצעו לאחר מכן, בקטטה שפרצה כדי לקבוע מי משניהם אשם בהתנגשות.

★ ★ ★

סיפור בעל זקן

בדונקאסטר, אנגליה, תלה הדודר הי מקומי שלט על חזהו, שהכריז: "זקני הוא זקן אמיתי, נא לא למשוך בו, תודה רבה".

גלים קצרים

אספקה לחגים

חגים הם כאבי-הראש התדיר של קול ישראל. הם שוברים את שיגרת מועדי השי-דורים, ושירות השידור מתקשה מאד לבצע משהו החורג מן השיגרה. אבל בראש השנה, הבעייה קלה יותר, יחסית, כי תמיד אפשר לסכם את השנה בשיחות ארוכות או מסכי-תות לא קצרות... **לקראת** החג המת-קרב, הוכן איפוא, בשפע, חומר מעין זה: תוכנית על השנה בחקלאות, בשם ברכת ה-שנה, תשדור בשעת בוקר של יום החג הראשון... **בצהרי** אותו יום, תושמע תוכניתו של יעקב בן-הרצל, מעוללות שנת תשס"ו, המבוססת על פיומוני הטור השביעי מאת נתן אלתרמן, ותשקף איפוא את השנה כפי שהם שיקפו אותה... **בערב** יסכם סגן-אלוף ישראל בר את מאזן הביטחון בשנת תשס"ו... **בוקר** יום החג השני יהיה מבורך לא רק בשיחה על השופר, אלא גם במחצית שעה של פיוטי הימים הנור-אים... **ואילו** ח"כ מפא"י הרצל ברנר יסכם בערב את מערכות המדיניות... **כי** גלי צה"ל יזמנו האלופים, מפקדי חיל-הים, חיל-האוויר, חיל-השריון ומפקדי הפיקוד, למסור לפיקודיהם ברכת-חג אישית... **מלבד** זה, מתכננים מנהלי גלי צה"ל שתי תוכניות, שדוגמת הסרט המפורסם של אורי ארד מורו, יציגו בפני המאזין את ההת-עצמות הצבאית של מצרים ושל ישראל. ה-תוכנית על מצרים תכלול, מלבד קטעים מן-אומיו של גמאל עבד אל-נאצר, גם את היר-פעתו של ירוחם כהן, מי שהיה שלישו של יגאל אלון, שסיפר על פגישתו עם הסרן עבדאל-נאצר בימי מלחמת השחרור. ואילו למען התוכנית על ישראל, מקהה העורך, דוד ריבלין, לראיין את שר-הביטחון דוד בן-גוריון.

הברכה "חג שמח" לא הגיעה, כנראה, ל-אוזניו של שירות השידור.

מה נשמע

תוכניות אלה, מתוך שידורי השבוע הבא, דאיות לתשומת-לב מיוחדת:

● **עולמות חדשים** (יום ד'; 8.35 קול ישראל) — תסכיתו של יהודה פרידס ילך הפעם בעיקבות המחזה ר. א. ר. של קארל צ'אפק, יתאר רובוט הנמלט מבית-חרושתו ומגיע עד לדוכן הגאומים של ה-כנסת. בדרך נס, מרגיש שם מישוה שזהו רובוט ולא ח"כ מפלגתי רגיל.

● **מחזה מוסיקלי** (שבת; 10 קול ישראל) — תוכנית הרביעית החשה של ה-תיאטרון הקאמרי, ת"מ על ת"מ, עושה את קידת-ההיכרות הראשונה שלה עם הקהל.

● **צו תנועה** (יום ב'; 8.30 גלי צה"ל) — יכלול, בין השאר, ראיון לא עם טייס-טילון, אלא דווקא עם אשתו המקור-קעת, וכן עם חייל שמקום שירותו הוא בי-בטנה של אחת המשחתות.

● **המסך עולה** (יום ב'; 9.30 קול ישראל) — בסאטירה של פרנץ מולנאר, פקיד ממשלתי ישר, תוארה בהצלחה רבה דמותו של מרדכי שטסנר, אם כי המחבר כתב אור-תה, כמובן, בזמן אחר ובמקום אחר. זה מעשה בפקיד הממלא תפקיד של סגן-מריח-הבנוני במשרד ממשלתי, שבעל עסקים מנסה לשחזר כדי שירשה לבנוניו להסריח. ה-פקיד, היוצא לדרך כדי להחזיר את השוחד, נקלע ליצר צפוף של שחיתות הכולעת-הכל. יש להניח שאיש ממנהלי קול ישראל לא קרא את הסאטירה לפני השידור, או לפחות לא הבין אותה.

★ ★ ★

המאזין הזהיר לא יפתח את מקלטו בשעת שידור התוכניות הבאות, המאיימות להסביע אותו בגלי-שיעמום:

● **דף חדש** (יום ד'; 10.30 קול ישר-אל) — דף ישר נושן, שנקנה על-ידי הבי-טוח הגאומי כדי לפרסם בו מודעה.

● **קבלת שבת** (יום ו'; 3.30 קול ישראל) — אפרים זיוהב מגיש תוכנית המורכבת משירי שבת (מפי אפרים זיוהב), קריאות בפרשה ובהפטרה, שיחה על השבת ושאר מאמרי חז"ל, שאחד מהם הוא: כידוע: "שינה בשבת תעונג".



תחרות ראל"י

זוהי את המקום בו מבקרת השבוע נערת "ראל"י" וזכה באחד הפרסים הנדורים: פרס ראשון — זון אופני "ראל"י; פרס שני — שעון יר נהדר ו-25 פרסים של עטי נלוכוס כל אחד.



תנאי הפתרון:

אל תתלוש את תמונת-הנוף הזו. מספיק לשלוח את הפתרון ה-כון ל-"תחרות ראל"י" ת.ד. 136, תל-אביב ולציין (א) היכן מבקרת נערת "ראל"י" בגליון 985; (ב) את שמך וכתובתך; (ג) אם ברשותך אופניים ואם כן מאיזו תוצרת ו(ד) מדוע תרצה באופני "ראל"י."

(9)

תמונת נוף זאת היא התשיעית בסדרה של עשר תמונות נוף שתפורסמה משך השבועות הבאים, בזו אחר זו, במקום זה. זהה מספר תמונות כרצונך ותשותף בהגרלה לפי מספר פתרונותיך.

ר א ל י - אופני הפלדה
"RALEIGH" - The All Steel Bicycle



פרס עשר לירות

יוגורל בין פותרי תשבץ "העולם הזה" 985

	7		6	5	4		3	2		1	
12		11			10				9		8
				15			14				13
					17			16			
22		21					20		19		18
				26		25		24		23	
			31		30		29				27
								33			32
					34						
						36			35		
	41				40			39		38	37
			44			43					42
								45			

7. תשובה לשאלה מתימטית; 8. כדי שלא; 9. זקן; 11. שוק שאין לו התחלה; 12. אי אפשר לייצרו מאין; 18. מה שגונבים בליל הסדר; 19. התחכמות; 21. סחורת רוכלים, על-פירוב; 22. סקנדל אבל בעברית; 24. חייה אפריקאית; 25. חודש האבל; 26. ברה, בלשון התנ"ך; 28. דוד שאין לו ראש; 29. שופט מחוץ; 31. מטבע יפאן; 33. נהר ישראלי; 34. תושב לונדון; 38. פקעת ללא מוצא; 41. חברת תובלה; 43. אטה.

35. ציפור המופיעה; 36. לעתים מחליפים בה כוחותינו והסורים אש; 37. מה שאשכול גובה; 39. בלעדיו אין ערך לשקע החשד; 40. גם כן; 41. שמותיו הפרטיים של סופר עגנון; 42. כלי נגינה; 43. ממצאי הטלפון; 44. כבשה רכה; 45. חכם סיני.

מאונך: 1. אבי שמואל; 2. ארבע מאות וארבעים, בסדר הפוך; 3. חוקר הארץ; 4. חלק הרובה; 5. אשת רבי מאיר; 6. תן;

במרפסת

אליה

מדי ערב בערב חזמורת
רקודים והופעת אמנים

ביום רביעי 29.8 אחה"צ

תה רקודים

במים 29.8 ו-30.8 בערב

זמר האופרה

א. גראי

אריות ואופרות

הזמנת שולחנות: ת"א, טל. 4327/8/9 והרצליה טל. 75

שי לחייל
באמצעות

הוצד למען החייל

ראגת העם לחייליו
יסודר בטחוננו

החל את השנה החדשה
עם מצלמה של

פוטו ברנר

החגים נותנים הזדמנות לצלם אורח, חים, מסיבות ונסיעות. התמונות תגורמנה לך שמחה לעולמים. הצ' לחה לשנה החדשה עם מצלמה. המצלמה היא זולה וההדרכה חינם.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלום 20

עולם הצלילים

שניידר

ספורט

כדורסל

כביסה פומבית

מרגע בו החלו להגיע, בנו אחר זה, תור צוות משחקי נבחרת הכדורסל הישראלית ביוון ובבולגריה, התברר כי משהו חמור מאוד התרחש בממלכת הכדורסל הישראלית. למרות שעוד זמן רב, לפני נסיעת הנבחרת, היה ברור כי כושרה ורמתה ירודים - הן בגלל העדר מספר שחקנים ותיקים בהרכב, והן בגלל חוסר אימון צוות יסודי - לא שיער איש את חומרת המצב.

הבולגריה בארץ, שאם כי היו גורמים, נס- תיימו כולם בנצחונה, הניחו כמה תקוות בלבבות המומחים. הם האמינו כי מספר אי- מונים ומשחקים נוספים יחזירו את הנבחרת לרמתה, אפילו על הגורמים האמיתיים ל- כושרה הירוד.

אולם כשהגיעו תיאורי המשחקים בחוץ- לארץ, התקבלה תמונה שונה לגמרי, שוב לא היתה זו נבחרת הכדורסל הישראלית, הקוצרת נצחונות בזה אחר זה, והמסוגלת להכניע כמה מן הטובות שבנבחרות. הפעם אי-אפשר היה לחזות מראש את תוצאות משחקיה של הנבחרת. במשחק אחד, הוכיחה כל הקבוצה רמה טכנית גבוהה ומשחק צוות למופת, ואילו במשחק שני, נתגלו תופעות הפוכות לגמרי.

מאמן הביתה! כל מה שהיה טמון בלב עסקני הכדורסל במשך תקופת הרכבת הנבחרת, עלידי אלמר ריפליי האמריקאי, התפרץ החוצה. שמחו לאדי אנשי מכבי: "ריפליי אשם. אמרנו זאת מראש - הנה התוצאות!"

הפעם לא יכלו גם אנשי הפועל להתאפק, יצאו בהאשמות כבדות נגד יהושע רוזין, לשעבר מאמן הכדורסל של מכבי, וכעת קפיטן הנבחרת ומאמנה בהעדרו של ריפליי.

הושלכתי למימי הבוספורוס

נא לאינה אדיר

אנקרה, יקדנו כמעט כולנו בחום של 38,7 מעלות. למזלנו, היה עלינו להתמודד רק עם התורכים, שמלבד כמה ספורטאים בודדים, אינם מצטיינים ביותר באתלטיקה. דויד קושניר היה מוכרח לקפוץ לרוחק עם חולצת טרינינג. הוא הרגיש איים. בכל זאת הצליח להשיג תוצאה שאפילו בארץ, בכושר טוב, אינו עושה אותה. הוא קפץ 7.05 מטר.

המלכה המנוצרת

7 נז, שרש הצעירות שבמשלחת, הן תה זו נסיעה ראשונה מחוץ לתחומי הארץ. התרגשו נורא. בלילה הראשון, ש- למחרת חיכתה לנו התחרות באיסטנבול, לא ישנו בכלל. כמעט מכל דבר שראינו התפעלנו בקול רם. רינה וינגריץ ואני אף ניהלנו יומן יומיומי, מכל מה שעבר עלינו. המשלחת הישראלית היתה היחידה שכללה בנות ומאחר שאני הייתי הצעירה שבה, הפכתי לבת התפנוקים של המיפגש כולו. בכל הזדמנות ובכל מסיבה, צבטו אותי ב- לחיי, לאות חיבה. אולם המקרה המשעשע ביותר היה זה עם הרץ הצ'כי, יונגוירט, שהוא מטובני רצי 1500 מטר בעולם.

מיד כשבאנו, מצאתי כנראה חן בעיניו. הוא ידע לדבר צ'כית ולכן מצא לו בת זוג לשיחה - אולגה ויטנברג, שהיא צ'כית גם כן. היא הודיעה לי שיונגוירט מבקש

קולקול במנוע

הפיוט הגדול בהתחרויות היתה האולה הגרמניה שהוכרתי אותה קודם. היא גרה בתורכיה זה שנה אחת עם בעלה. התורכים קנו אותה והיא מתאמנת יום יום ומופיעה בשמם. איש לא יודע את שמה האמיתי. אולה זה רק הכינוי שלה. היא כבת 27 ונראית גברית.

באיסטנבול התנהגה יפה, מפני שהצליחה יפה והיא ניצחה כמעט בכל שמונת המקצרים עות שהשתתפה בהם. אבל באנקרה, היא הת- חילה להתווכח עם תוצאות הגרלת המסלול- לים, עד שהורה גבאי היה נאלץ להוציא ממנה בכוח את מוטיקי העץ שלה.

בדרך מקריסין לארץ, שוב ארעה תקרית קטנה. המראנו מניקוסיה ונסנו לכיוון הארץ, במשך חצי שעה בדרך. לפתע יצאה הדיילת והודיעה שאנחנו חוזרים לקפריסין, משום שאחד המנועים חדל לעבוד. החברה קיבלו מצב רוח והתחילו לשיר ארץ זבת חלב. אבל בלב, חשב כל אחד על משהו אחר. הגענו לארץ באיחור של שתיים בלבד.

עיתונות אוהרת. העיתונות התורכית הקדישה מקום נרחב בעמודיה למשלחת הישראלית, ובייחוד לבנות המשלחת. אלו הן שתיים מתוך עשרות התמונות שפורסמו. בתמונה מימין, נראית איילנה אדיר חולצת נעלה לאחר הריצה, ואילו בתמונה משמאל, היא מושלכת לים.



האליפות עם כל הסרטים הגרועים שנוצרו אי פעם.

בתמימות של ג'ולידים, ובצורת משחק, המקובלת בהצגות סיום של בית-ספר עם מיים, מתמיר פתוי וחטא להיות סרט הים סורי גדול. תוצאת הפיתוי הוא חטא.

בנסיון לפתור את תעלומת גביע הכסף, בו הישקה ישו את תלמידיו בסעודה האחרונה, ושנעלם מאז, מערכת הוליווד את אנ-סיוכיה, ירושלים ורומא, נוצרים, יהודים, סיקריקין ועובדי אליים, בדיסה ששים צופה גורמלי לא יכול לעכלה עד תומה.

המפליא הוא, שבארצות-הברית וזה הסרט להצלחה עצומה, הוצג במשך ששה חודשים ללא הפסק.

לכלוכית בגלגול רביעי

סנרל הפלאים (אסתר, תל-אביב: אר-צות הברית) היא הגרסה הרביעית של היליבד על אגדת סינדרלה, אך לא המוצלחת שבהן. הפעם, ממלאת כוכבת לסלי (ליני) קארון את תפקיד הכלוכית, העולה לגדולה בזכות סנדל הזכוכית, המתאים למידתה בלבד.

ההבדל העיקרי בין גרסה חדשה זו ל-



כוכבת לסלי קארון ב"סנרל הפלאים" בפעם הרביעית. לא הכי טוב

קודמותיה, הם שורת רקודים מרהיבים, בהם נוטל חלק מיקל וילדינג הבריטי.

הורדת מחירים

שד המדבר (אופיר, תל-אביב: צרפסליה) בא להוכיח כי מה שהוליווד יכולה לקלקל בסכום של שישה מיליון דולר, עושים הצרפתים והאיטלקים בסכום קטן יותר. כי מה שמתרחש על הכרטיס זה, דומה לחלוטין למה שקורה בסרט הכושל הגדול (ג'ורג'ה, תל-אביב). אותם קרבות החרבות ההמוניים, אותה דהרת רכבות הסוסים ואפי-לו אותה רמת משחק ירודה של סדרו (ה) פנינה ארמנדו, מציגת את שני הסרטים כטיפשיים להפלא.

מוצג וראוי

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם: **זהב נאפולי** (ירון, תל-אביב) מה-דורה מקוצצת ליצירתו של ויטוריו דה-סיקה, שעוררה סערה באיטליה ומחוצה לה. ארבע אפיונות מחי אורחיה הקטנים של נאפולי, משוחקות בכשרון ותבונה על ידי הקומיקאי טוטו, סילבאנה מנגאנו, ויטוריו דה-סיקה וסיפיה ורן.

מרד הנעורים (אדיסון, ירושלים) גיימס דין, כוכב קדמת עון, שנהרג בתאונת מכונת ווכה לתהילה אחר מותו, מעצב סר-פוס אמריקאי צעיר מודרני, המתגלגל בדר-

השעות הגורליות (חן, תל-אביב) שלושה פושעים בורחים, מוצאים מחסה ב-בית משפחה אמריקאית רגילה. ספרדריק מארש, האמפר בוגארס, באחד מסרטי ה-דומה והמתח המעולים של השנה.

פרי קיץ (מאי, חיפה) אשה אינזת גבר, שאינו אלא בעלה, כדי לחפות על חטא נעורים של בתה. צחוק בשפע.

ישראל

מליץ היושר

ברגע בו מתגלה שחיתות במוסד כלשהוא, דעת הקהל נסערת סביב הפרשה, מיד צץ על הבד הישראלי מליץ-יושר בדמותו של סרט צלוליד הנושא את תו ההיכר: יומן כרמל.

כך אירע בעת שצנחת עיריית חושיסטאן יצאה לאור העולם. לפתע הוצפו יומני כרמל, הגדושים בדרך כלל רק סיורים ב-בתי-חרושת, שאינם מענינים איש, בקטעים שכל מטרתם היתה להראות את הטוב, היפה והמועיל שבחושיסטאן. בעלי היום לא מצ-או לנכון אף לצין שקטעים אלה הם קטעי פירסומה, ששולם עבורם כסף מלא. בשבוע החולף, כשסערת קריית-שמונה סרם שככה, שוב חרג יומן כרמל מתחום אי-זורי התעשייה, הציג לעיני הצופה הישראלי מסע הישגים נקי מכל רבב של מועצת אהודיסטאן.

סרטים

שרים בלי קרניים

אינטרמצו מסוכן (מגדור, תל-אביב: בריטניה) הוא סיפור אהבתם, המסוכנת של צמד צעירים, הנפגשים בהצגת באלט אנס-ה-ברבורים בלונדון, מת-אהבים ממבט ראשון. ה-אהבה מתחילה להיות מי-סוכנת, ברגע שמתברר כי הצעיר, סד, (דויד גייס), אינו אלא סוכן חשאי של השגרירות ה-אמריקאית, בעוד שאננה, אהובתו (אודיל ורסוא הצרפתית), היא בתו של פקיד מדינה מזרח אי-רופית. עוכדות אלה אי-גן מספרעות להם להיכנס יחד למיטה.

אולם ברגע בו מתגלה הדבר לשתי המשלחות הדיפלומטיות, הן מפי-עילות את מיטב כוחי-היהן למנוע בעד השניים מלהיפגש. האמריקאים עושים זאת באמצעות הסקוטלנד יארד, ה-קומוניסטים באמצעות יו-ספ (תיאודור ביקל), איש סודם, הנוטל עמו את אי-גנה כדי להחזירה לארצה.

גם מנגנוני המעצמות אינם מצליחים למנוע בעד הזוג להיפגש בסעם גוססת, להימלט יחדיו בסירה אל ים סוער, ולהשאיר מאחור-יהם פתק האומר: "איננו בורחים משום שאנו אשמים, אלא מפני שאתם האשמים...". המלודרמה העדינה, המצטיינת במשחק מושלם כמעט, היא יוצאת דופן בהיותה ה-צירה המערבית הראשונה שאינה מציירת את הקומוניסטים כשדים בעלי זנבות וקר-ניים. ניתוח הבעיה האקטואלית נעשה בצורה כמעט בלתי-משוחדת, במידה שדבר זה אפי-שוי במדינה מערבית. מסיבה זו אינטרמצו מסוכן הוא סרט טוב.

הסכנות ברחוב

הכלון הצהוב (תמר, תל-אביב: בריטניה) הוא המניע את נער החמד פרנקי (אנדריו ריי), לגרום בעקיפין למות חברו למשחק, לאחר רדיסה בין חורבות בית הרוס.

פושע מועד המשמש כעד ראיה לתאונה, מחזיר למותו של פרנקי כי הוא אשם ברצח וכי המשטרה רודפת אחריו, משתמש בו למטרת רצח נוסף. אולם ברגע בו מגלה פרנקי את כל סודותיו ליצאנית האוספת אותו ברחוב, מחליט הפושע לרצחו.

התוצאה: רדיסה דרמטית, מלאת מתיחות במרחסי הרכבת התחתית. בסיומה ניצל פרנקי והפושע בא על עושה.

סיפור זה, שאינו שונה בהרבה מסיפורי סרטי מתח נדושים, הופך לחיה בזכות משי-חקו של הנער אנדריו ריי. יש בו מוסר השכל רב להורים וילדים על הסכנות ה-אורכות ברחוב.

לא לעיכול

פתח וחטא (אוריון, תל-אביב: ארצות-הברית) יכול, בבטחה, להתחרות על תואר



חשווי הכספי של בול מאוריציוס משנת 1847 בצבע כחל נאמד ב-30 אלף דולר, ונמצא באוסף המפורסם של המלכה אליזבט. אין פלא איפוא שנסיונות נואשים נעשו לזיוף בולים בעלי ערך.

כל אוריגינל - מטרה ל חיקוי

טמפו*

לא ניתן לחיקוי למרות הניסוי



בזמן שאת נפגשת עם ידידותיך...

כביסתך בבית מתכבסת בעצמה ללא נקיפת אצבע אחת. אבקת "כביס-נקה" החדשה (מקודם כביסון) מוכבסת במהירות וביעילות, מאריכה את ימי כביסתך.

עליך פשוט לשרות את הכביסה בתוך תמיסת "כביס-נקה" ולהשאיר כמשך שעות. וכביסתך תהיה נקיה לחפליא ומוכנה לשטיפה

כביס נקה

כוכב בעצמו

המסיעים: חב' נורית בע"מ

התחלת 2.6 הלואדים

מרכז מורים מוסמכים ת"א, הס 12, טר. 5061

כחות יום ערב

לפקידות

לבוגרי בתי-הספר העממיים לגומרי 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, טר. 5061 קורס מזורז חמישה חודשים



יקבי ראשון לציון וזכרון יעקב



פסוקי השבוע

● **שְׂרֵהֶת חֲבוּרָה מִשָּׁה כְּרֻמָּל**, בַּפְּנִייתוֹ לַצִּיבּוֹר בְּרֹאשִׁית שְׁבִיטַת־הַתְּחֻבָּה:
 "מִבֶּקֶשׁ אֲנִי הַזִּכִּיר לְחוֹשְׁבֵי הָעָרִים, כִּי לְמַרְחָקִים קָצָרִים יוֹסִיט מוֹטָב כִּי יַעֲשׂוּ
 דְּרָכָם בְּרַגְלָהּ. הַהִלִּיכָה יִפֶּה לְבְרִיאוֹת, בִּיחָד לַעֲצִירוֹת וְלַעֲצָרִים."

● **שר-האוצר לוי אשכול**, בנאמו בחידת מפא"י: „הוא אשר חוינו
הבטחנו — לצייר ירוק על גבי שחור.”

● ח"כ מפא"י אברהם חרצפלד, בחיכוך בוועידת מפא"י: "האון שומעת אצלנו, אבל איננה קשבת."

● ח"ב מק"י ד"ר משה סנה, בתשובה לביקורת שנמתחה על מפלגתו לאחר השינויים האחרונים בברית המועצות: „אלה שהולכים בדרך הנבונה, יכולים לעשות שגיאות רבות, אבל אלה שאינם הולכים בה, עושים רק שגיאה אחת — הם הולכים בדרך הבלתינכונה.“

● **הסופר שמואל יוסף עגנון**, בלגלו על מדע הארכיאולוגיה: "צא וורא, בכל יום מביאים לירושלים עשרות כדי חלב שכתוב עליהם עין־חרוד, בית־אלפא וכדומה. אם כד כזה ילך לאיבוד, יחפור מישהו כעבור מאות שנים, ימצא את הכד ויקבע שאכן היה ישוב בשם עין־חרוד או בית־אלפא."

● שר הדואר ד"ר יוסף בורג: "מה זה קואליציה? תובעים השניים מן האחר."

● **סגן שר-החינוך עמי אסף**, בהביעו את דעתו על המצב הכלכלי:
 „הקדומה שבחרנו מובילה לאבדון. אני בוחר בריאקציה.“

שנקרא המשורר לפני עיברות שמו. השיב לו שמעוני: "אצלי כבר מזמן כלו כל הויציים".

היי הגי"פ

לאחר הפסקה של שנים רבות, חזר המשורר **אורי צבי גרינברג** לכתיבה באדיש. פואמה שלו בשפה זאת עומדת להתפרסם בליוון ערב ראש השנה של העיתון האדי לעצט נייטס . . . רדיו קאהיר טען השבוע כי שני אלמונים ניסו להתנקש בחייו של שניצל כש נטועת החרות **מנחם בגין**, שניצל כנס . . . לאחר שאחד מדתי עיריית ירושלים, **רחמים כזנתאר**, הצטרף לקר אליצה העירונית על אפס לעד חתמם של שאר חבריו בעבר הקרוב, טען סגן ראש העירייה (למשך עוד שבוע אחד) **משה פרוש**: „עכשו אני יודע מה פירוש שמו של ראש עיריית ירושלים **גרשון אהרן**—הוא יודע שלום אברה . . . בישיבה זו של מועצת העירייה גאם נציג דתי אחר, הרב **שארירישוב כהן**, שכניה את מעשיו של כלנאר עממם אהרן בשם „ביגאמיה פוליטית“ „פוליגאמיה פוליטית“. השיב לו נציג אחדות העבודה **אברהם** („אבראשה“) **אחטס**: „אל תחפור את ישיבת העירייה לבמת־סורגורגריה!“ . . . לא רק ראש הממשלה והרמטכ״ל החליטו לעבור ממכוניות הפאר לגיפיים: בעיקבותיהם הלך השבוע גם מנהל המשק הממשלתי **שלמה ארזי**, שהחזיר בכבוד גדול את מכונית־הפאר של קיבל במתנה ממנהל מכוון וייצמן **מאיר ווייסנאל**, ערב העזרתו לחקירה בפני בית דין משמעותי, ועבר לנסוע בגיפם ממשלתי . . . אגב, **מלכיאל גרינוואלד** סיפר השבוע כי מיד אחרי שמסר את עניני המדינה לחקירתו של מבקר־המדינה, הודרו וייסנאל לקידום רפואה למכה ויצא לעי שעה לחוץ־לארץ . . . תקרית בלתי־נעימה ארעה בהצגת־הכבוד של הזמרת **ארתה קיטס**. עורר הארץ **גרשום שוקן** התיישב בשורה הראשונה במקום האלכוזן וסיבב בהחלט לפגוע ולעבור למקומו בצד השני של האולם, כדי לאחר שהזעזקו את כס־רנים שריריים. אולי הראייה לא התפארה כי אשר הופיעה בהארץ למחרת היום בקיורת חריפה על הופעתה, שהסמימה את מורת־הרוח של ההקה . . . תגובת צופה אמר על ההצגה, שנמשכה 35 דקות בלבד: „הצי המאויים היו מאוכזבים מהתוכנית לקצרה. וההצי השני היה מרצח שהתוכנית לא נמי שבה יתח“.

★ ★ ★
...יחי הד"ר ליג אנס!

אח חוטשת הקיץ שלו בילה ח"כ מפא"י
הזמר החסידי **אברהם הרצפלד** בבית
ההבראה ארזה במצא. כשנשאל עם שוב
כיצד הוא מרגיש, נאמר הרצפלד ואמך: "א
ארזה הכל טוב יפה, כמו תמיד, אבל בשני
דברים שאני זוכר מהעבר הרחוק, חלו שני
נזמים גדולים. האנרגים של ארזה. שהיו פעם
תחלים רבים, הפכו לעצים ענקיים, ואילו
החברות, שהיו פעם צעירות ויפות, הן כיום
כבר לא כל כך..." חופשה נעימה בילה
יהושע (ר') בנימין התלמי. לאחר
שהתרוצץ בין שירותי המוניות והתברר
לו כי אין קשר ישיר מתלאביס לזכרון
יעקב, ויהיה עליו לרדת לכביש הראשי ול-
חכות למכונית נוספת. אמר הסופר בייאוש:
מית יתן וישווב ימי הדילגיאנס, שהיה מבאי
ואחזו מיפו ישר אל בית-הספרים בכרונ.

קרוב לראש הממשלה הראשון", הלך הפעם גם שריהאוצר לוי **אשכנזי**, שגאס הכריזה השנייה של החוקה. באמצע הגאס הכריזו על צונו לצטט "הבר אחד בחוקהיה השכר עית של המפלגה" (שהחוקימה לפני שבע שנים), ולאחר שייגע את המאוינים בקריאה ללושה עמודים גוויים, סיים: "אלה היו דברי לוי שקלנין" ... העיר על כך **אהרן מפסיק**, שבע על במת בית-הבימה והרגיש את עצמו כמו בבית: "אשכול מי טיב לדקלם את דברי עצמו יותר מכל שני קני הבימה" ... יושבת-הראש של ישיבה זאת, **גורדיה מאיר**, ניסתה להשתיק את זקן, הרעשני בנקישות פטיש, ללא הועיל, ולבסופו קראה: "אני רואה את החברים ש' מדרים ויכולה לקרוא כל אחד מהם שמו, אבל לעת עתה אני נמנעת מלעשות זאת!" הרעש שכך מיד ... כאשר דרש הרוב לדחות את ביצוע אחת ההחלטות לשנתיים, טען נציג הצעירים **אשר ירדלין**, איש קבר צה חמדיה: "מי יודע אם נחיה בעוד שני תיים"!, ההצעה, שפגעה קשה בעסקנים של חותקים גרמה לסערת-דורות ששקטה רק אחר שגולדה הכריזה: "אני קובעת כי כר' לנו נחיה בעוד שנתיים!" ... נציג שכונות התקוה, **מנחם כהן**, שהופרע בעצם דבריו בחיכות על-ידי קריאת-ביניים, מיהר להשיב: "אדוני, נא לא להפריע לי. אני אינני רגיל לרעש!" ... בשעת אחת ההצבעות, טענה גולדה כי נזמה לה שכמה מן הצירים מצ' בעיים פעמיים: הם בעד וגם נגד. העיר על כך אחד היתרונאים: "ומה הפלא? חברים מסא' רגילים להצביע כמה וכמה פעמים כל אחד, בבחירות" ... כשהגיע לחוקהיה המשורר **דוד שמעוני**, הכריז **יונה כפא** שהוא מקבל את פני שמעוניובין, כי

אנשים

המחמאות הושמעו

כאשר שרו הנוכחים בפתיחת וועידת
מפא"י בקרלובע גורדינה את התקווה, נראה
ראש הממשלה דוד בן-גוריון כשהוא ער
ורא ושפתי מכוונות, בעוד שאיש הנהלת
הסוכנות ולמן שזר שר בפה מלא. התמו-
נה היתה הפכה שעה שעברו לשירת תזמורת:
ביגי שר במלוא גורנו, בעוד ששור הש-
תתח. . . בשעה שנוכסו אולם סורי ה-
גולים האדומים והכחולים לבנים, בלחית
סרטרור תופים, החל הקהל לקום על רגליו,
התיישב רף לאחר וצערנו של יושב-ראש
ההכנס **יוסף שפרינצק**: "לא קמיל של
טכסים כאלה". . . לעומת זאת וזה נשיא
הוועידה **יצחק ברצבי**, שהגיע למקום
בשמונה וחמש דקות, להערכה מפיו של
ביגי, שהצביע על שיעורו האחר: "נשיא חייב
לדייק". . . ביגי וזה, עם כניסתו, למחז-
אות כפיים ולהבות, אולם מיפתע ממש היה
משה שרת, שבהיכנס לאולם קדם אותו
ורעם מחיאות כפיים. רק כעבור קצת התברר
לשר-החץ לשעבר כי באותו זמן נכנס ל-
אולם, מפתח אחר, גם הנשיא. . . לאחר
שיושבראש של הפתיחה, **יונה כפא**,
בישר לקהל כי באותו יום מלאו גם חמיר
שים שנה לעלייתו של ביגי לארץ, הוזרו
ביגי לתקן, כי מלאו כבר שתשים שנה ו-
יומים. "יום בארץ-ישראל הוא לא דבר
קטן", אמר, "ויומיים בחדאי לא". . . כי
סען ביגי באומו כי במפא"י יש יותר
תמים מאשר בכל המפלגות הדתיות גם יחד,
אמר שר-הדואר **ד"ר יוסף בורג**, שישב
על הבמה: "אם כך, מדוע כל כך מעטים
מכוסיה-ראש באולם?". . . בעוד שביגי
עצמו הקדיש מקום חשוב בנאומו לגינוי
הציתונות על שלם בכל מקרה היא משבת
אותו ואת מעשי ממשלתו. נהג הדור הצעיר
של מפא"י ביחס אחר לחיטין לנציגי אותה
לציתונות: דובר מפא"י **לוי יצחק הירון**
שלמי עבד קשה כדי לספק לציתונאים כי
וועידה מקומות ישיבה נוחים ולהמציא להם
אינפורמציה. . . הנוסח המוקדם של נאום
ביגי, שחולק לציתונאים לפני השמעתו,
הובקע על-ידי ציתונאים חזקים, ועיתוני
העולם כולו פירסמו איפוא סקעים רבי-
משמעות שהישטו את-ריכך בשעת הנאום
עצמו. . . בין השאר האמשתו, נמנע ביגי
מהלשטי שחתיים לחבריו **שלמה לבאי**,
איש עין-חורף, ו**יוסף ברק**, איש דגניה א',
שהיו כלולים בנוסח המודפס. כמשואל
מודע עשה זאת, הסביר ראש הממשלה
כי חשש לעורר את כוונתם של רבים וטובים.

כלו כל הוויצ'ים

כדרכו של כיגי, האוהב לדבר על עצמו
בגוף שלישי ולצטט מדבריו (כפי שעשה
גם הפעם באמרו: „ראש הממשלה התייעץ
עם שריהבטחון“). שריהבטחון של אז היה



המחר כבר כא. האחת רבקה פרשני, שנבחרה על ידי העולם הזה לפני ארבע שנים בדיוק, שבוע האחרון של 'שנת חטיב' כמיצגת את מקצועה, בסידור ונרץ מחשבת המחר, מצאה השבוע את המחר הפרטי שלה. מחר זה הוא רובנס לואיס, ילד, עזיר יהודי, יליד ארצות-הברית, העובד כמנהנדס טכני באחד ההפעלים התעשייתיים הגדולים במדינה. הוא עזר לארץ לפני חודשים בלבד, הכיר את רבקה במסיבה פרטית ונשא אותה לאשה. לאחר תוספת היכרות קצרה, במסיבה מפוארת שנקבעה השבוע בבית לויס בתל-אביב.



הפנתר השחור בשעת מנוחה
מול חיוך מסויים, צגצא של נלסון

אמנות

אורחים

אסע הסרר

זה לא יכול היה לקרות לקצין אמריקאי. זה לא יכול היה לקרות לדיפלומט רוסי או צרפתי. זה יכול היה לקרות, ואכן קרה, רק לנציג בריטי.

התאריך: היום הרביעי האחרון, בשעת הצגת ארתה קיט בזירה הסרן גדוש אורחים חשובים.

יתכן שכל הנכבדים האלה היו מחתרים על מקומות הכבוד בשורה הראשונה, לו ידעו מראש את שיתוף הפעולה של הכושית הצעירה (27), בעלת הקול הספראי ושמלת הערב האדומה הארוכה. אחרי השיר הראשון נטשה את המיקרופון שניצב במרכז ה' במה המקושטת של הזירה הסרן, נטלה לידה מיקרופון נייד קטן, התישבה על מעקה ה' וירה מול גבר צעיר, לבוש חליפה, היא שרה שיראהבה לוהט ישר לתוך פניו.

הקרנן השתדל להצניע את עצמו ככל האפשר, הלבש על פניו חיוך קפוא וקולל את עצמו על שבא בכלל. הוא ידע כי קרוב אלפיים זוגות עיניים נצצו בו באותו רגע, מבט של שמחה לאיד.

בעקבות האדמיראל נלסון. מאותו רגע הפכו חייו יושבי השורה הראשונה ל' גיהנום. איש לא יכול היה להיות בטוח כי לא יהיה הקרבן הבא. כפנתר שחור בג'ונגל שיחקה ארתה עם קרבותיה, ניגשה אל מישור, נסוגה כמתחרסת, תורה אליו, הת' רחקה, הסתובבה, חיכה, ניגשה אליו, הת' ישבה מולו על המעקה וזרקה מולו את דברי אהבתה המושרים.

בשעת מסע הסרר השלישי התקרבה ארתה לגבר צעיר, בעל אף בריטי אופייני, שישב ליד אשתו בשורה הראשונה, לבוש ב' חליפה שחורה. אמנם התרחקה הזמרת מיד, אבל לחוקרי טכסיסה כבר היה ברור כי היתה זאת נסיגת-כוכב, אלא שהפעם בחרה קיט ביריב שזה-מעמד.

רוברט גאמבל, נספח העתונות של ה' שגרירות הבריטית, לשעבר נציג מולדתו ב' מוסקטא על חופו הדרומי של חצי האי ערב, התכוונן לקרב כאחת מספינות המלחמה של האדמיראל נלסון שראתה את מפרשית האויב באופק. בתנועה בלתי-נראית העביר לאשתו את הנרתיק בידו, שילב את ורועי תיו והתכוונן בשקט לקראת הבאה.

ארתה התקרבה בצעדים חרישיים, כנחש שהיפנט את השפן. אולם השפן לא הופנט. כשהתישבה מולו על מעקה הזירה, קם רוברט גאמבל מכסאו, ענוד חיוך חריש, אדיב, והתישב לידה. כשנשפכה האהבה לוהטת מפיה, החזיר מבט מאוהב לא פחות. כשגמרה את שירה, לא היה גאמבל כוח מוסר. להיפך, הוא קם עמה, נישק את ידיה וחזר למקומו, מלחה בתשואות ה' רועמות של אלפיים זוגות ידיים שראו בו עתה נציג המין הגברי המנצח, גאמבל, תושב צהלה ואב לילדה קטנה, היה גיבור הערב.

העיר דיפלומטא אחר, בקנאה גלוויה: "הדגנה קלאסית של קורירות בריטית... שום דבר חמור לא יכול לקרות בקפריסין או בקניה לגזע המסוגל לעמוד מול הלהט ה' ממם של ארתה קיט."

מדע

ביולוגיה

מינו של הילד

שיטתם של המדענים הישראליים ד"ר לאה זקס, ד"ר מטילדה זנון וד"ר דוד סר לקבוע את מינו של הולד לפני הלידה, (העולם הזה 963) מעוררת עניין ספקות רבים בין גניקולוגים וביולוגים בעולם.

במאמר המשתרע על שמונה עמודים, הסביר החודש כתבה העת האמריקאי פיי ג'נט את מקור הספקות. "מן היום הראשון שבו נולדו לידים", קבע, "ניסו אנשי חכמה למיניהם לנבא מראש מה יהיה מינו."

יוזני וערבי. אחת התיאוריות העתיקות ביותר היא זו של "שמאל וימין". נקבעה שורה ארוכה של דברים אשר אם יקרו מצד ימין, העירו כי הולד יהיה ממין זכר; אם מצד שמאל — יהיה נקבה. כך, למשל, האמין הפילוסוף היווני פרמנידס, לפני 2500 שנה, כי ילדים זכרים נוצרים בתא הימני של בית הרחם ואילו ילדות נקבות בתא השמאלי. הוא לא ידע עדיין כי בית ה' רחם של האשה מורכב מתא אחד בלבד.

1600 שנה אחריה, יעץ הרופא הערבי אביצנע לאמהות הרוצות בבנים זכרים ל' שכב על צידן הימני, מיד לאחר בואן ב' מגע עם בעלן. עוד ב'17, פירסם מדען אנגלי ספר, בו קבע בפירוש כי מין הולד נקבע עלידי ביציות האשה, לפי מחזור קבוע: חודש אחד זכרים, חודש שני נקבות. כל מה שעל הבעל לעשות, הסביר, הוא ל' חכות עד לאחר לידתו של הילד הראשון, לחשב מתי הרחה אשתו ולתכנן את מין צאצאיו הבאים לפי אותה מחזוריות.

אמונות תפלות. אמונות תפלות אח' רות בשטח זה, שנחתחו במשך אלפי השנים ואשר חלק מהן נשמרו עד היום:

- אם התינוק הוא פעיל ובוטח ב' חזקה הוא זכר.
- אם האם אוהבת ממתקים, תלד בת; אם מתחשק לה לאכול דווקא דברים חריפים או מלוחים — יהיה סרי בטנה זכר.
- אם יתנפחו קרסולי האם, תלד בת.
- אם האם סובלת מצרבת, תלד בן.

השיטה עדיין מסוכנת? על כן מתייחסים אנשי המדע בדרך כלל בחשדנות לכל תגלית חדשה בשטח זה — ובכללן לזו של המדענים הישראליים, אף כי הגיעו אליה חמש קבוצות של מדענים בעת ובי' עונה אחת בישראל, בניוירוק, בדניה, ב' מינסוטה ובהולנד. בחמשת המקרים, הוכיחו אנשי המדע כי קביעותיהם היו מדויקות ב'100 של המקרים. אולם טרם הצליחו לשכנע את הגניקולוגים כי הבדיקה עצמה (הוצאת נוזלים מבית הרחם על-ידי מחט) אינה מהווה סכנה לאם ההרה.

"לכשימצאו שיטה בטוחה לחלוטין", סיכם יושב ראש איגוד הרופאים הגניקולוגים ב' ארצות הברית, "נשמח מאד להאמין להם. ואז יהיה הרופא אחראי לנבואתו."

* דעה שהופרכה עלידי המדע. כל אחד מחצי ביליון תאי הזרע של הגבר מכיל כרומוזומים זכריים ונקביים במספר שווה ואילו הביצית של האישה מכילה כרומוזומים נקביים בלבד. בצורה זו, תלוי מין הולד במין הכרומוזומים תגברי המפורה ראשון את ביצית האישה.



היא מזכירה
ממדרגה ראשונה.
זריזה ומהימנה.
מעולם אין חושה
מכזיב בבחירתו.

מובן מאליי:

נלסון היא מעשנת!

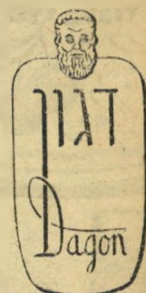
111

מלון דגון אשקלון

טלפון 8-48

מודיע שרל המקומות היומנו
לראש השנה ולחג הסוכות

אך ישמח לקבל את הזמנותיכם
ל ת ק ו פ ת 9.9.56 — 19.9.56



מתנה יפה לכל הזדמנות

כלי כסף
ומצופה
כסף

פרינצנטל
נוסד בורשה בשנת 1905
PRINCENTEL
Established in Warsaw 1905

silver and
silver plated ware

מבעד מסך החול

ערכים חדשים

משך שנים התעלמו מדינות ערב, בי- הכרותיהן ופירסומיהן הרישמיים, מקיומה של מדינת ישראל. בהדרגה, נתבטל החרם השמי, ומדינת ישראל תפסה את מקומה בהיוריה בעולם התעמולה והעיתונות ה"המרחבית". השנה זכתה גם לכבוד ספרותי מעוות במקצת: באנציקלופדיה הערבית, ש"הופיעה בבירות, נכללו שני ערכים על הציונות ועל מדינת ישראל.

כתבו העורכים על הציונות:

הציונות היא תנועה השואפת להשתלטות היהודים על פלסטין ועל העולם הערבי. פירושה של המלה "ציון" הוא ירושלים. במרוצת-הדורות ניצורה תחיה רוחנית בי קרב הקבוצים היהודים, וכן גם נסיונות להגיינה. אך התנועה הפוליטית התקפנית הנוכחית מקורה בשנת 1896, בעת ש" תיאודור הרצל פרסם את ספרו המדינה היהודית. שנה לאחר מכן נוסדה התנועה הציונית בבאול, שנטלה על עצמה להגשים מטרה זו.

לשוא ניסה הרצל לקנות את פלסטין מידי השולטן התורכי עבד אל-חמיד. אך עם זאת הצליחו היהודים לייסד כמה מושבות על אדמת פלסטין, ואף זכו לתמיכה גלויה מאת מפלגת האחדות התורכית. במלחמת העולם הראשונה הצליחה התנועה הציונית להשיג ממדינתה סיוע ביישוי רשמי (הצהרת בלפור). להגשמת הבית הלאומי היהודי בי- פלסטין.

במשך שלטון המנדט הבריטי, הוסיפו היהודים להתפשט בפלסטין בעזרת השלטון בשתלטות על שטח נרחב מאדמות פלסטין ועל כלכלתה.

וב-15 באייר, 1948, הכריזו היהודים, בתמיכתו של טרומן, ושיא ארצות-הברית, והאומות המאוחדות — על הקמת המדינה היהודית, הנחשבת בעיני הציונים לשלב ראשון בדרך להגשמת החלום הציוני.

התורכים והאנגלים. למדינת יש- ראל, הקדישה האנציקלופדיה מקום נרחב יותר. כתבו העורכים:

ישראל היא מדינות יהודית שנוסדה בארץ פלסטין על-ידי האו"ם ובתמיכתו האישית של טרומן, ושיא ארצות-הברית. העולם הערבי לא הכיר בישראל, וחיסולה של ישראל הוא אכן-הפנה של האמנה ה- ערבית הלאומית.

ובעוד היא עושה מאמצים לכפות על מדינות ערב שיכירו בה ובאינטרסים שלה — הריהי מתכוננת בכבוד ראש לקראת הסיכוב השני. היא היא מוסיפה להפר בהתמדה את הסכמי שביתת-הנשק, וביחוד עם ירדן.

ישראל מוסיפה לבזו את אוצרות ים- המלה והיא מנצחת את המלאכה באזור הנגב. כן יסדה ישראל על נמל אילת, בי- קצה הדרומי-מערבי של הנגב, על שפת ים-סוף.

התעשייה הקלה המקומית פותחה בישראל — דבר שגרם נזק חמור למדינת-ערב. הכפר היהודי הראשון נוסד בפלסטין על-ידי היהודים בסוף המאה ה-19, מצפון ליפו, על חרבות כפר ערבי שנקרא מלכס. כפר זה נקרא בפי היהודים תחיתקה (מפתח התקנה). לאחר מכן יסדו היהודים את ראשון-לציון (הציוני הראשון), מדרום ליפו, במקום שנקרא בפי הערבים עיון קארה. וכן יסדו את מחולה על גבול לבנון.

אכן, השולטן עבד אל-חמיד גילה התנגדות לאימפריאליזם היהודי, אך מפלגת ה- אחדות, שעלתה לשלטון אחריה, עודדה את האימפריאליזם הזה. ומשהשתלטו האנגלים על הארץ בשם המנדט, אימצו את ידי יהודים בכל האמצעים וסייעו להם להשתלט על הערבים כדי להגשים את הצהרת בלפור, שהבטיחו להם במשך מלחמת העולם ה- ראשונה וכל זאת מאחורי גבם של הערבים. שהיו בעלי בריחה.

עובדות פוליטיות ומספרים. ה- ערך כולל גם תיאור מעורבותן של אזורי הארץ, מבחינה גיאוגרפית, אקלימית ו- מספר התושבים. אך עיקרו מוקדש לניתוח פוליטי. לדברי המחברים:

במשך תקופת המנדט, הקימו היהודים סוכנות יהודית, שניתן לה מעמד רשמי למחצה בחוקת המדינה. סוכנות זו התחילה לוחצת על האנגלים, והיא נטלה על עצמה יחד עם הכנסת, או בית הנבחרים של יהודי פלסטין, לארגן את היידיהודים, לפתח את התעשייה והכלכלה. לגזול את אדמות

הערבים ולעודד את הגירת היהודים ל- פלסטין.

משהתרוץ מעמד המנדט עם יסוד או"ם, תנועת השחרור הערבית והמחתרת היהודית, העבירו האנגלים את בעיית פלסטין לידי האו"ם. זה החליט בסוף שנת 1947 — בהתערבותו של הנשיא טרומן — על חלוקת פלסטין למדינה יהודית ומדינה ערבית, ועל בינואם של ירושלים.

ישראל הכריזה על הקמתה ב-15 באייר 1948. אותו יום נכנסו צבאות ערב לארץ כדי להביא את היהודים מליסד את המדינה האלימה. בסיכוב הראשון נסתיים בהפוגה שהוטלה על-ידי האנגלו-סכסיס. קוי שביתת הנשק העניקו איפוא לישראל שטח נרחב יותר משהובטח לה בחלוקה, וכך ניתן לה שטח חשוב מירושלים, אשר החלטת החלוקה קה קבעה את בינואמה.

לנשיא מדינת ישראל נבחר ויצמן, הוא ראש התנועה הציונית. משנפטר, נבחר בן צבי במקומו.

ישראל נקטה מדיניות של פתיחת שעריה למהגרים, אך קשייהיים ותקוות ההתיישבות שנתברו הפינו את ההתלהבות ל- עליה.

מספר תושבי ישראל הגיע לאחד וחצי מליון לערך, ביניהם כ-150 אלף ערבים, אשר רובם חיים במשטר המגביל ביותר את חירותם.

היהודים החיו את הלשון העברית ו- עשאוה שפה רשמית. הם הפכו לשפת חובה במקום השפות הרבות, השגורות בפי המהגרים היהודיים.

מצרים

נחיל לקהיר

הדגש בשבועיים האחרונים במצרים היה כולו על כוננות האזרחים למלחמה. המחרים גורבו ליחידות מיוחדות, הפועלים נרשמו לקורסים צבאיים. סרטים סובייטיים על מל- חמת-רחובות בסטלינגרד הוצגו ברחובות. הנוער אורגן למילוי תפקידי-עורף במקרה שיחליט המערב לפלוש לאזור-הסואץ. והכל, כמובן, לעיני העדשות של צלמיהעיתונות ו- המסרטיים.

מסע הגיוס ההמוני נועד להפגין בפני ה- עולם את רוח ההקרבה המלכותית את כל שכי- בות העם המצרי בשעת סכנה. נוסף אליו מסע שני, לשימוש פנימי בעיקר.

בטורים אינסופיים, מטרה העתונות המצ- רית על תנועת מתנדבים מכל קצווי העולם המוסלמי, מסין העממית ופאקיסטאן ועד ל- מרוקו הספרדית, המזרימה לוחמים לקהיר. בהודעה מיוחדת, מטרה הממשלה כי המת- נדבים מחוץ-לארץ אורגנו בחטיבה נפרדת, כל אחד תחת דגל ארצו הוא. "הרבות ש- יבואו אחריהם להגן על אדמת הנילוס", הכ- רינו דובר הממשלה, "יחייצבו בפני כל פר- לש כחרב האיסלם הנטויה והמחושלת היטב, ה- פעולה שלישית נעשתה הרחק מגדות ה- נילוס. קציני גיוס של הצבא המצרי סובבו באירופה — בעיקר בגרמניה — בחפשים מתנדבים בשכר, שיוכלו להפעיל את ה- מטוסים ושאר הנשק הסובייטי החדש שלא עוכל עדיין על-ידי המצרים.

למסע זה, לא ניתן כל פירסומת בעתונות.

מחרוזת

שנאה - שנאה

לדעתו של סלאח סאלם, שר התעמולה המצרי לשעבר, מעצמות המערב הן ש- חייבו את ישראל למדיניות של מחדל במשך בר הסואץ. "המערב הבין שהוא כבר מספיק שנוא, בגלל איומיו על מצרים בעניין התע- לה, מבלי שיוסיף לכך גם את השנאה הקבועה של הערבים נגד ישראל."

הודמנות טובה

כאשר סירבו כמה מאות מתושבי כחייט להפסיק את הפגנת האהדה שלהם למצרים, ציוה השייך על חיילי משמר לפרו את המפגינים בכוח. אנשי המשמר הבדואים ביצעו את המשימה. ניצלו את ההזדמנות כדי להתפרץ לחנויות ולבתים לשם ביהו.

חופש המעבר

לפי תקנות חירום, אסור לנווט העובד בתעלת סואץ להעדר מעבדותיו. יותר מ-15 יום. לאחר תקופה זו, יגורש ממצרים אם הוא נתין זר, יועמד לדין אם הוא אזרח מצרי.



הבדחן

כמעט השתבצתי כאשר קראתי את מכתבו של (985/1023). אינני יודעת, י- תכן שהוא מותח אותי, יתכן שלא. על כל פנים, אתן לו ליהנות מן הספק. "מכתבי זה יהיה אולי משונה במקצת מהמכתבים שאת רגילה לקבל. הפעם את תקבלי מכתב מאת איש נטוריקריתא. אני בחור בן 25, איש נטוריקריתא אשר החליט לצאת מהאומיה הדחושה והדעוכה של אנשי נטוריקריתא. את העולם הזה אני קורא בחשאי כי בבית אסור לי להכניס מן אפיקורסות כזו. לכן החלטתי לפנות אליך ולבקש את עזרתך. אני מאמין שמכתבים מנעזרות שיש להן חיים שונים משלי, עלולים לתת לי את הנעזרים אותם הפסדתי. "ברצוני להעיר שאני בחור מאד בדחן ויודע לעשות שמח, ומוכן להתכתב על כל מיני נושאים, ומבטחי לענות עליהם. רותי, עשי משהו למעני ואכיר לך טובה לכל ימי חיי."

הזמן, המקום והנערה

"אנני רוצה להצטדק מדוע אני כותב אליך," אימר (985/1024), "אבל המדור שלך נחמד." צעיר זה, המוסר מחמאות בפשטות כזו, הוא בן 20, מתעתד להת- גייס לצבא, אחרי שסיים קורס גבוה. איזה בדיק, לא אמר. הוא בחור רציני, דבר שאינו מפרע בעדו לעשות מעשי קונדס מפעם לפעם, ולהיות בעד החברה, בזמן ובמקום המתאימים. את כשרונותיו בציר, פיסול ומשחק הוא אומר שהוא מזוניה בצורה פושעת. הוא מתעניין בהרבה נושאים ומוכן ל- התכתב על כל נושא שיתפתח, תוך כדי התכתבות עם נערה כבת 17. תח- ביביו: טיולים.



מעניין, כל אלה המוצאים תמונות, מוצאים תמיד תמונות בני המין הנגדי. מדוע לא קרה לי אף פעם למצוא תמו- נות ברחובה של עיר?

אם יש כאלה המשתוקקים כל כך לר- אות תמונות במדור, שלחו אותן, רק אל תלעיסו אותי בסיפורים על מציאות. אינני בולעת.

כותב בעל התמונה הזאת:

"...מצאתיה לפני חדשים ספורים באחד המקומות הצבוריים בתל-אביב... כל הצרה היא שאינני יודע מה זהותה של האלמונית, ועל כן, אולי תסייעי בי- ידי למצאה?"

מי מכיר, מי יודע?

באמת, כדי לחלוב פרות ולעשות ילדים, אין צורך בתעודת בגרות. לקטוף תפוזים ובנות אפשר גם לאלף קופים, אך מה לעשות ואפואותינו נעלות יותר? "ולסיום, אני מוכנה להיפגש עם אותו אדם עליו, כדי להוכיח לו, שנערה לז- מדת עירונית שווה לבת קיבוץ וגם עו- לה עליה"

שדועו לכת, שלי אין אין כל אצבע בעיטה זו. אני רק עומדת מן הצד ומ- סכסכת.

אגב, יש לה מכונית

(985/1022), יש לי הרושם, איננה שונאת את עצמה. היא מספרת לי שהינה בת 19, גבוהה, ששערה שחור כפחם, עיניה גדולות וירקות, אפה קטן וסולד. בענוה צברית טיפוסית, היא מוסיפה כי אומרים שהיא נערה חיינית. יש לה עוד מעלה פנטסטית: מכונית פרטית.

היא רוצה להתוודע לא בחור משכיל בגיל 25, מההבב — בטח — קולנוע, תיאטרון, ספרות יפה, מוסיקה קלאסית ובעיקר טיולים. כיוון שאין היא אוהבת מפגש עיוור, רצונה שהבחור שיענה ל- מודעה זו יתאר לה בפירוט מה מראהו או ישלח תמונה. אחרי הכל, יש לה הז- כות לדעת מי הסרמפיסט שלה, לא?

העולם הרב העריכת ילי גלי

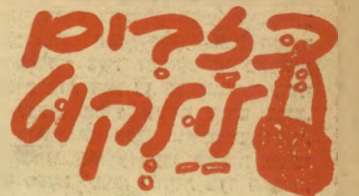
כוחה של מליצה

זה היה כמה שנים לפני קום המדינה. בירושלים התקיימה אסיפת עס סוערת, שבאה להכריע לבריתם שהם בהחלט לא צודקים. הנואם המרכזי באסיפה היה אריה אלטמן, כיום חבר הכנסת מטעם חירות. הוא התלהב מאד ובהגיעו לנקודת-שא בנאומו, צעק:

"אנחנו עוד נהפוך את המדבר לשממה!"

אתם חושבים שמישהו צחק? להיפך, כולם מחאו כף בהתלהבות עצומה.

משה קפלנסקי, ירושלים



עומר מדריך

מה שלא מוצא חן בעיני מוסה וחיים השמן זה עופר מלך (כולם מילי קום הכובים) התחיל לכוז כובים ב" עצמו ועושה כסף על חשבון החברה הוותיקים. אז בתור קונסטה החליטו לספר איך עופר הרדיק פעם בקורס ספורט:

כשאירגנו את הקורס, בסביבת חר רה, שלחו לי את עופר מלך כנרת בתור מדריך. הוא הגיע ממש בנע זאחורו והתחיל לשאול אותי: "תניר, מוסה, מה אני צריך לעשות מה?" "מה זאת אומרת?" אמרתי, "להרדיו". "אבל מה?" שאל עופר, "אני אני אסע הביתה?" "מה פתאום לנסוע הביתה?" שאלתי. "אתה חתיה מה עד סוף הקורס", זאת אומרת שאני אצטרך גם לישון שח" אמר עופר מתוך הכנה עמוקה. "נכון",

אישרתי. "אבל אף אחד לא אמר לי את זה. אמרו לי שאני אסע כל יום לכנרת. מוב, תראה, אם זה ככה, אז מחר בבוקר אני קופץ לכנרת להביא בנדים". כשיצור, למחרת בערב הוא חוזר עם מברשת השיניים ושואל: "אז כמה נר- ריח?" "בריצה ובפסיעה", אני אומר לו. "בשביל מה?" שואל עופר. "הם לא קפצו ורצו סמפוס בבית הספר?" מן הון להון, הוא מתחיל לספר שבמסמס כנרת הוא ראה חבל סיירים עבה וארוך. הוא בעצם לא רוצה לנסוע, אבל אם לרעתי החבל יהיה חיוני לקורס, אז באי-ברירה הוא יסע ויביא את החבל. למחרת עופר חזר עם החבל, אבל כשלקח אותו במסמס, הוא ראה שם גם כפפות בוקס. קורס כזה בלי כפפות בוקס? ביום הרביעי, כשחזר עם כפפות הבוקס, הוא אמר שהוא לא בטוח אבל נדמה לו שראה במסמס אומנה. כשהיו אצלנו כבר שני זוגות כפפות בוקס, אר סנה, שני כדורייסל ותריסר כדורי פינג פונג הכל מהמסמס של כנרת, בא עופר ואמר שכל העניין לא נעים לו והוא לא רוצה להפסיד שיעורים. אבל צריך ל- החזיר למשק את חבל הסיירים. הסוף היה, שכאשר הקורס נגמר, נש ארתי חייב לעופר עוד שתי נסיעות לכנרת — אחת בשביל להחזיר את ה כדורנגל והשניה בשביל הכדורסל". זאת אורי מלך, אי שם.

בלי חכמות

אני יודע מראש שאיש לא יאמין לי, אבל תובתי להצחיר שהמעשה שאני מספר קרה באמת, וקרה לי עצמי. הדמיון שלי לא היה מסוגל לכך בשום אופן. יום אחד, כאשר שירת עדיין כחייל בצה"ל, הוזמנתי העירה ולנתי בבית-הדורי. היות ובשעה 6 בבוקר הייתי צריך להגיע לכיכר דינגוף, שבה עמדה לאסוף אותנו מכונת צבאית כדי להחזירנו למחנה, צילצלתי בערב למקביות הטלפונים וביקשתי שיעירו אותי למחרת בשעה 5.30.

בבוקר, בשעה 5.25, התעוררתי בדרך גם בכוחות עצמי. היות ואתי בחדר ישנה אחותי הקטנה, בת החמש, החלטתי כי מושב לא להעירה. צילצלתי איפה שנית למרכיזיה ואמרתי: "גברתי, כאן מדברים ממספר 66849. אתמול בערב ביקשתי שיעירו אותי הבוקר בשעה 5.30..."

הטלפוניסטית לא הניחה לי לסיים את המשפט: "כן אווני, זה בסדר, אנחנו נעיר אותך בדיוק בשעה הנכונה, בעוד חמש דקות".

"אבל גברתי", אמרתי בשיא הסבלנות, "אני מבקש לבטל את שיחת-היקיצה. אני התעוררתי כבר ואין צורך להעיר אותי".

"אין לך מה לדאוג", חזרה הטלפוניסטית, "אנו נעיר אותך בדיוק בשעה הנכונה".

"גברתי", התחננתי, "השתדלי להבין אותי. אני כבר התעוררתי, ואין כל צורך להעיר אותי שוב. אני מבקש לבטל את הצילצול, כדי לא להעיר את אחותי הקטנה".

"החזיכוה נמשך דקות אחדות, כי כעבור רגע הפסיקה אותי הטלפוניסטית: "הלו, מספר 66849 בבקשה לסגור. אני צריכה לצלצל ליקיצה".

ש. גולדנברג, תל-אביב

ספר זכרון

יש בעיות

כששירתי בצבא, נמצאתי בך, אבל אחרי השחרור עברתי לגור באילת, ברחוב טואץ 1. לא הופתעתי כלל, כאשר כעבור יומיים קיבלתי מכתב זה:

"אל: טוראית 123456 גלילי לילי. אילת, רחוב טואץ 1. נא להתייצב בפיקודנו מחר, לשם מטירת כתובת מדויקת."

היות והמכתב הגיע שבוע אחרי תאריך ההתייצבות, כתבתי להם: "לכבוד הפיקוד. היות ויש שביתת תחבורה ובהתאם להנחיות קצי' העיר (את זה כדאי להוסיף תמיד, על כל צרה שלא תבוא), לא אוכל להתייצב במועד ובמקום שקבעתם לי, הנני להודיע לכם כי כתובתי המדויקת היא: אילת, רחוב טואץ 1. אזלי זה יפטור אותי מהצורך לנסוע מאילת לךן בשביל להתייצב? בכבוד רב, לילי גלילי, אילת, רחוב טואץ 1."

עברו שבועיים, והדואר הביא תשובה.

"אל טוראית 123456 גלילי לילי. אילת, רחוב טואץ 1 הננו מוותרים על התייצבותך בפיקודנו, אבל בתנאי שתודיעי לנו את כתובתך המדויקת."

זה כבר הרגיו אותי. לכן ישבתי וכתבתי תשובה חריפה מאד:

"לכבוד הפיקוד. בקשר לכתובתי המדויקת שהואלתם להתעניין בה, נא לעיין במכתבי הקודם מיום 32/13/57. בכבוד רב, לילי גלילי, אילת, רחוב טואץ 1."

מאז לא קוראים אותי יותר לשירות במילואים. כנראה שפשוט לא יודעים איפה למצוא אותי. וכל מי שלא מאמין סימן שזה במקרה לא קרה לו.

מעט לעולם צודקת

ביום החמישי הבא תחקים הרצאה על הפרדסים. כל הפרדסים מוזמנים. (על המשמר)

משה מתנה, כפר גנים

הכניסה לתפוזים מתחת ל-100

גרם אסורה.

פקיד הסכנות חשוד במעילה.

(הארץ)

שמואל ברגמן, חיפה

הסתכן המסכן וקבל מעלת.

טנדר שברולט מודל 1952 מחפש

עבודה להובלת אנשים. (ידיעות אחר

רונות).

מרדכי דן, תל-אביב

בהצעות נא לפנות בכתב לפנס

האחורי בשעות לפני הצהריים.

תחילה ניסתה להפשיר את ה-

מלחמה הקרה בין רוסיה לברית-

המועצות. ("מעריב")

מנחם פינטו, הדר יוסף

זכתה בפרס נובל לשלום-בית.

ברצוננו לשלוח שי לחיל במסגרת ההעד למען החיה. (במחנה גנ"ט). אורי פתאל, תל-אביב

נא לפנות לצבא ההגנה על החי והצומח.

פצצות אטום ומימן. (הארץ)

חנן גולדרט, חולון

ונפץ של כסף רועם.

בחורה בת 25 מעוניינת להשכיר

גבר אינטליגנטי. (ידיעות אחרונות)

אליהו זמיר, גדרה

לתקופה של 99 שנים.

אין מזל לאידן עם הרעבים. (דבר)

יצחק רפפורט, אשקלון

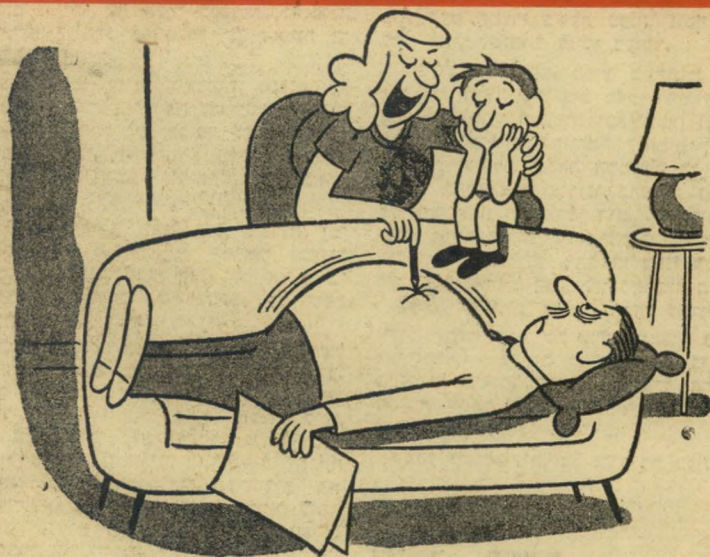
הם אוכלים אותו תעלה אחרי תעלה.

נערה קרועה זו (אופיר, תל-

אביה. (העולם הזה)

דידי בורג, בתיים

תן לה באבי אביה.



...תסיכל, נניח לרגע שפה הציר הצפוני...

שתי בקות אינלטיאנציה

הפוך בה והפוך בה

בכל אחת מן השאלות הבאות מתוארות חמש מלים בנות ארבע אותיות. בכל שאלה מורכבות המלים מאותן ארבע אותיות עצמן, אולם בסדר שונה (למשל: בקור; בוקר; קורב; קבור; רקוב). עליך לגלות בכוחות עצמך את כל ארבע הקבוצות, לפי הרמזים שבשאלות.

- א. אחד הממדים (2) פרי (3) צעיר (4) מדבר הנזכר בתנ"ך (5) קולו חשוב.
- ב. צץ בחלב (2) מעוגל (3) בגד מקושט (4) צחצוח (5) ממנו נובע הכל.
- ג. זכר לעינב (2) חסכון (3) אינו משביע את הארי (4) יציב (5) צרה.
- ד. פעולת מנגנון החושך (2) קבוצ בנגב (3) מיוזג (4) מקומו במסבחה (5) בגד.

משה כרמון, חיפה

י'זשז (5) ז'זשז (6) ז'זשז (7) ז'זשז (8) ז'זשז (9) ז'זשז (10) ז'זשז (11) ז'זשז (12) ז'זשז (13) ז'זשז (14) ז'זשז (15) ז'זשז (16) ז'זשז (17) ז'זשז (18) ז'זשז (19) ז'זשז (20) ז'זשז (21) ז'זשז (22) ז'זשז (23) ז'זשז (24) ז'זשז (25) ז'זשז (26) ז'זשז (27) ז'זשז (28) ז'זשז (29) ז'זשז (30) ז'זשז (31) ז'זשז (32) ז'זשז (33) ז'זשז (34) ז'זשז (35) ז'זשז (36) ז'זשז (37) ז'זשז (38) ז'זשז (39) ז'זשז (40) ז'זשז (41) ז'זשז (42) ז'זשז (43) ז'זשז (44) ז'זשז (45) ז'זשז (46) ז'זשז (47) ז'זשז (48) ז'זשז (49) ז'זשז (50) ז'זשז (51) ז'זשז (52) ז'זשז (53) ז'זשז (54) ז'זשז (55) ז'זשז (56) ז'זשז (57) ז'זשז (58) ז'זשז (59) ז'זשז (60) ז'זשז (61) ז'זשז (62) ז'זשז (63) ז'זשז (64) ז'זשז (65) ז'זשז (66) ז'זשז (67) ז'זשז (68) ז'זשז (69) ז'זשז (70) ז'זשז (71) ז'זשז (72) ז'זשז (73) ז'זשז (74) ז'זשז (75) ז'זשז (76) ז'זשז (77) ז'זשז (78) ז'זשז (79) ז'זשז (80) ז'זשז (81) ז'זשז (82) ז'זשז (83) ז'זשז (84) ז'זשז (85) ז'זשז (86) ז'זשז (87) ז'זשז (88) ז'זשז (89) ז'זשז (90) ז'זשז (91) ז'זשז (92) ז'זשז (93) ז'זשז (94) ז'זשז (95) ז'זשז (96) ז'זשז (97) ז'זשז (98) ז'זשז (99) ז'זשז (100) ז'זשז (101) ז'זשז (102) ז'זשז (103) ז'זשז (104) ז'זשז (105) ז'זשז (106) ז'זשז (107) ז'זשז (108) ז'זשז (109) ז'זשז (110) ז'זשז (111) ז'זשז (112) ז'זשז (113) ז'זשז (114) ז'זשז (115) ז'זשז (116) ז'זשז (117) ז'זשז (118) ז'זשז (119) ז'זשז (120) ז'זשז (121) ז'זשז (122) ז'זשז (123) ז'זשז (124) ז'זשז (125) ז'זשז (126) ז'זשז (127) ז'זשז (128) ז'זשז (129) ז'זשז (130) ז'זשז (131) ז'זשז (132) ז'זשז (133) ז'זשז (134) ז'זשז (135) ז'זשז (136) ז'זשז (137) ז'זשז (138) ז'זשז (139) ז'זשז (140) ז'זשז (141) ז'זשז (142) ז'זשז (143) ז'זשז (144) ז'זשז (145) ז'זשז (146) ז'זשז (147) ז'זשז (148) ז'זשז (149) ז'זשז (150) ז'זשז (151) ז'זשז (152) ז'זשז (153) ז'זשז (154) ז'זשז (155) ז'זשז (156) ז'זשז (157) ז'זשז (158) ז'זשז (159) ז'זשז (160) ז'זשז (161) ז'זשז (162) ז'זשז (163) ז'זשז (164) ז'זשז (165) ז'זשז (166) ז'זשז (167) ז'זשז (168) ז'זשז (169) ז'זשז (170) ז'זשז (171) ז'זשז (172) ז'זשז (173) ז'זשז (174) ז'זשז (175) ז'זשז (176) ז'זשז (177) ז'זשז (178) ז'זשז (179) ז'זשז (180) ז'זשז (181) ז'זשז (182) ז'זשז (183) ז'זשז (184) ז'זשז (185) ז'זשז (186) ז'זשז (187) ז'זשז (188) ז'זשז (189) ז'זשז (190) ז'זשז (191) ז'זשז (192) ז'זשז (193) ז'זשז (194) ז'זשז (195) ז'זשז (196) ז'זשז (197) ז'זשז (198) ז'זשז (199) ז'זשז (200) ז'זשז (201) ז'זשז (202) ז'זשז (203) ז'זשז (204) ז'זשז (205) ז'זשז (206) ז'זשז (207) ז'זשז (208) ז'זשז (209) ז'זשז (210) ז'זשז (211) ז'זשז (212) ז'זשז (213) ז'זשז (214) ז'זשז (215) ז'זשז (216) ז'זשז (217) ז'זשז (218) ז'זשז (219) ז'זשז (220) ז'זשז (221) ז'זשז (222) ז'זשז (223) ז'זשז (224) ז'זשז (225) ז'זשז (226) ז'זשז (227) ז'זשז (228) ז'זשז (229) ז'זשז (230) ז'זשז (231) ז'זשז (232) ז'זשז (233) ז'זשז (234) ז'זשז (235) ז'זשז (236) ז'זשז (237) ז'זשז (238) ז'זשז (239) ז'זשז (240) ז'זשז (241) ז'זשז (242) ז'זשז (243) ז'זשז (244) ז'זשז (245) ז'זשז (246) ז'זשז (247) ז'זשז (248) ז'זשז (249) ז'זשז (250) ז'זשז (251) ז'זשז (252) ז'זשז (253) ז'זשז (254) ז'זשז (255) ז'זשז (256) ז'זשז (257) ז'זשז (258) ז'זשז (259) ז'זשז (260) ז'זשז (261) ז'זשז (262) ז'זשז (263) ז'זשז (264) ז'זשז (265) ז'זשז (266) ז'זשז (267) ז'זשז (268) ז'זשז (269) ז'זשז (270) ז'זשז (271) ז'זשז (272) ז'זשז (273) ז'זשז (274) ז'זשז (275) ז'זשז (276) ז'זשז (277) ז'זשז (278) ז'זשז (279) ז'זשז (280) ז'זשז (281) ז'זשז (282) ז'זשז (283) ז'זשז (284) ז'זשז (285) ז'זשז (286) ז'זשז (287) ז'זשז (288) ז'זשז (289) ז'זשז (290) ז'זשז (291) ז'זשז (292) ז'זשז (293) ז'זשז (294) ז'זשז (295) ז'זשז (296) ז'זשז (297) ז'זשז (298) ז'זשז (299) ז'זשז (300) ז'זשז (301) ז'זשז (302) ז'זשז (303) ז'זשז (304) ז'זשז (305) ז'זשז (306) ז'זשז (307) ז'זשז (308) ז'זשז (309) ז'זשז (310) ז'זשז (311) ז'זשז (312) ז'זשז (313) ז'זשז (314) ז'זשז (315) ז'זשז (316) ז'זשז (317) ז'זשז (318) ז'זשז (319) ז'זשז (320) ז'זשז (321) ז'זשז (322) ז'זשז (323) ז'זשז (324) ז'זשז (325) ז'זשז (326) ז'זשז (327) ז'זשז (328) ז'זשז (329) ז'זשז (330) ז'זשז (331) ז'זשז (332) ז'זשז (333) ז'זשז (334) ז'זשז (335) ז'זשז (336) ז'זשז (337) ז'זשז (338) ז'זשז (339) ז'זשז (340) ז'זשז (341) ז'זשז (342) ז'זשז (343) ז'זשז (344) ז'זשז (345) ז'זשז (346) ז'זשז (347) ז'זשז (348) ז'זשז (349) ז'זשז (350) ז'זשז (351) ז'זשז (352) ז'זשז (353) ז'זשז (354) ז'זשז (355) ז'זשז (356) ז'זשז (357) ז'זשז (358) ז'זשז (359) ז'זשז (360) ז'זשז (361) ז'זשז (362) ז'זשז (363) ז'זשז (364) ז'זשז (365) ז'זשז (366) ז'זשז (367) ז'זשז (368) ז'זשז (369) ז'זשז (370) ז'זשז (371) ז'זשז (372) ז'זשז (373) ז'זשז (374) ז'זשז (375) ז'זשז (376) ז'זשז (377) ז'זשז (378) ז'זשז (379) ז'זשז (380) ז'זשז (381) ז'זשז (382) ז'זשז (383) ז'זשז (384) ז'זשז (385) ז'זשז (386) ז'זשז (387) ז'זשז (388) ז'זשז (389) ז'זשז (390) ז'זשז (391) ז'זשז (392) ז'זשז (393) ז'זשז (394) ז'זשז (395) ז'זשז (396) ז'זשז (397) ז'זשז (398) ז'זשז (399) ז'זשז (400) ז'זשז (401) ז'זשז (402) ז'זשז (403) ז'זשז (404) ז'זשז (405) ז'זשז (406) ז'זשז (407) ז'זשז (408) ז'זשז (409) ז'זשז (410) ז'זשז (411) ז'זשז (412) ז'זשז (413) ז'זשז (414) ז'זשז (415) ז'זשז (416) ז'זשז (417) ז'זשז (418) ז'זשז (419) ז'זשז (420) ז'זשז (421) ז'זשז (422) ז'זשז (423) ז'זשז (424) ז'זשז (425) ז'זשז (426) ז'זשז (427) ז'זשז (428) ז'זשז (429) ז'זשז (430) ז'זשז (431) ז'זשז (432) ז'זשז (433) ז'זשז (434) ז'זשז (435) ז'זשז (436) ז'זשז (437) ז'זשז (438) ז'זשז (439) ז'זשז (440) ז'זשז (441) ז'זשז (442) ז'זשז (443) ז'זשז (444) ז'זשז (445) ז'זשז (446) ז'זשז (447) ז'זשז (448) ז'זשז (449) ז'זשז (450) ז'זשז (451) ז'זשז (452) ז'זשז (453) ז'זשז (454) ז'זשז (455) ז'זשז (456) ז'זשז (457) ז'זשז (458) ז'זשז (459) ז'זשז (460) ז'זשז (461) ז'זשז (462) ז'זשז (463) ז'זשז (464) ז'זשז (465) ז'זשז (466) ז'זשז (467) ז'זשז (468) ז'זשז (469) ז'זשז (470) ז'זשז (471) ז'זשז (472) ז'זשז (473) ז'זשז (474) ז'זשז (475) ז'זשז (476) ז'זשז (477) ז'זשז (478) ז'זשז (479) ז'זשז (480) ז'זשז (481) ז'זשז (482) ז'זשז (483) ז'זשז (484) ז'זשז (485) ז'זשז (486) ז'זשז (487) ז'זשז (488) ז'זשז (489) ז'זשז (490) ז'זשז (491) ז'זשז (492) ז'זשז (493) ז'זשז (494) ז'זשז (495) ז'זשז (496) ז'זשז (497) ז'זשז (498) ז'זשז (499) ז'זשז (500) ז'זשז (501) ז'זשז (502) ז'זשז (503) ז'זשז (504) ז'זשז (505) ז'זשז (506) ז'זשז (507) ז'זשז (508) ז'זשז (509) ז'זשז (510) ז'זשז (511) ז'זשז (512) ז'זשז (513) ז'זשז (514) ז'זשז (515) ז'זשז (516) ז'זשז (517) ז'זשז (518) ז'זשז (519) ז'זשז (520) ז'זשז (521) ז'זשז (522) ז'זשז (523) ז'זשז (524) ז'זשז (525) ז'זשז (526) ז'זשז (527) ז'זשז (528) ז'זשז (529) ז'זשז (530) ז'זשז (531) ז'זשז (532) ז'זשז (533) ז'זשז (534) ז'זשז (535) ז'זשז (536) ז'זשז (537) ז'זשז (538) ז'זשז (539) ז'זשז (540) ז'זשז (541) ז'זשז (542) ז'זשז (543) ז'זשז (544) ז'זשז (545) ז'זשז (546) ז'זשז (547) ז'זשז (548) ז'זשז (549) ז'זשז (550) ז'זשז (551) ז'זשז (552) ז'זשז (553) ז'זשז (554) ז'זשז (555) ז'זשז (556) ז'זשז (557) ז'זשז (558) ז'זשז (559) ז'זשז (560) ז'זשז (561) ז'זשז (562) ז'זשז (563) ז'זשז (564) ז'זשז (565) ז'זשז (566) ז'זשז (567) ז'זשז (568) ז'זשז (569) ז'זשז (570) ז'זשז (571) ז'זשז (572) ז'זשז (573) ז'זשז (574) ז'זשז (575) ז'זשז (576) ז'זשז (577) ז'זשז (578) ז'זשז (579) ז'זשז (580) ז'זשז (581) ז'זשז (582) ז'זשז (583) ז'זשז (584) ז'זשז (585) ז'זשז (586) ז'זשז (587) ז'זשז (588) ז'זשז (589) ז'זשז (590) ז'זשז (591) ז'זשז (592) ז'זשז (593) ז'זשז (594) ז'זשז (595) ז'זשז (596) ז'זשז (597) ז'זשז (598) ז'זשז (599) ז'זשז (600) ז'זשז (601) ז'זשז (602) ז'זשז (603) ז'זשז (604) ז'זשז (605) ז'זשז (606) ז'זשז (607) ז'זשז (608) ז'זשז (609) ז'זשז (610) ז'זשז (611) ז'זשז (612) ז'זשז (613) ז'זשז (614) ז'זשז (615) ז'זשז (616) ז'זשז (617) ז'זשז (618) ז'זשז (619) ז'זשז (620) ז'זשז (621) ז'זשז (622) ז'זשז (623) ז'זשז (624) ז'זשז (625) ז'זשז (626) ז'זשז (627) ז'זשז (628) ז'זשז (629) ז'זשז (630) ז'זשז (631) ז'זשז (632) ז'זשז (633) ז'זשז (634) ז'זשז (635) ז'זשז (636) ז'זשז (637) ז'זשז (638) ז'זשז (639) ז'זשז (640) ז'זשז (641) ז'זשז (642) ז'זשז (643) ז'זשז (644) ז'זשז (645) ז'זשז (646) ז'זשז (647) ז'זשז (648) ז'זשז (649) ז'זשז (650) ז'זשז (651) ז'זשז (652) ז'זשז (653) ז'זשז (654) ז'זשז (655) ז'זשז (656) ז'זשז (657) ז'זשז (658) ז'זשז (659) ז'זשז (660) ז'זשז (661) ז'זשז (662) ז'זשז (663) ז'זשז (664) ז'זשז (665) ז'זשז (666) ז'זשז (667) ז'זשז (668) ז'זשז (669) ז'זשז (670) ז'זשז (671) ז'זשז (672) ז'זשז (673) ז'זשז (674) ז'זשז (675) ז'זשז (676) ז'זשז (677) ז'זשז (678) ז'זשז (679) ז'זשז (680) ז'זשז (681) ז'זש